

FLATTIVIESTI

3/2023 - www.flatti.net

PIDÄN SINUSTA HUOLTA ♥

KAUNIS TURKKI,
VÄHEMMÄN
KARVANLÄHTÖÄ

SUOJAA JA
RAVITSEE IHOA

ELÄINLÄÄKÄRIT
SUOSITTELEVAT

TOIMII SISÄISENÄ
TASSURASVANA

AUTTAA
ATOOPPISTA
JA ALLERGISTA
KOIRAA

NÄKYVIÄ
TULOKSIA
2-6 VIKOSSA

SOPII KAIKKIEN RUOKINTA-
VAIHTOEHTOJEN TÄYDENTÄMISEEN

100 % LUONNOLLINEN

patented · patented
EU USA
· EP 2 370 074 B1 ·
· US 847 0876 ·

SÄÄNKESTÄVÄ TURKKI, TERVE IHO JA TERVEET TASSUT

Omega-6 linolihappo on välttämätön ihon kosteustasapainolle. Tätä pitää yllä erityinen ihon suojakerros. Jos se järkkyy, iho kuivuu ja altistuu erilaisille ongelmille. Tällöin myös turkki muuttuu elottomaksi ja karvaa lähtee normaalia enemmän.

Lue lisää www.nutrolin.fi

WWW.NUTROLIN.FI

ESTD 2007

#NUTROLINLIFE

FLATTIVIESTI 3/2023 sisältö

- 2 NUTROLIN
- 4 SYYSKOKOUSKUTSU
- 5 PUHEENJOHTAJAN TERVEISET
- 6 MUISTOKIRJOITUS KENNETH KANKKUNEN
- 8 KOIRA JA HAJUJEN MAAILMA
- 11 JÄRJESTÖN TULEVIA TAPAHTUMIA
- 12 NOUTAJATALUTIN – HYVÄ VAI HUONO?
- 14 PENTU TUTUSTUU RIISTAAN
- 16 FLATTIMESTARUUS 2023
- 26 JUNIORIMESTARUUS
- 22 FLATTIKISÄLLI
- 30 MEJÄ-MESTARUUS
- 32 FLATTIEN SYYSTREFFIT
- 33 NOUTAJAKAUPPA / JOULUILMOITUKSET
- 34 TOKO SM 2023
- 36 KESÄLEIRIN TUNNELMIA
- 38 FLATTIEN ERIKOISNÄYTTELY
- 42 MINUN POLKUNI FLATTIEN PARIIN – RAIJA GÄRDING
- 44 VANHAT JA VIISAAT
- 49 TARVIKEMYYNTI
- 50 AGILITYN POHJATAIDOT
- 53 SPONDYLOOSIKUVAUSTUKI / PENTUVÄLITYS
- 54 PIKKUTREENI: KOHTEELLE PERUUTTAMINEN
- 55 UUSIA VALIOITA
- 60 KASVATAJAILMOITUKSET
- 62 JÄSENASIAT / FLATTIVIESTIN AIKATAULU
- 63 JÄRJESTÖN YHTEYSTIEDOT
- 64 BOZITA ROBUR

©Anne Römbäck

PÄÄTOIMITTAJA

Mari Mamia

TOIMITUSSIHTEERI

Jaana Kontto, flattiviesti@gmail.com

TAITTO

Elisa Pekki, flattiviesti@gmail.com

TOIMITUSKUNTA

Jalostus-, näyttely-, mejä-, nou/nome- ja har-
rastuslajien toimikunnat, hallitus sekä jäsenet.

KANNEN KUVA

Janne Antila

FLATTIVIESTIEN MATERIAALI

flattiviesti@gmail.com

VALIOILMOITUKSET

flattiviesti@gmail.com

ILMOITUSKOOT

1/1 sivu 210 mm x 297 mm

1/2 sivu (vaaka) 186 mm x 133,5 mm

1/2 sivu (pysty) 90 mm x 273 mm

1/4 sivu 90 mm x 133,5 mm

1/8 sivu 90 mm x 64 mm

Kasvattajaboxi 88 mm x 50 mm

ILMOITUSHINNASTO JÄSENIILE

1/1 sivu 60€/lehti, 200€/vuosi

1/2 sivu 40€/lehti, 140€/vuosi

1/4 sivu 30€/lehti, 100€/vuosi

1/8 sivu 15€/lehti, 40€/vuosi

Kasvattajaboxi 15€/lehti, 40€/vuosi

Valioilmoitus normaali taittokoossa ilmainen

Ilmoitusmaksut Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n tilille: FI28 5620 0920 4247 50. Ilmoitusaineistot osoitteeseen flattiviesti@gmail.com. Ilmoituksen mukana tulee lähettää maksukuitti.

FLATTIVIESTI NRO 4/2023

ilmestyy: 14.12.2023, aineistopäivä: 14.11.2023

AINEISTOVAATIMUKSET

Tekstiedostot Wordin doc/docx/rtf-muodossa. Kuvat jpg/tif/pdf-muodossa, 300 dpi. Matalaresoluutioiset kuvat menevät printissä sutuisiksi, emmekä valitettavasti voi käyttää niitä.

Toimitus huomauttaa, että artikkeleiden mielihiteet ovat kirjoittajien omia, eivätkä välttämättä Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n hallituksen tai toimituksen. Flattiviestiin kirjoitetuissa jutuissa on aina oltava kirjoittajan oikea nimi ja yhteystiedot, jotka pyydyttäessä jäävät vain toimituksen tietoon. Artikkeleiden ja kuvien osittainenkin lainaaminen ilman toimituksen ja kirjoittajan lupaa on kielletty.

PAINOAIKKA

Savion Kirjapaino Oy, Kerava

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry / Finska flatcoated retrieverklubben rf

KOKOUSKUTSU

SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN syyskokous 28.10.2023

Aika: 28.10.2023 klo 18.00

Paikka: Urheilutie 15, Peipohja, Kokemäki

Esityslista:

1. Kokouksen avaus
2. Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen
3. Valitaan kokoukselle puheenjohtaja ja sihteeri
4. Valitaan kaksi (2) pöytäkirjantarkastajaa
5. Valitaan kaksi (2) ääntenlaskijaa
6. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
7. Valitaan hallituksen puheenjohtaja seuraavaksi kalenterivuodeksi
8. Valitaan hallituksen varsinaiset jäsenet erovuorossa olevien tilalle sekä seuraavaksi kalenterivuodeksi kaksi (2) hallituksen varajäsentä.
9. Valitaan kaksi (2) tilintarkastajaa ja heidän varajäsenensä
10. Määrätään liittymismaksun, varsinaisen jäsenen sekä perhejäsenen jäsenmaksun suuruus seuraavalle kalenterivuodelle
11. Päätetään tarvittavat toimikunnat ja valitaan niille puheenjohtajat
12. Esitetään toimintasuunnitelma ja talousarvio seuraavalle toimintavuodelle 2024
13. Käsitellään hallituksen tekemät esitykset ja aloitteet
 - Esitys kiertopalkintojen muuttamisesta virtuaalisiksi
14. Käsitellään jäsenten tekemät esitykset ja aloitteet
15. Käsitellään kokouksen hyväksymät muut asiat ottaen huomioon yhdistyslain 23§:n määräykset
16. Kokouksen päättäminen

TERVETULO!

PUHEENJOHTAJALTA

– Yksi NOUTAJA-AIKAKAUSI PÄÄTTYI

Juhannuksen alla sain puhelinsoiton, jota olin osannut odottaa, mutta en halunnut kuulla sitä vielä. Sanoma oli hyvin surullinen, kunniajäsenemme Kenneth Kankkunen oli menehtynyt sairauden uuvuttamana. Kennethin vaikutus suomalaiseen noutajakulttuuriin ja sen kehitykseen on ollut valtava, luultavasti suurempi kuin kenenkään muun yksittäisen henkilön. On niin surullista ja valtavan valitettavaa, kuinka suuri tietopääoma Kennethin mukana vaipui ulottumattomiin. Hän oli aina valmis valistamaan ja auttamaan tiedonjanoisia täyttämään vanha sanonta: Jollet tunne menneisyyttä, et voi suunnitella tulevaisuutta. Tätä Tobina Nyman, Sari Alho ja Paul Ekblad muistelevat tarkemmin tässä lehdessä muistokirjoituksissaan Kennethille.

Kaiken muun lisäksi Kenneth oli hyvin kiinnostunut noutajien lajiliitosta, ja kannatti vahvasti Suomen Noutajakoirajärjestön muuttamista noutajien lajiliitoksi, Noutajaliitoksi. Hän myös tutki asiaa oman, vahvan kiinnostuksensa ajamana ja toi omat päätelmänsä ja raporttinsa jo vuosia sitten SNJ:n hallitukselle keskusteltavaksi.

Noutajien lajiliitto on ollut vireillä pitkään. Jyry Tuomisen puheenjohtajakaudella perustettiin Noutajien yhteistyötoimikunnan esiaste, rotujärjestöjen puheenjohtajapäämiset, nimenomaan pohtimaan mahdollista Noutajaliittoa. Välillä keskustelu lajiliiton ympärillä on hiipunut, mutta nyt Kennelliiton sääntöjen muututtua lajiliittoa on jälleen vahvasti esillä. SNJ on perustanut työryhmän tekemään esiselvityksen noutajien lajiliitosta. Selvää on, että lajiliitto voisi tuoda tietynlaista selkeyttä noutajakenttään, joka tällä hetkellä on melko monimutkainen ja päällekkäistoimintoja on valtavasti. Helpoa ratkaisua Noutajaliiton perustamiselle ei silti ole olemassa.

On myös otettava huomioon, että nyky maailmassa näin suuren liiton toimintaa ei voi perustaa vapaaehtoisuudelle, kuten kaikkien tällä hetkellä toimivien noutajarotujärjestöjen ja -yhdistysten historiassa on toimittu. Tämä luo omat vaatimuksensa ja odotuksensa mahdollisen Noutajaliiton strategialle, toiminnalle ja toiminnan rahoittamiselle. Minun on myönnettävä, että odotan innolla luettavakseni työryhmän raporttia. Tällä hetkellä Suomessa ainoa koiraharrastuksen lajiliitto on Agilityliitto, mutta tuulet ovat muuttumassa, sillä Suomen Palveluskoira-liitto on ylimääräisessä yleiskokouksessaan

©Annika Särkännäki

kesäkuussa tehnyt päätöksen hakea Suomen Kennelliitolta lajiliitostatusta. Ehkä Noutajaliitolla on tässä tärkeä mahdollisuus oppia.

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:lle luotu strategia vuosille 2020–2025 alkaa kääntyä loppupuolelle. Vuosi 2024 on tiedotuksen teemavuosi, Flattimaailma tunnetuksi, jonka tavoitteena on flattien näkyvyys metsästysaiheisissa tapahtumissa ja julkaisuissa, samalla tiedottamisen eri kanavia edelleen kehittämien. Samaa aikaan rotujärjestössä on alettava puuhaamaan uuden strategiakauden suunnittelua ja strategiapäivitystä.

Kennelmaailmassa on tapahtunut paljon muutoksia sen jälkeen kun rotujärjestön ihka ensimmäinen strategia luotiin. Päivittämistarvetta on varmasti, eivätkä kaikki edelliseen kauteen nostetut asiat ehkä ole uudessa päivitettyssä strategiassa enää relevantteja. Toisaalta uusia haasteita tai mahdollisuuksia saattaa tulla eteen, mikäli noutajamaailma esimerkiksi lajiliiton myötä muuttuisi.

Kuitenkin, tapahtuipa kennelpolitiikassa mitä tahansa, flatti rotuna ei muutu. Se on edelleen noutaja, terverakenteinen ja kauris metsästyskoira, jonka metsästysominaisuuksia meidän on syytä muistaa vaalia.

Haluamme pitää flatin dual purpose rotuna, eli ulkomuodoltaan ja käyttöominaisuuksiltaan rodunomaisena. Tänä vuonna tässä asiassa tehtiin historiaa! Toukokuussa rotujärjestön erikoisnäyttelyssä tuomarit valitsivat näyttelyn kauneimmaksi flatiksi nartun Celtair Fox Channel. Ja elokuussa Flattimestaruudessa sama koira voitti rodun arvostetuimman tittelin ja kruunattiin vuoden Flattimestariksi. Koskaan aikaisemmin flattihistoriassa ei sama koira ole samana vuonna ollut sekä erikoisnäyttelyn kaunein että vuoden Flattimestari. Lämpimät onnittelet sekä Husson perheelle että kasvattaja Jenni Juvénille Hillan hienosta menestyksestä.

– Mari

Kenneth Kankkunen 20.5.1946 – 21.6.2023

Suomen Noutajakoira järjestö ry:lle / kirjoittajalle saapui suruviesti hieman ennen juhannusta. Viesti kertoi, että kunniapuheenjohtajamme ja suuri Suomen noutajamaailman vaikuttaja Kenneth Kankkunen oli poistunut keskuudestamme. Kenneth oli viimeinen, joka oli mukana aitiopaikalla noutajatoimintamme alusta asti.

Äitinsä Gunnel Kankkusen kautta, joka oli läsnä järjestäytymiskokouksessa ja toimi yhdistyksen puheenjohtajana 1972-1975, Kenneth on kokenut Suomen Retrieveryhdistyksen järjestäytymiskokouksen 15.11.1963 sekä SKL/FK-yhdistyksen hyväksymisen 27.8.1964. Tänä vuonna tulee siis kuluneeksi 60 vuotta siitä, kun järjestäytynyt noutajatoiminta alkoi maassamme.

Vuosikokouksessa 17.4.1970 yhdistyksen nimeksi tuli Suomen Noutajakoira yhdistys ry – Finlands Retrieverförning rf ja kyseisen hallituksen varajäseneksi valittiin Kenneth Kankkunen.

Suomen Noutajakoira järjestö ry – Finlands Retrieverorganisation rf:n perustava kokous järjestettiin Kennethin johdolla 26.2.1983.

Kirjoittamisen lahja

Kenneth oli erinomainen kirjoittaja, jonka takia olen Nuuskuun 3/2023 koonnut useampia hänen kirjoituksistaan. Näissä hän itse kertoo noutajaelämästään ja näkemyksistään vuosien varrelta. Minusta tämä onkin tärkeää, koska hän panosti kokonaisvaltaisesti maamme noutajatoiminnan kehittämiseen ennen kuin noutajat jakaantuivat rotua harrastaviin yhdistyksiin ja rotujärjestöihin. Joku voi tähän kommenttiini sanoa, että Kennethin mielipiteet määräävät minun ajatuksiani. Näin ei ole, koska olen hänen kanssaan monessa asiassa samaa mieltä. Voisimme saada paljon enemmän aikaan yhdessä, jos olemassa olevia resursseja ei hajaannutettaisi niin kuin tänä päivänä tehdään. Varsinkin kun vapaaehtoisia toimijoita on yhä vaikeampi löytää.

Toivoisin että osaisin ilmaista asioita Kennethin suvereenilla tavalla. Hän osasi kirjoittaa, kuvata asioita sanoilla, aina välillä pienellä sarkasmilla, mutta ei kuitenkaan ilkeällä tavalla. Hän osasi myös piirtää. Näitä kykyjä minulta ei valitettavasti löydy, joten olen yrittänyt koota faktoja hänen taidoistaan, osaamisestaan ja kaikesta, mitä hän koko elämänsä aikana on yhdistyksemme eteen tehnyt.

Nuuskun ”isä”

Hyvin aikaisessa vaiheessa Kenneth otti hoitaakseen 60-luvun loppupuolella julkaistua kiertokirjettä. Nuusku-lehti ilmestyi ensimmäisen kerran vuonna 1972 - kokonaan Kennethin ansiosta. Hän teki valtavasti töitä tämän lehden aikaansaamiseksi ja kehittämiseksi. Hän panosti sekä ulkoasuun että lehden sisältöön ja sai aikaan erinomaisen julkaisun.

Olin todella kiitollinen siitä, että sain tehdä hänen kanssaan Nuuskun 50-vuotisjuhlanumeron 1/2022. Kävimme monenlaista keskustelua muun muassa sekä 50-vuotislogosta että erilaisista kansiehdotuksista ja Nuuskun fontista. Taas kerran sain kokea miten luova, idearikas ja piirustustaitoinen hän oli. Vuosien varrella Nuuskussa on ollut monenlaisia Kennethin piirroksia, muun muassa erilaisista koetehtävistä. Hän osasi olla hyvin kriittinen, mutta hänellä oli myös paljon rakentavia ehdotuksia ja siksi hänen kanssaan oli mukava tehdä töitä.

Kirja Noutajat 1963–2013 eli SNJ:n 50-vuotishistoriikki, yli 360 sivua, ilmestyi vuonna 2013. Minulla oli tämän kirjan vetovastuu. Melko loppusuoralla totesin, että tarvitsen nopeasti apua yhdistyksemme organisaatio-osuuteen. Käännyin pikaisesti Kennethin puoleen, joka heti suostui auttamaan. En usko, että kirjaa olisi saatu valmiiksi aikataulussa ilman Kennethin apua. Sain jälleen iloita hänen kirjoitus-

taidoistaan sekä hänen asiantuntemuksestaan yhdistyksemme organisaatiota käsittelevissä asioissa. Näissä ei itselläni ollut osaamista ja kokemusta.

Noutajatoiminnan kehittäjä

En muista, koska olen hänet tavannut ensimmäisiä kertoja, mutta varmasti jo 70-luvun alkupuolella, kun itse sain ensimmäisen labradorini. Siihen aikaan piirit olivat hyvin pienet, melkein kaikki tunsivat toisensa. Olin hänen kanssaan enemmän tekemisissä 80-luvulla, kun noutajien koetoiminta laajeni ja Kenneth alkoi kouluttaa uusia taipumuskoetumareita, joista minä olin yksi. Kenneth oli henkilö, joka koko elämänsä aikana halusi kehittää noutajatoimintaa maassamme.

Omaa sydäntäni lähellä on tietysti kaikki, mitä hän teki koetoimintamme eteen. Hän suunnitteli ja laati säännöt ensimmäiseen noutajien rodunomaiseen Suomen mestaruuskokeeseen 1982. SM-kokeita oli siis vuonna 2022 järjestetty 40 vuotta.

Hän suunnitteli ja toteutti hyvän porukan kanssa ensimmäisen rodunomaisen Pohjoismaisen mestaruuskokeen vuonna 1986. Siihen osallistui joukkueita Norjasta, Tanskasta, Ruotsista ja Suomesta. Näitä kokeita on sittemmin järjestetty säännöllisesti eri Pohjoismaissa, paitsi niinä vuosina, kun rajat suljettiin Pohjoismaihin raivotaudin takia 1988. Tällöin matkustusrajoitukset tulivat erilaisia vaatimuksia moneksi vuodeksi. Pohjoismaiden noutajamestaruuskilpailut aloitettiin uudestaan vuonna 1998. Alkuperäisissä säännöissä tämä koe suoritettiin kylmänriistan kokeena, NOME-B-kokeena. Myöhemmin koe on muutettu suoritettavaksi dameilla, WT-tyyppisenä kokeena. Näin ollen Kennethin alkuperäinen ajatus on täydellisesti muutettu.

Vuonna 1984 noutajien taipumuskoesäännöt muokattiin täysin uuteen muotoon Kennethin johdolla. Silloin luotiin malli tämän päivän taipumuskoekelle. Uudet säännöt toivat suuria muutoksia kokeen suorittamiseen. Kyseinen malli oli monessa suhteessa erinomainen, koska se on vielä tänäkin päivänä käytössä, melkein 40 vuotta laatimisesta.

Kenneth on usein tuonut esille, miten tärkeää on SNJ:n ja alueyhdistysten yhteistyö. Asia on ehkä viime vuosina jäänyt vähemmälle huomiolle, koska alueyhdistykset tänä päivänä toimivat hyvin itsenäisesti.

Kennethin noutaja-aktiivisuus alkoi hyvin aikaisin. Hän puhui suomea, ruotsia ja englantia sujuvasti, ja näillä kielillä kirjoittaminen oli hänellä myös hyvin hallinnassa. Suomeen tuotiin hänen avustuksellaan ulkomailta useampi labradoripentu, ensimmäinen kiharakarvainen noutaja ja yksi chessie Englannista. Itselleen hän toi ensimmäisen sileäkarvaisen noutajan Ruotsista. Pentuja tuotiin maahamme, koska niitä oli joko vaikea saada tai rotuja ei vielä ollut Suomessa.

Kennethin puheenjohtajakaudella Suomen Noutajakoira yhdistys ry:stä tuli Suomen Noutajakoira järjestö ry. Lisää hänen toiminnastaan tässä tehtävässä löytyy hänen kirjoituksistaan, jotka julkaistaan Nuuskussa 3/2023. Hän puhui jo vuosia sitten, että SNJ pitäisi muuttaa lajiliitoksi. Tämän työn Jyry Tuominen aloitti puheenjohtajakaudellaan 1991-1994, mutta työ jäi kesken. Kyseinen asia on siis ollut ”tapetilla” jo pitkään. Taustan ymmärtämiseksi katso Kennethin kirjoitus Nuuskussa 1/2022 (löytyy myös Nuuskusta 3/2023).

SNJ ry:n Kunniapuheenjohtaja 2014

Vaikka Kenneth vetäytyi varsinaisesta noutajatoiminnasta 1989, seurasi hän aktiivisesti SNJ:n toimintaa. Vuonna 2014 hänet kutsuttiin SNJ:n kunniapuheenjohtajaksi. Tämän jälkeen hän osallistui aktiivisesti monenlaisiin järjestön tapahtumiin viime vuosiin asti. Niissä hän myös jakoi omaa valtavaa osaamistaan.

Koirat

Kenneth kertoo kirjoituksessaan Nuuskussa 2/2014 elämänsä koirista (teksti julkaistaan uudestaan Nuuskussa 3/2023). Sitä kirjoittaessaan hänellä ei vielä ollut vuonna 2019 perheeseen tullutta kultaista noutajaa Tyyneä. Sen kanssa hän suoritti taipumuskokeen ja osallistui vielä NOME-B ALO-luokkaan vuonna 2022, missä kyseinen ”neiti” taidoistaan huolimatta keksi omiaan.

Kenneth, kiitos kaikesta mitä olet elämäsi aikana tehnyt noutajamaailman hyväksi. Sinua tullaan kaipaamaan vielä pitkään.

’Kentzu’ ja flatit

Vaikka Kenneth Kankkunen ”Kentzu” teki varsinaisen noutajauransa Suomen Noutajakoira järjestössä, hänellä on suuri merkitys Suomen flateille ja Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:lle. Kentzu oli Flattikerhon ”isä”. Hän oli voimakas taustavaikuttaja Flattikerhon perustamisvuonna 1982, ja sen jälkeenkin hän seurasi hyvin tarkkaan Flattikerhon kehitystä ja oli aina valmis auttamaan järjestöasioissa, kokeiden järjestämisessä ja tuomaroinnissa.

Vuonna 1967 Kenneth toi Suomeen ensimmäiset flatit, puoliskokset Puhs Heran ja Puhs Evoen. Näistä kahdesta koirasta käytännössä alkoi suomalaisten flattien kasvatustyö, Kassuntepun ja I Vassen -kennelissä. Lisää flattihistoriaa on Kennethin kirjoituksessa flatti.net-kotisivulla. Kuten Tobina oheisessa muistikirjoituksessaan muistelee, Kenneth oli erinomainen kirjoittaja ja hän on laatinut useita tekstejä flattien ja muidenkin noutajarotujen ja järjestöjen historiasta. Nuuskussa 3 julkaistaan myös Kennethin useita kirjoituksia, esimerkiksi ”Elämäni koirat”.

Kennethillä oli vuosien varrella useita koiria, ensin flatteja ja vuonna 2019 käyttölinjainen kultainen noutaja Tyyne. Kenneth innostui Tyyneen kanssa treenaamaan ja harrastamaan ja ehti käydä NOME B:n alokasluokassa muutaman kerran.

Kentzun kynänjälki elää vahvana noutajamaailmassa. Hän suomenkielisen flattien rotumääritelmän. Sanaparit ”voimakas olematta kömpelö, jalo olematta hontelo” lienee yksi hienoimmista suomenkielisten rotumääritelmien ilmaisista koskaan. Kenneth myös uudisti Aatos Wuorimaan tekemät noutajien taipumuskoekäytännöt vuonna 1984, ja säännöt ovat vieläkin voimassa.

Alkuperäisen Juuret-sarjan Kenneth kirjoitti ”lahjana” uudelle rotuyhdistykselle, Flattikerholle, julkaistavaksi yhdistyksen lehdessä, Flattiviestissä. Juttu julkaistiinkin viisiosaisena sarjana vuosina 1982-1983 ja uudestaan vuonna 1990, sekä jälleen lehdissä 1/2002-1/2003. Rotujärjestön puheenjohtajan pyynnöstä Kenneth uudisti alkuperäistä juttusarjaa, ja uudistettu teksti julkaistiin kolmiosaisena sarjana Flattiviestin numeroissa 1-3/2019.

Tärkeintä on kuitenkin terveys

Kennethillä oli vahva näkemys siihen, että vuosikymmenten saatossa emme ole tehneet riittävästi toimenpiteitä rodun terveyden edistämiseksi. Perussyy flattien muita noutajarotuja matalampaan keski-ikään ja alttiuteen sairastua erilaisiin syöpäsairauksiin on liian suppea perimä ja kapea geenipooli, jota hän on verrannut Euroopan kuningashuoneissa vuosisatojen ajan – tunnetuin seurauksin – esiintyneeseen sisäsiittoauteen.

Edellä mainitun syyn vuoksi Kenneth kannatti vahvasti roturisteytyksen viemistä eteenpäin flattien suppean perimän ja kapean geenipoolin korjaamiseksi ja peräänkuulutti valveutuneiden flattikasvatustajien miettävän tarkasti, pitäisikö asialle vihdoinkin tehdä jotain? Viimeisin hänen kirjoittamansa artikkeli asiasta julkaistiin

Flattiviestissä 1/2022 otsikolla ”Tärkeintä on kuitenkin terveys”. Kenneth olikin suunnattoman ilahtunut, kun roturisteytykset nostettiin pohdintaan Flattiviestissä ja siitä edelleen mahdollisesti yhdeksi osaksi rotujärjestön uutta strategiaa. Toukokuussa hän kirjoitti ilahtuneena viestin puheenjohtajalle, jossa hän kertoi kirjoituksen olleen hänelle kuin synttärilahja. Viestissään hän kertoi uskaltavansa nyt toivoa ja luottaa, että tämä rodulle elintärkeä asia vihdoinkin lähtee etenemään. Hän informoi asiasta myös Ingemar Boreliusta, jonka kanssa hän on keskustellut ja työstänyt flattiasioita vuosikymmenten ajan (ks. Flattiviesti 2/2020) ja oli varma, että myös Ingemar tästä ilahtuu. Ja oikeassa Kenneth oli. Viestin lopuksi Kenneth vielä tyylilleen ominaisesti totei: ”Ehkä me vanhat gubbet ehdimme vielä saada jotain merkittävää aikaiseksi” ja toivoi kaikkea parasta tälle projektille.

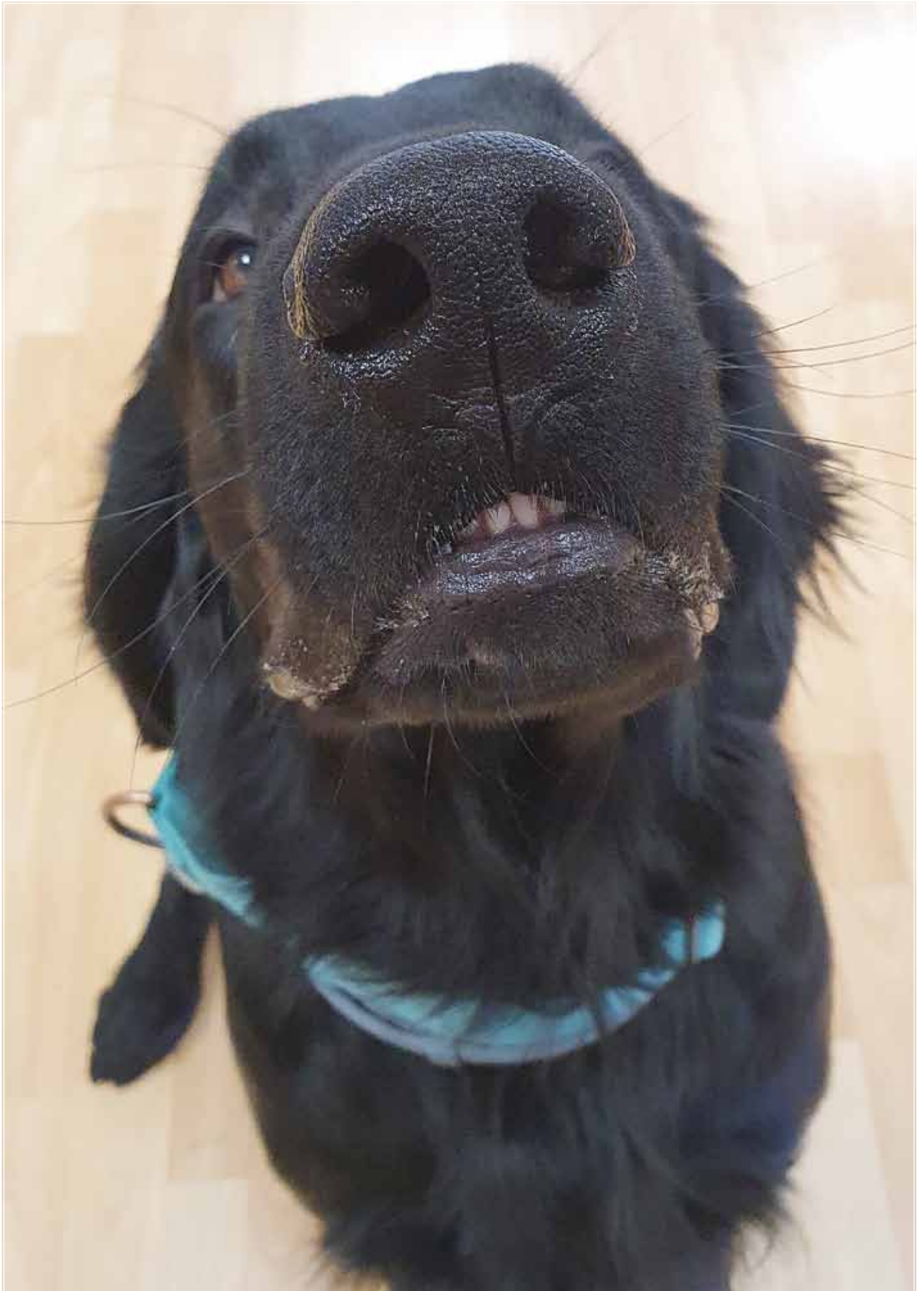
Kenneth oli rotujärjestömme kunniajäsen, mutta edes Kentzu itse ei muista, milloin hän nimityksen otti vastaan. Veikkaus on, että hänet on nimitetty kunniajäseneksi siinä vaiheessa, kun yhdistys muuttui rotua harrastavasta yhdistyksestä (Flattikerho ry) rotujärjestöksi (Suomen sileäkarvaiset noutajat ry).

Minä Paul Ekblad tutustuin Kentzuun vuonna 1983, kun hankin häneltä ensimmäisen flattini Tuomaksen. Kentzu oli minun mentorini noutajakoulutuksessa ja järjestöasioissa. Hän oli vannoutunut dual purpose -periaatteen kannattaja. Olimme hyviä ystäviä aina hänen elämänsä loppuun asti.

Kentzu harrasti noutajiensa kanssa metsästystä, tosin ei enää viime vuosina. Lähinnä hän kävi merellä vesilintujahdissa. Viimeiset vuotensa Kenneth asui vaimonsa Helin ja kultainen noutaja narttu Tyyneen kanssa Kirkkonummella. Hän treenaili Tyyneä taippareita ja alokasluokkaa varten silloin tällöin kanssamme, kunnes sairaus vei voimat.

Kiitos Kentzu kaikesta, mitä teit rotumme eteen. Sinua jäivät kaipaamaan noutajaväen lisäksi vaimo ja sukulaiset sekä laaja ystäväpiiri.

KOIRA JA HAJUJEN MAAILMA

Koira tutustuu maailmaan ja uusiin asioihin nenänsä avulla, erilaisten tuoksujen kautta. Oletko miettinyt, millainen tällainen maailma on? Miten koira ”näkee” maailman nenänsä kautta ja mitä siitä tällä hetkellä tiedetään?

ERILAINEN NENÄN RAKENNE

Haistaaksemme asioita meidän ihmisten täytyy haistella. Koirat sen sijaan haistavat jatkuvasti ”varsinaisesti haistamatta”. Tämä johtuu erilaisesta nenän rakenteesta. Jokaisella uloshengityksellä puhallamme hajut ulos samaa reittiä kuin tulivat sisään, mutta koiralla näin ei olekaan.

Koirat kykenevät haistelemaan jopa 5-10 kertaa sekunnissa, eli nuuskuttaessaan noin 140-350 kertaa minuutissa.

Koiralla on nenässään satoja miljoonia hajureseptoreja, joiden kautta aivot saavat viestit erilaisista hajumolekyyleistä. Meillä näitä reseptoreita on muutamia miljoonia. Koiralla erityyppisiä reseptoreita on noin 870, ihmisellä 380. Tämä tarkoittaa, että koiralla on uskomaton kyky erotella hajuja toisistaan.

Tämän lisäksi koirat kykenevät vomeronasaalielimensä avulla aistimaan erilaisia molekyylejä, kuten hormonit ja feromonit. Vomeronasaalielin sijaitsee koiran suussa kitaleessä. Tämä on syy siihen, että koirat usein paitsi haistavat, myös hieman maistavat toistensa virtsaa (tai muita hajuja), saadakseen noita molekyylejä aistittavaksi. Ja se on myös syy, miksi koirat tunkevat nenänsä helposti ihmisen haaraväliin.

Käytännössä voisi ajatella, että siinä, missä sinä pystyt piirtämään kartan alueesta, jolla olet koirasi kanssa kulkenut, koira pystyisi tekemään hajukartan samasta alueesta.

Tunteet ovat elimistössä puhdasta kemialla. Eri hormonien määrä veressä vaikuttaa siihen, mitä tunnemme. Mitä ajattelemme, vaikuttaa siihen, mitä tunnemme - ja mitä taas tunnemme, vaikuttaa siihen, mitä elimistö erittää.

Positiiviset tunteet vapauttavat dopamiinia, endorfiinia, serotoniinia ja oksitosiinia. Vastaavasti kaksi negatiivisia tunteita aiheuttavaa hormonia ovat kortisoli ja adrenaliini. Aivoissamme sijaitsee limbisen järjestelmän, joka vapauttaa näitä hormoneja elimistöömme sen mukaan mitä ajattelemme, teemme tai koemme.

Kisajännityksessä saatamme hikoilla enemmän ja hien mukana kulkeutuu tunnetilan mukaisia hormoneja ihon pintaan. Toki myös syke nousee ja verenpaine muuttuu. Koiralta nämä muutokset eivät mene ohi, vaikka kukaan muu ei jännitystä huomaisikaan. Omistajan erilaisella ominaishajulla sekä käytöksellä jännityksen alaisena on moniin erityisesti nuoriin ja vielä kokemattomiin koiriin suuri vaikutus.

KOIRILLA HAJUT KERTOVAT MYÖS AIKAA

Koira huomaa ja tunnistaa omistajan hajun määrän ilmassa päivän aikana. Tämä on todennäköisin syy siihen, että koira tietää, milloin omistaja on tulossa kotiin, mikäli omistajan poissaoloajat ovat suunnilleen saman mittaisia. Hajumolekyyleiden määrä ilmassa vähenee tasaisesti ajan kuluessa, ja koira tunnistaa tuon hajumäärän vähenevän tietyille tasolle. Tätä voisi verrata tiimalasiin. Siinä missä me

katsoimme aikanaan aikaa tiimalasissa valuvasta hiekasta ja sen korkeudesta, koira seuraa aikaa ilmassa leijuvista molekyyleistä.

Koirien kyky havainnoida tätä hajujen välistä aikaeroa on uskomaton. Esimerkiksi jälkikoirat tunnistavat vain kahden sekunnin eron hajun tuoreudessa eri kohdissa. Tästä ne pystyvät päättämään, mihin suuntaan ihminen tai saaliseläin on kulkenut. Ihmisen kävelynopeudella tämä tarkoittaa noin viittä askelta.

Riistaeläimen sijaintia koirat pystyvät tarkentamaan samalla tavoin hajun määrällä, vähän kuin kylmää-kuumaa-leikkissä. Mitä lähempänä eläintä ollaan, sitä enemmän siitä lähteviä hajumolekyylejä ilmassa on.

Koirat myös pystyvät helposti haistamaan tuulisesta ilmasta paljon hajuja. Ja ne nauttivat tuulesta selvästi. Katsokaapa vaikka koiria, joiden pää on työntynyt avoimesta auton ikkunasta, tai jotka ovat tuulisella säällä nuuskimassa ilmaa.

Kaikilla flateilla on yhtäläiset mahdollisuudet haistaa, mutta koirien väliset erot tulevat siinä, paljonko kyseisellä yksilöllä on motivaatiota ja halua jonkin asian tekemiseen. Myös esimerkiksi riistavietin vahvuus vaikuttaa herkästi siihen, kuinka voimakkaasti koira käyttää nenänsä.

Koirat, jotka eivät ole tehneet haisteluun liittyvää harjoittelua, muuttuvat ihmisen kanssa ajan myötä helposti visuaaliseen reagoivaksi, koska meidän maailmamme on visuaalinen ja opetamme sitä tahtomattamme koiralle.

Eräässä kokeessa lemmikkikoirille annettiin tarjolle kaksi lautasta: toisella kolme herkkua ja toisella yksi, ja koira sai valita lautasen. Koirat valitsivat sen, missä oli enemmän herkkuja. Kun sama toistettiin niin, etteivät koirat nähneet herkkujen määrää, koirat valitsivat sattumanvaraisesti toisen purkin kahdesta, vaikka kolme herkkua tuotti suuremman tuoksumäärän. Seuraavaksi koirille näytettiin, että toisessa purkissa on kolme ja toisessa vain yksi herkku. Omistaja esitti, että se, missä on vain yksi, on erittäin hyvän tuoksuinen. Tuloksena kaikki koirat valitsivat sen, johon omistaja oli reagoinut. Koirat hyvin nopeasti oppivatkin seuraamaan maailmassa antamiamme visuaalisia vihjeitä, sillä jätämme itse usein huomiotta koiramme hajuista kertovat viestit.

Meillä jokaisella on ominaistuoksumme. Ihmisinä me kuitenkin tuoksumme hyvin pitkälti samanlaisilta koiran nenään, eli ihmiseltä. Silti koira erottaa hajun perusteella hyvin helposti. Koiralla itsellään on myös ominaishaju, jonka muut koirat oppivat. Ja koira haluaa tuoksua itseltään. Niinpä pesun jälkeen koira hinkkaa itseään mattoihin jne. saadakseen oman hajunsa takaisin. Koirat toki pitävät erilaisista tuoksuista. Kukapa ei olisi joskus sujauttanut itseensä parfyymiä tuoksuukseensa hyvältä. Koiran käsitys sen sijaan hyvästä tuoksusta saattaa poiketa voimakkaasti omista mieltymyksistämme.

Miksi koirat kierivät eri paikoissa? Erään teorian mukaan koira pitää kyseisestä hajusta ja haluaa sitä sen vuoksi itseensäkin. Toisen teorian mukaan kieriminen taas toimii koirille suojana. Kun koira ei liian voimakkaasti tuoksu erilaiselle kuin ympäristö, jossa koira on, koira ei ole niin ”ulkopaikkakuntalainen” uudella alueella. Voisi sanoa, että koirien maailmassa sanontamme maassa maan tavalla menisi jotakuinkin paikassa paikan hajulla.

Maailmassa on muitakin erinomaisella hajuaistilla varustettuja eläimiä, esimerkkinä vaikkapa norsut ja rotat. Koiran ero työkäytössä näihin muihin eläimiin verrattuna on niiden helppo koulutettavuus erilaisiin tehtäviin. Toki siis rottiaakin käytetään mm. maamiinojen etsintään ja siinä suurin ero koiraan lienee se, että rotan oma paino ei laukaise miinaa niin helposti.

TUNTEET MUKANA OPPIMISESSA

Mitä tahansa hajua opettaessa tulee muistaa, että kaikkiin opettaviin hajuihin tulee liittymään tunnemuisto. Opetustapa vaikuttaa siis siihen, onko jokin haju koiralle miellyttävä vai epämiellyttävä. Meistäkin jokainen muistaa itsekin jonkin tuoksun hyvänä tai pahana, ja siihen välittömästi liittyvän tunteen. Esimerkkinä vaikkapa oma mummola. Monet meistä muistavat, mille se tuoksui. Mutta yritäpä kuvailla sitä tuoksua muille. Se vaatii harjoittelua. Ja siltikin, meistä jokainen haistaa eri tavoin samankin hajun.

Koiran hajumuisti alkaa toimia jo sikiökaudella, ja se on myös hyvin pysyvä. Sen vuoksi tiettyyn hajuun liittyvistä peloista on vaikea päästä eroon: haju aiheuttaa koirassa negatiivisen tunnetilan. Koirat muistavat yleensä erityisen hyvin nuorena oppimansa hajut, ja siksi pentua kouluttaessaan onkin todella tärkeää huomioida pennun hajureseptorien ja aivojen kehitys. Toki hajupelkotapauksessa voi kokeilla vastaehdollistamista, kunhan tiedetään, mihin hajuun koira todellisuudessa reagoi negatiivisesti, ja hajun käyttö aloitetaan riittävän maltillisella määrällä.

MIKÄ ESTÄÄ KOIRAA HAISTAMASTA?

Ikääntyminen itsessään vaikuttaa koiran hajuaistiin vähemmän kuin esimerkiksi kuulo- tai näköaistiin, sillä hajureseptorit uusiutuvat läpi koiran iän, noin 30–60 päivän välein. Uusi hajureseptori ei välttämättä kuitenkaan ole samanlainen kuin aiempi, hajusolut nimittäin muokkautuvat koiran ympäristöön sopivaksi. Koiralle erityisen tarpeellisten reseptorien määrä siis lisääntyy. Harjoittelemalla tiettyjen hajujen kanssa saadaan muokattua jopa koiran hajuaistinsoluja erityisesti näihin hajuihin sopiviksi.

Opettamalla koira oppii siis reagoimaan tiettyihin hajuihin voimakkaammin. Hajureseptorien lisäksi myös hajuja käsittelevät hermoradat vahvistuvat, kun koira käyttää niitä paljon. Harjoittelemalla on siis mahdollista voimistaa johonkin tiettyyn hajuun reagointia. Esimerkiksi jälkikoira huomaa pienemmät muutokset, joka helpottaa jäljen seuraamista, kantarelleja etsivä koira taas löytää entistä paremmin piiloutuneetkin sienet ja metsästyskoira saaliin.

Samasta syystä saattaa tulla vastaan tilanne, jossa koira tuo ohjaajan omat damit, mutta ei vieraita dameja, tai sama tilanne harjoitusriistan kanssa. Oman ohjaajan tuomat riistat tulevat muutta mutkitta, mutta kun tämä haju uupuu, koira ei tuokaan. Omistajan itsensä vetämän laahausjäljen koira suorittaa sujuvasti, mutta vieraan jäljelle ei lähdekään. Ohjaajan hajusta on tällöin tullut osa haluttua tehtävää koiran mielessä. Siksi olisi hyvä harjoitella kavereiden kanssa dameja vaihdellen.

Nälkäisen koiran on todettu haistavan kolme kertaa kylläistä paremmin. Stressaantuneena ja kiihtyneenä koira taas haistaa normaalia tasoaan heikommin.

Nenäpukki on ärsyttävä vaiva ja usein yleinen selitys koiran yhtäkkiä heikentyneelle työskentelykyvyllä haistelutehtävissä. Huomioon kannattaa toki ottaa myös suun terveys. Ientulehdus voi nimittäin

vaikuttaa koiran kykyyn haistaa, sillä suullakin on osansa haistamisessa.

Koiran oma hormonaalinen tila, esimerkiksi juoksu- tai kantoaika, saattaa vaikuttaa koiran hajuistiin.

Kilpirauhasen vajaatoiminnan on myös todettu heikentävän hajuaistia. Useat lääkeaineet vaikuttavat myös heikentävästi hajuistiin. Esimerkkinä näistä kortisoni, joka vaikuttaa usein pitkäaikaisesti syötettyinä sekä antibioottikuuri lääkityksen aikana.

Koiran hajuaiastia tutkitaan tällä hetkellä ahkerasti ympäri maailmaa. Jännittävä uusi tieto on, että koirilla on ilmeisesti nenänpäässä kyky aistia lämpöä. Useimmilla nisäkkäillä on paljas, sileä iho nenänpäässä sieraimien ympärillä, jota kutsutaan kirsuksi. Koirien kirsu on kostea ja kylmä, ja siinä on runsaasti hermoja. Tämä viittaa koiran kykyyn havaita hajun lisäksi lämpötila.

Eräässä tutkimuksessa kolme koiraa opetettiin reagoimaan 31 asteen lämpötilaan. Sokkotestissä, jossa nämä koirat eivät pystyneet haistamaan tai näkemään esineiden välistä eroa, koirat valitsivat oikean lämpöisen esineen 1,5 metrin etäisyydeltä. Tutkijatkaan eivät tienneet oikeaa esinettä koskettamatta sitä.

Toisessa tutkimuksessa skannattiin 13 eri rotuisen koiran aivoja, kun näille näytettiin erilämpöisiä esineitä. Tässä havaittiin, että koirien somatosensorinen aivokuori, joka on yhteydessä koiran nenään, reagoi enemmän lämpimän kuin kylmän esineen näkemiseen.

Tästä lämmönhavaitsemistaidosta on ilmeisesti hyötyä esimerkiksi pennuille, kun ne pyrkivät nisälle syömään, tai pentuesisarustensa kanssa yhteen nukkumaan ruumiinlämpönsä säilyttämiseksi. Emon ja pentuesisarusten lämmön havaitseminen on niille tärkeää selviytymisen kannalta.

TULEVIA TAPAHTUMIA

toukokuussa 2024
Rally-toko -mestaruus
Hämeenlinna

4.5.2024
Match Show
Koria

25.-26.5.2024
Taipumuskoekurssi
Koria

11.-14.7.2024
Kesäleiri
Surkeenjärvi

2.-4.8.2024
Flatti-, Kisälli- ja Juniorimestaruus
Heinola

17.-18.8.2024
MEJÄ-mestaruus
Pudasjärvi

14.-15.9.2024
Nuorten koirien katselmus
Koria

Tapahtumia päivitetään sitä mukaa kun vahvistuvat osoitteeseen www.flatti.net/toiminta ja Suomen sileäkarvaiset noutajat ry Facebook-sivulle.

NOUTAJATALUTIN - HYVÄ VAI HUONO?

Eläinsuojelulainsäädäntö on uudistunut ja uusi eläinten hyvinvointilaki on ollut paljon esillä. Laissa on määritelty erilaisia sallittuja ja kiellettyjä välineitä koirien koulutuksessa (17 & 18 §). Pykälässä 18 kielletään mm. sähköpinnan käyttö sekä muut välineet, joiden käyttö ilmeisesti aiheuttaa eläimelle tarpeetonta kipua, kärsimystä tai vahingonvaaraa. Noutajatalutin ei kuulu kiellettyihin välineisiin Suomessa, mutta kun koirilla käytettäviä välineitä ja pantoja miettii, tulee mieleen, voiko noutajatalutin olla huono koiran kannalta?

Noutajatalutin on yleinen hihna noutajilla. Kasvattajat antavat jo usein pentupaketissa mukaan kyseisen hihnan. Hihnan käyttö on varsin yleistä metsästystilanteissa/nomessa, koska koiran saa siitä nopeasti vapaaksi sekä myös kiinni. Hihna on myös yleisesti käytössä arjessa lenkillä ym.

Hihna mahtuu hyvin taskuun tai vaikka omaan kaulaan roikkumaan. Taluttimia saa kivoissa väreissä ja monissa eri pituuksissa/paksuuksissa, jokainen oman makunsa mukaan. Hihna on kaikinpuolin helppo ja edullinen.

Mikä taluttimessa on sitten on huonoa? Esimerkiksi tällaisia ajatuksia tulee mieleen, kun lähtee pohtimaan hihnan haittoja koirien hyvinvoinnin kannalta. Koira ei pääse hihnassa vapaasti ulkoilemaan, koska hihna on usein aika lyhyt. Hihna kuristaa koira, jos koira vetää ja koira hengittää epätasaisesti sekä vaikeasti, kun paine tulee kurkulle. Jos koira nykäisee hihnassa kovasti, se aiheuttaa pienelle alalle kaulaan kovan paineen ja tämä voi vahingoittaa kurkkua, niskaa tai kaulaa. Usein näkee, että koiria ”nyitään” niiden ollessa noutajataluttimessa. Joskus hihna on asetettu ylhäälle kaulaan korvien/kallon taakse, jolloin koira ei mielellään vedä, koska siihen sattuu. Mikäli koira tästä huolimatta nykäisee, vahingon riski on suuri. Koira voi tottua paineeseen kaulalla ja ei enää välitä hihnan ikävästä tunteesta kaulalla, vaan kiskoo kuin hinaaja (vrt. kuolaimelle painava hevonen).

MILLAISIA ONGELMIA JA VAURIOITA KOIRILLE VOI TULLA, JOS NE VETÄVÄT PANNASSA/HIHNASSA?

Erilaisissa tutkimuksissa löytyy tietoa siitä, mitä hihnassa vetäminen voi aiheuttaa koiralle. Koiran kaulassa on hermoja, kaulalaskimo ja muita verisuonia, kurkunpää, kilpirauhanen ja henkitorvi. Lisäksi kaulassa on tietysti tukirankaa sekä lihaksia. Kova paine kaulassa voi aiheuttaa tuki- ja liikuntaelinten ja kurkunpään vaurioita, etenkin, jos painetta tulee paljon kurkunpään alueelle. Pannan alueella kaulassa on myös verisuonia ja hermoja, joita hihnassa kiskominen voi vaurioittaa tai ainakin aiheuttaa puristumista. Pannan aiheuttamat vauriot voivat aiheuttaa koiralle hengitys- ja nielemisongelmia sekä tukehtumisen tunnetta. Pannan aiheuttamalla paineella voi olla vaikutuksia silmiin (esimerkiksi jos koiralla on ohut tai heikko sarveiskalvo tai glaukooma). Pienikin paine voi riittää vaurioiden ja myöhemmin arpihoidoksen muodostumiseen.

TUTKIMUKSIA AIHEESTA

Carter ym. (2020) tekivät tutkimuksen erilaisista koirien pannoista ja niiden voimakkuudesta koiran kaulassa. Tutkittavana oli seitsemän pantatyyppiä, jotka laitettiin koiran kaulaa mallintavan putken ympärille. Pantoja ”kiskottiin” erilaisilla tavoilla: keskikovaa (40 N), kovaa (70 N) ja nykäisemällä (131-155 N). Pannan kontaktipinta kaulaa vasten ja paine kaulassa mitattiin. Yksi tutkituista pannoista oli noutajahihna (paksuus 1 cm). Tasaisessa tuntumassa/vedossa noutajatalutin oli paineen osalta keskivertoa tai keskivertoa vähemmän painetta aiheuttavaa. Paine kaulan ympärille tuli noutajataluttimessa enemmän vain yhdelle puolelle kaulaa. Noutajahihna peitti kaulasta pienimmän alan verrattuna muihin pantoihin. Yhteenvedossa todettiin, että pantojen aiheuttamat paineet kaulassa ovat usein sellaisia, mitkä aiheuttavat esimerkiksi ihmisillä kudosaivuriota.

Pannan on hyvä olla leveä ja pehmeä.

Vaurioiden riski on suurempi pannoilla, joiden paine tulee pienelle alueelle (noutajatalutin). Epätasaisen paineen jakautumisen (noutajatalutin) aiheuttamista vaurioista ei ole tietoa. Sekä pannan sijoittuminen kaulaan että se, mihin kohtaan paine kaulassa tulee (vetääkö koira suoraan ylöspäin vai sivulle), vaikuttavat siihen, miten ja mihin vaurioita voi syntyä. Mikään tutkituista pannoista ei ollut sellainen, joka estäisi mahdollisten vaurioiden syntymistä, jos koira vetää pannassa ollessaan tai jos sitä nyitään.

Shih ym. (2021) tutkivat koiria, jotka vetivät joko pannassa tai valjaissa. Heidän tutkimuksessaan todennettiin se, että koirat vetivät enemmän valjaissa kuin pannassa. Tämä kertoo siitä, että koirat kokevat olonsa valjaissa mukavammaksi kuin pannassa, koska paine valjaissa jakaantuu tasaisemmin keholle kuin paine pannassa. Wutzin (2021) mukaan jos koira vetää hihnassa, on turvallisempaa koiran terveyden ja hyvinvoinnin kannalta ulkoiluttaa koira valjaissa verrattuna pantaan.

MIKÄ OLISI SITEN HYVÄ?

Kaiken edellisen perusteella voidaan todeta, että hihnassa vetäminen voi aiheuttaa hetkellisiä tai pysyviä vaurioita. Jos koira ei ollenkaan vedä hihnassa, ongelmia ei synny. Tällainen voi olla harvinaista, että koira ei koskaan vedä yhtään tai koskaan ei vahingossakaan tule

nykäisyjä koira kohtaan tai koira ei esimerkiksi ryntäisi hihnassa. Täten olisi hyvä miettiä, millaisia talutusvälineitä koiralla käytetään.

Tutkivan journalisimin nimissä teimme pienen testin noutajahihnoilla ja pannoilla: 1) noutajahihna ilman stopparia, 2) noutajahihna stopparilla, 3) leveä nylonpanta ja 4) leveä fleecpehmustettu nylonpanta. Testissä tehtiin vetoa/painetta hihnalla kaulaan ilman nykäisyjä.

Noutajahihna ilman stopparia oli epämiellyttävien: suoraan takaa vetämällä paine tuli suoraan kurkkuun ja tuntui tukalalta, puristi kurkkua ja vaikutti myös äänihuuliin (puhuminen oli vaikeaa). Sivusta vedettynä painetta tuli kaulan sivulle ja kurkkuun, edelleen tukalaa. Noutajahihna stopparilla tuntui samalta kuin edellinen takaa vedettynä (kurkussa painetta). Sivulta vedettynä noutajahihna stopparin kanssa ei painanut kurkkua ja täten ei tuntunut yhtä ikävältä. Leveä nylonpanta ilman pehmustetta oli parempi kuin edelliset, mutta pannan iso lukko painoi kaulaa. Leveä nylonpanta pehmusteella oli näistä paras: paine takaa vedettynä jakaantui tasaisesti kaulalle ja kurkulle. Sivusta vetäminen ei painanut kaulaa, kun panta ei ollut liian tiukalla. Kaikki pannat tuntuivat kuitenkin vetämisissä ikäviltä, etenkin jos painetta tuli kurkulle.

Lopputuloksena voidaan ajatella, että koiralla kannattaa käyttää riittävän leveää (vähintään kahden nikaman levyistä) pehmustettua pantaa tai valjaita ulkoillessa sekä niissä tilanteissa, joissa kaulalle voi tulla painetta tai nykäisyjä. Mikäli noutajatalutinta edelleen käytetään sen kätevyyden takia nomessa/metsällä, valitaan mahdollisimman turvallinen talutin, esimerkiksi noutajatalutin, jossa on stopparit molemmiin puoliin. Tämä estää paineen tulemisen kurkun kohdalle vedon ollessa sivuttaissuuntaista*. Taluttimen kannattaa myös olla mahdollisimman paksu. Pyritään tietysti siihen, että koira ei pääse taluttimessa nykimään eikä koira "nyitä" hihnasta. Tärkeää on se, että koira opetetaan kulkemaan hihnassa vetämättä palkitsevilla koiralla tästä. Tämä vaatii harjoittelua ihan pennusta lähtien. Aiheesta on kirjoitettu useita artikkeleita aiemmissa Flattiviestin numeroissa, mm. FV 1/20 s.22 Pentukoiran hyvä hihnakäyttö, FV 1/21 s.13 Seuraaminen, FV 2/21 s.59 Noutajataluttimen oikea käyttö. Aiemmat Flattiviestit löydät sähköisinä osoitteesta: www.flatti.net/flattiviesti/flattiviestien-arkisto

Aloimme pohtimaan pantoja ja hihnoja myös siltä kantilta, että koirilla ei ole mahdollisuuksia valita, millaista talutinta/pantaa niillä käytetään. Mikä olisi koiralle lenkkeillessä rentouttavien tapa ulkoilla, jos taajamassa tarvitaan hihnaa tai on koirien kiinnipitoaika? Tavoitteena ulkoilussa on koirankin osalta saada liikuntaa ja kuntoilua sekä rentoutua, päästä liikkumaan vapautuneesti, ehkä tutkiakin hajuja, ei vain kulkea ihmisen vierellä. Paras mahdollinen talutin ulkoilemiseen on riittävän pitkä talutin (noin 2-3 m tai vielä pitempi mahdollisuuksien mukaan), jossa koira pääsee liikkumaan sopivaan tahtiin. Koiran luontainen paikka liikkua on usein ihmisen etumaastossa reippaasti kevyttä hölköttelyä. Hitaasti lylertäen/peitsaten ihmisen tahdissa ei ole aktiiviselle ja isohkole koiralle optimimaalinen tapa. Arkilenkkeilyssä hihnan pituus on merkittävä tekijä lenkkeilyn sujuvuuden kannalta ja koiran kanssa on mukavampi kulkea, kun koiralla on myös tilaa liikkua.

MILLAISELLE KOIRALLE EI NOUTAJATALUTINTA EIKÄ EDES PANTAA? Mikäli koiralla on rankaongelmia (etenkin kaularanka), silmänpainetauti, kilpirauhasen sairauksia tai kurkunpään ongelmia, suositellaan koiran ulkoilutukseen valjaita. Valjaiden suositellaan olevan Y-malliset tai muut sellaiset, jotka eivät estä lapojen sujuvaa liikettä. Hyvin istuvien valjaiden veto kohdistuu laajalle alalle koiran etuosassa, ei kurkkuun eikä kaulalle. Ne eivät hankaa mistään ja vetopiste on riittävän takana. Oikeantyyppiset valjaat pitää sovittaa koiralle päälle mielellään asiantuntijan opastuksella.

Lähteet: Carter ym. 2020. Canine collars: an investigation of collar type and the forces applied to a simulated neck model. / Shih ym. 2021. Dog pulling on the leash: Effects of restraint by a neck collar vs. a chest harness. / Wurtz 2021: Should I use a collar or harness when walking my dog?

* Havaintoja arkielämästä: suurin osa koirista vetää hihnassa hieman vinoon asennossa tai kääntäen päätä. Tällöin paine tulee kaulan sivulle eikä kurkulle. Tämä kertoo siitä, että koirat ovat oppineet väistämään painetta/ikävää tunnetta/kipua vetämällä siten, että paine kurkunpäässä lievittyy ja paine kohdistuu enemmän kaulan sivuosiin. Vaino liikkumisasento ja samansuuntainen paine eivät välttämättä ole hyväksi koiran tuki- ja liikuntaelimestölle. Esimerkiksi jos koira on aina ohjaajan vasemmalla puolella lenkeillä ja samalla vetää hihnassa edes jonkin osan lenkistä – miten käy lihaksiston ym.?

Pohdintaa riittää ja tietoisuus noutajataluttimen ja muiden talutusvälineiden mahdollisista haitoista lisääntyy. Mielenkiintoinen aihe ja lisää aiheesta voitte lukea alla mainituista lähteistä.

PENTU JA RIISTA

Noutajan tullessa taloon usein ajatellaan, että kyllä se kaiken riistan noutaa, kun noutaja kerran on. Mutta ihan niin yksinkertaista se ei kuitenkaan taida olla. Paljon on yksilöllisiä eroja, ja sitäkin pitää treenata.

Usein riistaan tutustuminen alkaa jo kasvattajan luona. Pennut saavat saavat haistella ja ihmetellä eri riistoja, riippuen tietenkin siitä mitä kasvattajan riistapakastimesta löytyy. Siivet ovat pennuille sopivia ja pienemmät linnut esim. naakka. Alkuun useimmat pennut luulevat, että riista on ruokaa, jota ei ainakaan ohjaajalle tuoda, vaan se viedään piiloon syömistä varten.

Yksi hyvä keino on näyttää pennulle riistaa siten, että esimerkiksi varis laitetaan maahan. Pentu on hihnassa ja sen kanssa kävellään rauhassa riistaa kohti, mutta siihen ei pysähdytä kuin ihan pieneksi hetkeksi ja sen jälkeen jatketaan matkaan. Pentu ehtii haistella sitä, ja matka jatkuu. Sitten tullaan uudelleen samalla tavalla ja toistetaan useamman kerran.

Tämän tarkoituksena on katsoa, että jääkö riista vaivaamaan pentua niin, että se nappaa sen mukaan. Toinen hyvä puoli on, että pennulle ei anneta aikaa jäädä nyppimään ja pureksimaan sitä. Pennun ottaessa riistan mukaan, sitä kehutaan kovasti, annetaan kantaa eikä oteta heti pois. Pentu pidetään hihnassa, jotta ei pääse riistan kanssa lähtemään omille teille.

Jos pentu ei riistaa maasta nappaa mukaan, niin avustaja voi innostaa pentua riistalla leikittämällä, jotta pentu kiinnostuu siitä. Pennun ottaessa riistan suuhun sitä kehutaan kovasti. Leikittäminen on hallitua, eikä pennun anneta pureksia eikä nyppiä riistaa.

Tätä on hyvä jatkaa pennun kasvaessa. Tämä kannattaa tehdä siten, että pentu on hihnassa ja se tulee riistan kanssa aina ohjaa kohti. Mahdollisuuksien mukaan pennulle näytetään erilaisia riistoja ja se kannattaa aloittaa variksilla, naakoilla ja lokeilla, ja sen jälkeen vasta sorsia, fasaaneja ja kani.

Jokainen flattipentu on erilainen ja suhtautuu eritavalla riistaan. Jos pentu on kovin kiihkeä riistalle, kannattaa näyttää vähän harvemmin ja siten, että se vain kantaa sitä. Rauhallisemmalla tavalla riistan suhtautuvalle pennulle kannattaa näyttää useammin. Nuoren flatin kanssa kannattaa treenata varovasti riistalla, ettei paineista sitä liikaa. Oman koiran lukutaito on tärkeää, ja mieluiten lopettaa liian aikaisin kuin liian myöhään.

*Treeni-iloa kaikille!
- Heli Pitkäjärvi*

MESTARIT 2023

Vuoden 2023 Flattimestaruus-tapahtuma on takana päin. Viimeisimpiä tehtäviä tapahtuman tiimoilta järjestäjiltä on toimittaa Flattiviestiin viikonlopun tulokset, valokuvat sijoittuneista sekä useammat kertomukset niin tuomareilta kuin vuoden mestareilta ja kisälliltä. Tämän jälkeen voidaan hengähtää.

©Janne Antila

Harvoin tapahtumien järjestämisestä saa muodostettua kokonaiskuvaa, joten kerrataan hieman mennyttä suunnittelutaivalta.

Tämän vuoden Flattimestaruus-tapahtumaa alettiin suunnittelemaan jo hyvissä ajoin. Ensimmäinen tapahtumapäivitys löytyi lokakuulta 2021, eli lähes kaksi vuotta ennen tapahtumaa. Tuolloin alettiin kasaamaan ydintiimiä ja luotiin suuntaviivat tapahtumalle. Tärkeimpänä alettiin selvittämään keskuspaikkaa, jonka läheisyydessä saataisiin kaikki koeluokat järjestettyä sekä majoitettua tuomareita, talkoolaisia sekä osan kisäväestä. Syksyn päälle keskuspaikaksi valikoitui Aikon Kartano Viitasaarelta, maastotkin löytyivät melko läheltä. Keskuspaikka check, maastot check – tämän jälkeen tuomareiden sekä vastaavien koetoimitsijoiden selvittelyä. Vuosi 2022 meni pitkästi suunnitelmien tarkentamiseen: alustava budjetti, luokka-, muonitus-, riistavastaavaselvityksiä yms., irtipito- ja koeanomusten teko sekä ensimmäiset tukikoulutukset järjestettiin. Muodostettiin tapahtuman kokonaiskuva, jotta suunnitelmat olisi- vat selvillä seuraavaa vuotta varten.

Tiettyjä riskejä arvioitiin suunnittelun aikana, muun muassa kustannusten nousuja, talkoolaiden riittävyttä, maastojen sopivuutta ja niin edespäin. Alkuvuonna kuitenkin eteen tuli tilanne, jota ei ollut osattu miettiä. Kokeen keskuspaikka meni konkurssiin ja tapahtuman järjestäminen oli vaakalaudalla. Tuossa kohtaa ei auttanut jäädä jossittelemaan, vaan laitettiin selvitykset uudesta keskuspaikasta liikkeelle. Useampien yhteydenottojen jälkeen uudeksi keskuspaikaksi tuli Kartano Wiitatupa 4-tien kupeesta, josta liikkuminen oli melko nopeaa koemaastoihin. Palat alkoivat loksahdella uudestaan paikoilleen.

Tänä vuonna sammutettiin pieni tulipalo sekä järjestettiin tapahtuma onnistuneesti maaliin. Tapahtuman järjestäminen ei olisi onnistunut ilman tiimiä, joka puhalsi yhteen hiileen alusta loppuun saakka. Tämän lisäksi järjestelyissä oli mukana moni muu taho, jotka järjestivät tukikoulutuksia kuluneen vuoden aikana. Ilman näitä ei tapahtumaa olisi tässä kokonaisuudessa saatu järjestettyä. Valtavat kiitokset tukikoulutusten järjestäjille! Toivottavasti tukikoulutuksista tulisi osa mestaruustapahtumia, jotta saataisiin flattikansaa kasaan useammin vuoden aikana. Näiden lisäksi myös kaikki sponsorit olivat suuressa osassa tapahtuman tukemisessa ja onnistumisessa. Viikonlopun aikana vaadittiin myös valtava määrä talkoolaisia. Aivan parasta oli nähdä mukana uusia talkoolaisia, jotka hymyilivät raskaan koepäivän jälkeen ja kertoivat, kuinka mukava päivä oli. Suuren suuret kiitokset kaikille talkoolaisille!

Mestaruus-tapahtuman, kuten minkä tahansa koetapahtuman järjestäminen vaatii paljon valmisteluita ennen ja jälkeen itse tapahtuman. Suurin osa työstä on näkymätöntä, eikä näy koekansalle – ainakin työt on hoidettu silloin oikein. Tekijöitä tarvitaan, jotta tapahtumia voidaan järjestää myös tulevina vuosina. Tekijät voivat olla uusia, kokemattomia, mutta täynnä halua oppia ja onnistua, tai pitkänlinjan harrastajia. Heitä yhdistää se, että he ovat ihmisiä ja virheitä voi sattua jokaiselle. Tämän takia haluan muistuttaa, että käyttäytyäkää kunnioittavasti jokaista kohtaan – se ei ole talkoolaisen vika, jos oma koira nolaa kokeen, eikä sihteerin vika, jos starttinumero sattuu olemaan omaan mieleen väärä. Järjestäjät tekevät kaikkensa, jotta tapahtumasta saadaan onnistunut. Vain yhteistyöllä ja yhteen hiileen puhaltamisella saadaan aikaan onnistuneita tapahtumia – toivon, että tämä sama ajatus jatkuu läpi tulevien vuosien!

FLATTIMESTARIN HAASTATTELU / KARI HUSSO

MILTÄ NYT TUNTUU?

Tuntuu tosi hienolta, etenkin kun edellisvuonna emme päässeet lainkaan osallistumaan mestaruuteen omien terveysturvurheideni takia. Koko tapahtumasta jäi positiivinen ja hyvä fiilis päälle.

MINKÄLAISIA TEHTÄVIÄ KISASSA OLI?

Lauantain karsintakoe käsitti parityöskentelyä, jossa yksi koira teki markkeeraukset ja ohjaustehtävän ja toinen oli passissa piilossa. Ensin tuli markkeeraus vasemmalle tiheään kaislikon ja metsän välille, se jäi muistiin. Seuraavana oli noin 100 metrin ohjaus kaislikon sisään. Ohjauksen jälkeen tuli oikealle kaislikoon linjamarkkeeraus, josta molemmat linnut otettiin ylös. Sen jälkeen käännyttiin ensimmäisenä heitetylle markkeeraukselle ja otettiin se ylös. Kun kummatkin koirat olivat suorittaneet edellä mainitut tehtävät ja passityöskentelyn, oli vuorohakua kaisliko-/metsäalueella.

Sunnuntain finaalissa oli kolme tehtävää. Kaikki tehtävät olivat yksilötehtäviä. Finaali käytiin pääosin pellolla. Ensimmäinen tehtävä oli markkeeraus ja ohjaustehtävä. Markkeeraus tuli viistosti oikealle ojan toiselle puolelle. Ohjaustehtävä tuli peltoa pitkin keskelle peltoa. Häiriönä oli etukäteen vedetty kanijälki pellon poikki. Tätä ei kerrottu ohjaajille vaan kuultiin tästä vasta jälkikäteen.

Toisena finaalitehtävänä oli ykkösmarkkeeraus pellolta metsään. Häiriönä oli kolme henkilöä + ampuja, jotka kävelivät ja melusivat koväänisesti, huutoa ja laukauksia tuli vähän joka suuntaan. Loppuvaiheessa meluamista tuli laukaus ja markkeeraus metsään. Muut tekivät tällä aikaa passityöskentelyä pienen pusikon takana.

Kolmas finaalitehtävä oli ohjaustehtävä häiriömarkkeerauksella. Suorituspaikasta katsottuna hieman viistosti vasemmalle tuli markkeeraus, jota ei otettu ylös. Ohjaustehtävä oli melko pitkästi peltoa pitkin metsän laitaan.

MIKÄ RATKAISI KISAN VOITON TEILLE?

Ensin lauantaina onnistuttiin sillä tasolla, että päästiin finaaliin. Finaalissa saatiin 3. sija. Näyttelyosion voitto toi ratkaisevat pisteet, joilla flattimestaruuden voitto sitten irtosi.

MINKÄLAINEN PAIKKA VIITASAARI OLI MESTARUDELLE?

Viitasaari oli mielestäni hieno paikka ja sopi mainiosti mestaruuden kisapaikaksi. Kaikki eri luokkien koepaikat ja keskuspaikka sijaitsivat suhteellisen lähellä toisiaan, mikä mahdollisti myös käydä seuraamassa useampaa koetta. Lauantaina aurinko heli ja välillä saatiin sadettakin. Sunnuntaina finaali käytiin hienossa aurinkoisessa kelissä.

MIKÄ ON KOIRASI PARAS OMINAISUUS?

Hillassa parasta on sen miellyttämisenhalu ja keskittyminen tehtäviin. Se on sitkeä työskentelijä ja tekee aina parhaansa.

KUINKA PALJON HARJOITTELETTE?

Ehkä kerran viikossa, joskus kaksikin kertaa. Joskus tulee pidempiä taukoja. Meillä on oma pieni treeniporukka, jonka

©Janne Antila

kanssa treenaamme. Yksin treenaan seurautusta ja heittelen lyhkäisiä markkeja.

MIKÄ ON OLLUT VAIKEINTA TREENATA?

Täällä etelässä vaikeinta on löytää sopivia maastoja treeneille. Täällä on jonkin verran pienehköjä lampia ja järviä, mutta niissä ei juurikaan kasva kaislaa. Eikä esimerkiksi uomapaikkoja juurikaan ole.

MIHIN KESKITYTTE TREENEISSÄ?

Pyrin rakentamaan treenit niin, että koira onnistuu tehtäväänsä. Jos joku tehtävä ei onnistu, helpotetaan sitä ja sitä kautta saadaan varmuutta koiran työskentelyyn.

MIKÄ OLI MIELEENPAINUVIN HETKI KISASSA?

Mieleenpainuvien hetki sunnuntaina, kun finaali oli loppunut ja ihmiset tulivat onnittelemaan. Itse en silloin vielä ymmärtänyt, että voitimme. Vasta palkintojen jaossa se kaikki konkretisoitui ja oli hieno tunne. Mieli oli leppoisan rento. Hienointa näissä kaikissa flattitapahtumissa on se, kun kaikki kannustavat toisiaan. Flattiporukka tuntuu kuin yhdeltä suurelta perheeltä ja se on todella vaikuttavaa.

FLATTIMESTARUUS TOP-3

1. CELTAIR FOX CHANNEL

om. Kari Husso & Senni Husso, ohj. Kari Husso

Näyttelyosuus: 5-vuotias erinomaista tyyppiä oleva elegantti narttu. Kaunis pää ja ilme. Hyvä kaula ja eturinta. Erinomaiset rungon mittasuhteet. Tasapainoisesti kulmautunut edestä ja takaa. Liikkuu hyvin. Esitetään hyvin.

Koeosuus

Paikallistamistehtävä: hyvä ja nopea suoritus.

Ohjaus: saadaan nopeasti ohjattua ja riista talteen.

Paikallistamistehtävä: suorittaa tehtävän itsenäisesti.

Ohjaus: suorittaa tehtävän, mutta tekee sen hyvin itsenäisesti ei aivan toivotulla tavalla.

Pisteet: 6+8 = 14p

2. PALOKALLION VALHALLA

om. & ohj. Heli Pitkäjärvi

Näyttelyosuus: 5-vuotias hyvän tyyppinen narttu, jolla hyvät rungon mittasuhteet. Kaunis pää ja ilme. Toivoisin tummemmat silmät. Eturintaa saisi olla enemmän. Hieman niukasti kulmautunut edestä ja takaa. Kapeat takaliikkeet, hyvät etuliikkeet. Hyvät sivuliikkeet. Luisu lantio. Niukassa turkissa tänään. Esitetään hyvin.

Koeosuus

Paikallistamistehtävä: koira näkee huonosti pudotuksen, mutta selvittää tehtävän itsenäisesti.

Ohjaus: saadaan kohtuu nopeasti oikealle alueelle ja riista talteen.

Paikallistamistehtävä: Koira havaitsee pudotuksen hyvin ja noutaa nopeasti.

Ohjaus: erittäin suoraviivainen ja nopea suoritus.

Pisteet: 1+12 = 13p

3. TAKATAPIOLAN SIMBA

om. & ohj. Mika Toskala

Näyttelyosuus: 4,5-vuotias hyvän kokoinen uros. Toivoisin hieman eleganttimman pään. Hyvä kaula. Hieman luisu lantio. Liikkuu hyvin edestä ja takaa. Melko kompakti uros. Hyvä turkki. Esitetään hyvin.

Koeosuus

Paikallistamistehtävä: riista saadaan talteen, mutta olisi saanut olla suoraviivaisempi suoritus.

Ohjaus: riista saadaan talteen, mutta olisi voinut olla nopeampi ja suoraviivaisempi suoritus.

Paikallistamistehtävä: tekee hyvän itsenäisen suorituksen.

Ohjaus: ohjaajan hallinnassa suorittaa tehtävän.

Pisteet: 1+10 = 11p

FLATTIMESTARUUS: NÄYTTELYOSUUDEN MENESTYNEET

1. CELTAIR FOX CHANNEL om. Kari & Senni Husso

5-vuotias erinomaista tyyppiä oleva elegantti narttu. Kaunis pää ja ilme. Hyvä kaula ja eturinta. Erinomaiset rungon mittasuhteet. Tasapainoisesti kulmautunut edestä ja takaa. Liikkuu hyvin. Esitetään hyvin.

2. BUUMIN KUKA MUU MUKA om. Henna Tuononen

6-vuotias erinomaista tyyppiä oleva uros, jolla hyvät rungon mittasuhteet. Kaunis pää ja ilme. Hyvä kaula ja eturinta. Hyvä ylälinja. Tasapainoiset kulmaukset. Liikkuu hyvin.

3. HARVAHAMPAAN PRISSY MISSY HEARTBREAKER om. Liisa Jyväskylä & Emmi Kiviluoma

Kohta 6-vuotias erinomaista tyyppiä oleva narttu, jolla kaunis pää ja ilme. Hyvä kaula ja eturinta. Hyvä ylälinja ja hieman pitkä lanneosa. Kaunis turkki. Liikkuu hyvin. Esitetään hyvin.

Kuvat Tanja Siltanen:

1. Celtair Fox Channel

2. Buumin Kuka Muu Muka

3. Harvahampaan Prissy Missy Heartbreaker

4. AMAZING BLACK BEAUTY REVERIE STREAM om. Anneli Ilumetsa

7-vuotias erinomaista tyyppiä oleva narttu. Kaunis pää ja ilme. Tummat silmät. Hyvä kaula ja eturinta. Hyvä purenta. Hyvä ylälinja. Tasapainoisesti kulmatunut edestä ja takaa. Ei parhaassa turkissa tänään. Hyvä turkin laatu. Liikkuu hyvin.

5. HARVAHAMPAAN QUITE A JOLLY GOOD FELLOW om. Emmi Kiviluoma & Liisa Jyväskylä & Ak Hietaniemi

5-vuotias erinomaista tyyppiä oleva uros. Kaunis pää ja ilme. Hyvä kaula. Eturintaa saisi olla enemmän. Hyvä ylälinja ja häntä. Hieman pitkä lanneosa. Tasapainoisesti kulmautunut. Vetävät sivuliikkeet. Hyvät etu- ja takaliikkeet. Esitetään hyvin.

FLATTIMESTARUUS – TUOMAREIDEN TERVEISET

Niko Hiltunen, la voittajaluokan toinen tuomari ja su finaali:

Arvostelin lauantaina voittajaluokkaa ja kommentit lähinnä siitä päivästä. Positiiviseksi koin, että ääntelyä ei tapahtunut yhdenkään osallistuneen koiran kohdalla. Yleishallinta oli hyvää eikä juurikaan ”häsläämistä” tapahtunut. Riistankäsittely oli myös kaunista katsottavaa.

Riistalle pyrkivyyttä ja tekemisen iloa näin päivän aikana runsaasti... Kuten palkintojenjaossakin mainitsin, että itselleni tuli mieleen ”ysäri”-meininki, vanhat hyvät ajat palasivat mieleen. Flatiit ovat ottaneet suuren harppauksen eteenpäin NOME-B puolella muutamien vuosien aikana, hyvä niin! Jatkakaa harrastusta koirienne kanssa tulevaisuudessakin, kuumia piippuja loppukauteen!

Oli ilo ja etenkin kunnia, että sain osallistua tapahtumaanne arvostellessani rotunne kauden tärkeimmässä tapahtumassa. Kiitos Suomen sileäkarvaiset noutajat ry!

- Niko Hiltunen

Petri Tuominen, voittajaluokka

Flattimestaruuden maastot olivat erinomaiset kokeeseen sekä metsästykselliset. Koe oli melko vesivoittoinen tehtävien suhteen ja mittasi myös hyvin koiran kuntoa ja kestävyyttä. Peitteineen ohjaus oli haastava, mutta kuitenkin suurin osa sen selvitti. 1muisti+2mark ei ollut millään tavalla ylitsepääsemätön ja se pääsääntöisesti sujui hyvin. Mestaruuden haku oli melko voimaa vaativaa korteikkaa ja vesialueiden ylittämistä. Tästäkin suurin osa koirista selvisi hyvin. Ilahduttavaa tietysti oli että flattejä oli startissa useampi ja tulostasokin oli hyvä.

Osalla koirakoita, varsinkin nuoremmilla ja kokemattomilla luokkaan nähden, oli vielä hieman pientä parannettavaa varsinkin mikä pisti silmään niin tehtäviin asettautumisessa olisi toivomisen varaa. Osalla se myös mielestäni paljolti johtui ohjaajan hermoilusta, joka tulee vain treenillä ja kokemuksella kuntoon.

Koe sujui joutuisasti parityönä ja kiertävänä 2 tuomarin koekena. Myös yhteistyö (Niko) kolleekan kanssa onnistui hienosti koska kokeen kierto ja maasto mahdollisti lähellä tehtävät suoritteet.

Koesuunnittelu oli ajateltu mestaruus kokeen arvoiseksi ja Koetyöntekijät olivat erinomaisesti tilanteen tehtävien tasalla. Kokeessa oli hieno meininki ja yleisökin pääsi katsomaan koetta, joka tuo aina oman tunnelmansa ohjaajille ja tuomarille.

Kiitos vielä erinomaisista järjestelyistä Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:lle.

- Petu

Vesa Hietikko, la avoin luokka ja su finaali:

Kiitos, että sain tulla arvostelemaan Flattimestaruuteen NO-ME-B AVO-luokkaa kaksi päivää sekä finaalia sunnuntaina.

Perjantaina kun saavuin AVO-luokan koepaikalle olin positiivisesti yllättynyt, kun koe oli hienosti suunniteltu valmiiksi ja työntekijät olivat paikalla. Kiitos siitä Eija Tuomiselle. Pääsimme aloittamaan kokeen sovittuun aikaan ja se sujui suunnitelmien mukaisesti. Sama koski lauantain koepäivää. Eväät olivat myös ensiluokkaisia. Ainut miinus oli, että jouduimme välillä pitämään taukoja, koska odottelimme kilpailijoita paikalle, varsinkin lauantaina.

Finaali lähti myös sunnuntaina hyvin käyntiin sovittuna aikana ja tehtävät olivat sopivan vaativia finaaliin päässeille koirille. Kaikkina koepäivinä paikalla oli riittävästi työntekijöitä, ja koko viikonlopun kokeissa vallitsi hyvä yhteishenki ja tuntui, että kaikki tekivät kovasti töitä Flattimestaruuden eteen.

Koirien taso vaihteli kovasti AVO-luokassa. Näimme huipusuorituksia, mutta valitettavasti kaikki eivät olleet vielä AVO-luokan tasolla, vaikka koe oli mielestäni helpohko AVO-luokan koe. Ohjaustehtävä/haku oli monelle koiralle kompastuskivi. Se myös kiinnitti huomioni, miten hyvin kaikki koirat olivat hallinnassa sekä rauhallisia passityöskentelyssä. Kaiken kaikkiaan viikonlopusta jäi erittäin hyvä mieli ja kiitokset vielä tuomarikollegoille.

- Terveisin Vesa Hietikko

Laura Rajakallio, avoimen- ja voittajaluokan näyttelyosuudet

Lämpimät kiitokset Viitasaren Flattimestaruuden järjestäjille. Tapahtuma oli upea ja puitteet hyvät tällaiselle suurelle koiratapahtumalle. Minulle oli suuri kunnia päästä arvostelemaan tänä vuonna Flattimestaruuden AVO- ja VOI-luokkien koirat. Kehässäni koiria oli reilu parikymmentä.

Kaikki koirat olivat pääosin erittäin hyvän tyyppisiä ja hyvässä lihaskunnossa esitettyjä. Kaikki viisi sijoittamaani koiraa ovat erinomaisia rotunsa edustajia, joilla on kauniit rodunomaiset päät ja kauniit vaivattomat liikkeet. Voittajanarttu oli elegantti, hyväkokoinen ja upeasti liikkuva feminiininen narttu, joka hurmasi tuomarin jo ensimmäisellä kierroksella. Toiseksi tullut uros oli myös erinomainen rotunsa edustaja. Hyväkokoinen, hyväluustoinen, kaunisnäköinen uros, joka liikkui vaivattomasti pitkällä askeleella. Kiitos osallistujille ja hyvästä syksystä kaikille. Toivotaan hyviä noutoja kaikille meidän flat-tikavereillemme.

- Laura Rajakallio

FLATTIMESTARUUDEN KIERTOPALKINNOT:

Flattimestari: Celtair Fox Channel
om. Kari Husso & Senni Husso, ohj. Kari Husso

Finaalin paras käyttökoiira: PalokallionValhalla
om. & ohj. Heli Pitkäjärvi

VOI-luokan paras: PalokallionValhalla
om. & ohj. Heli Pitkäjärvi

AVO-luokan paras:
Zebulons Wick Rocks, om. & ohj. Aet Toose

Piccoliinan pytty (finaalin vanhin):
Black Beauty Reverie Stream om. & ohj Anneli Ilumets

Roksun tuoppi (finaalin nuorin): Palokallion Qn Kajo
om. & ohj Noora Lavonen

Flattimestaruuden paras kasvattaja:
Kennel Palokallion (kuvassa)

Taavin tuoppi (paras hakutyö): PalokallionValhalla
om. & ohj. Heli Pitkäjärvi

Vilin malja (näyttelyosuuden kaunein): Celtair Fox Channel
om. Kari Husso & Senni Husso ohj.Kari Husso

Pietun pysti (iloinen ja reipas mieli, kaikesta huolimatta):
Palokallion Qn Kajo om. & ohj. Noora Lavonen

Flattikisälli TOP-3

1. HARVAHAMPAAN SENSATION OF SUCCESS

om. Emmi Kiviluoma, Hannu Kiviluoma, Mikko Saastamoinen
ohj. Hannu Kiviluoma

Näyttelyosuus:

Erittäin tyylikäs kokonaisuus. Kaunispää ja ilme. Erinomainen selkälinja. Hyvät kulmaukset edestä ja takaa. Kaunis karvapeite. Esiintyy ja esitetään hyvin. Liikkuu kauniisti.

Koeosuus:

Haku: Haku tehokasta ja hyvävauhtista, sekä vedessä että maalla. Ohjattavuus: Saadaan ohjattua suoraan riistalle. Paikallistamiskyky: Suorittaa tehtävän erinomaisesti. Riistankäsitteily: Ottaa kaikki riistat sponttaanisti. Luovutukset voisivat olla kauniimmat. Passityöskentely: Rauhallinen seuraa hyvin. Jäljestämiskyky: Suorittanut aiemmin. Yleisvaikutelma: Erinomainen mestätyskoira, joka suorittaa kaikki tehtävät helposti. / Pisteet: 6+12=18p

2. FILURIN PUFFIN

om. & ohj. Piritta Pärssinen

Näyttelyosuus:

Feminiinen kokonaisuus. Hyvät pään linjat. Hyvä selkälinja. Hyvät kulmaukset takana. Hieman kapea eturinta. Kaunis karvapeite. Esiintyy ja esitetään hyvin.

Koeosuus:

Haku: Koira liikkuu maastossa rauhallisesti, mutta tehokkaasti ja käyttää hyvin vainuaan. Ohjattavuus: Koira on ohjattavissa riistalle. Paikallistamiskyky: Selvittää tehtävän erinomaisesti, hienolla tyyllillä. Riistankäsitteily: Ottaa riistat epäröimättä, hieman hidastelee luovuttaessa. Passityöskentely: Seuraa hyvin ja on rauhallinen. Jäljestämiskyky: Selvittää jäljen. Muut ominaisuudet: Hyvä nenä. Yleisvaikutelma: Suorittaa kokeen alkuosan erinomaisesti ja ohjaajalla ja koiralla hieno tapa työskennellä yhdessä. / Pisteet: 1+12+2=15p

3. TOFFEDREAMS DAREDEVIL

om. & ohj. Vesa Turunen

Näyttelyosuus:

Hyvänmallinen pää, toivoin kuitenkin hieman enemmän jaloitusta. Vahva etuosa. Voisi olla kulmautunut paremmin takaa. Hieman luisu lantio. Reipas iloinen luonne.

Koeosuus:

Haku: Tekee erittäin hyvää hakua sekä maalla että vedessä. Ohjattavuus: On hyvin ohjattavissa. Paikallistamiskyky: Havaitsee molemmat pudotukset ja noutaa jälkimmäisen nopeasti. Tarvitsee ykköseen ohjaajan pienen tuen. Riistankäsitteily: Hyvä koko kokeen ajan Passityöskentely: - Jäljestämiskyky: Suorittanut jäljen Kemissä 10.6.2023. Muut ominaisuudet: Tarkkaavainen laukausten aikana. Yleisvaikutelma: Vahvan työmotivaation omaava koira, joka toimii hyvässä yhteistyössä ohjaajansa kanssa. Koira selvittää päivän tehtävät erittäin hyvin ja pieni haparointi markkeerausksessa ei heikennä hyvää kokonaisuutta. / Pisteet: 1+12=13p

Samoilla pisteillä Taka-Tapiolan Pella, om. & ohj. Heli Räsänen - tuomariäännet ratkaisivat kolmannen sijan.

Flattikisälli: Näyttelyosuuden menestyneet

1. HARVAHAMPAAN SENSATION OF SUCCESS

om. Emmi Kiviluoma, Hannu Kiviluoma, Mikko Saastamoinen

Erittäin tyylikäs kokonaisuus. Kaunis pää ja ilme. Erinomainen selkälinja. Hyvät kulmaukset edestä ja takaa. Kaunis karvapeite. Esiintyy ja esitetään hyvin. Liikkuu kauniisti.

2. FLATKISS JOYFUL HIPPIE

om. Annakaisa Ventomäki

Erittäin kaunistyyppinen narttu. Erittäin kaunis feminiinen pää. Hyvä eturinta. Vahva selkä ja hyvä selkälinja. Hyvin kulmautunut edestä ja takaa. Liikkuu kauniisti.

3. JUNIMPERIAL BLACKBERRY

om. Anneli Ilumetsa

Tyylikäs uros. Hyvä luusto. Hyvä rosmainen pää. Kaunis selkälinja. Liikkuu hyvin. Kaunis karvapeite. Esiintyy ja esitetään hyvin.

4. BEAUTY FLATSTAR ONE UNIQUE

om. Nina Leino

Erittäin tyylikäs narttu. Hyvä vahva luusto. Kaunis pää. Hyvä kaula ja eturinta. Hyvin kulmautunut. Vahva selkä. Liikkuu kauniisti, hyvällä askeleella. Esiintyy ja esitetään hyvin.

5. HEILURIHÄNNÄN SPRING POPPET

om. Saira Ryytty

Hyväntyyppinen kolmivuotias narttu. Kaunis pää. Hyvä selkälinja. Hyvin kulmautunut. Liikkuu hieman ahtaasti takaa. Hyvä karvan laatu. Esiintyy ja esitetään hyvin.

Kiertopalkinnot:

Kisällin koeosuuden paras:

FilurinPuffin

om. & ohj. Piritta Pärssinen

Kisällin näyttelyn kaunein:

Harvahampaan Sensation Of Success

om. Emmi & Hannu Kiviluoma, Mikko Saastamoinen

Iranmalja (järjestön vuoden ensimmäisessä kokeessa ALO-luokan paras hakutyö):

Filurin Pinball

om. Kirsi Kankaala & TeemuVaarala

ohj. Kirsi Kankaala

FLATTI-KISÄLLI TUOMAREIDEN TERVEISET

JOUNI VIMPELI, KISÄLLIN KOEOSUUS

Kiitos oikein paljon, että sain jälleen arvostella flattien omassa mestaruuskisassa, Tällä kertaa ALO-luokassa yhdessä Haatajan Ekun kanssa. Tais olla jo neljäs kerta, kun olin mukana.

Olen tuntenut flatit hyvin jo syksystä 1981 ja omaan mielestäni melko hyvän kuvan rodusta. Tarkemmin sanottuna flattien käyttöominaisuuksista.

Rotu on vuosien mittaan muuttunut jonkin verran, joidenkin mielestä enemmän kuin jonkin verran. Ehkä näin. Nyt Viitasaa-reen kokeen jälkeen olen sitä mieltä, että valoa alkaa taas näkyä tunnelin päässä. Kokeessa oli useita lupaavia nuoria koiria, jotka jättivät minulle hyvän mielen.

Itse koe oli hyvin suunniteltu, kiitos Mikalle. Luokkaan oikein sopiva koe ja tuloksia tuli melko normaalin kaavan mukaan. Itse arvostelin nyt toisen kerran ALO-luokassa ns. kiertävää koetta ja tämä sopii myös ALO-luokkaan hyvin. Ja tämä on ennen kaikkea järjestävälle taholle helpompi järjestää, kun ei tarvita isoa joukkoa työntekijöitä kahteen eri kokeeseen. Tässä yhteydessä suuret kiitokset luokan työntekijöille. Homma oli ammattimaista alusta loppuun.

Täytyy muistaa, kun tuloksia katsoo, että ALO-luokka on seuraava koe taippareiden jälkeen ja kokeen vaatimustason nousu on melkoinen. Jokainen koira ja myös ohjaaja starttaa ALO-luokassa aina myös sen ekan kerran. Muistetaan antaa aikaa ja ymmärrystä yrittää uudemman kerran ja uusien harjoitusten jälkeen. Flattiväki muistakaa., ennen kaikkea flatti on metsästyskoira.

- Jouni

MIIA SUPPANEN, KISÄLLIN NÄYTTELYOSUUS

Minulla oli kunnia arvostella kisällin näyttelyosuus. Oli ilo huomata, että olimme saaneet näin monta koirakkoa osallistumaan kisällimestaruuteen.

Kaikki koirat esitettiin hyvässä näyttely- ja kisakunnossa. Koirat olivat luonteeltaan erittäin rodunomaisia, iloisia ja avoimia rotunsa edustajia. Kaikki näyttelyssä minulla sijoittuneet olivat erittäin hyvätyyppisiä, kauniita koiria.

Voittajakoira oli mielestäni erittäin tasapainoinen. Sillä oli kaunis pää, kauttaaltaan hyvä runko sekä se liikkui hyvin vetävin askelin. Kiitos kaikille hienosta ja hyvin järjestetystä päivästä ja onnittelut vielä kaikille menestyneille niin näyttelyissä kuin kokeissa!

- Miia

FLATTIMESTARUUDEN SPONSORIT

KIITÄMME LÄMPIMÄSTI YHTEISTYÖSTÄ!

- Anar
- Bozita Robur
- Dynamic Fysio
- Fysioterapeutti Anna-Kaisa Ventomäki
- Homenokka Ky
- IT-Velho
- J. Paanasen Liikenne Oy
- Kennel Emkristina's
- Kennel Korven Akan
- Kennel Morrini
- K-market Viitasaari
- Lapuan Kankurit
- Noutajakauppa
- Nutrolin®
- PL Koiratarvike
- SporttiRakki
- Tili-Akka Oy
- Tmi Jorma Hirvanen
- Töminätassut
- Vilppulan apteekki & Kolhon sivuapteekki

FLATTI-KISÄLLIN HAASTATTELU

HANNU KIVILUOMA & HARVAHAMPAAN SENSATION OF SUCCESS "SANNI"

MILTÄ NYT TUNTUU?

Aika hienolta.

MINKÄLAISIA TEHTÄVIÄ KISASSA OLI?

Koe alkoi maaohjauksella josta jatkettiin maahakuun. Tästä pitkäkö siirtyminen rantaan, jossa 2-markkeeraus ja loppuun vesialueen haku.

MIKÄ RATKAISI KISAN VOITON TEILLE?

Sanni suoriutui hyvin omalla tasollaan ja tehtävät oli sille helppoja, varmaa työskentelyä läpi kokeen. Kisällin voiton ratkaisi loppuviimeksi näyttelyosuuden voitosta tulleet pisteet.

MINKÄLAINEN PAIKKA VIITASAARI OLI MESTARUDELLE?

Puitteet oli hienot, koemaastot jokaisessa luokassa mahtavat ja välimatkat sopivan lyhyitä.

MIKÄ ON KOIRASI PARAS OMINAISUUS?

Loputon työinto, Sanni on tyyppiä, joka juoksee itseltään jalat alta, jos sitä ei joku rajoita, mitä tulee noutamiseen. Samalla se on kuitenkin äärettömän helppo kotikoira, jonka kanssa on mutkatonta reissata minne vain.

KUINKA PALJON HARJOITTELETTE?

Vähän vaihtelevasti, mutta koekaudella noin kerran viikossa, jos sitäkään.

MIKÄ ON OLLUT VAIKEINTA TREENATA?

Mielentila. Sanni on treenien alussa joskus vähän kierroksilla, mikä näkyy ensimmäisessä noudossa. Enemmän vauhtia kuin järkeä, varsinkin maalla. Vierellä se on aina hiljaa ja rauhallinen, vasta kun sen päästää noutoon näkee käykö pää kuumana. Tähän on kesän aikana onneksi löydetty työkaluja, ja kokeisiin on saatu alusta asti tehtäviin hyvin keskittyvä koira.

MIHIN KESKITYTTE TREENEISSÄ?

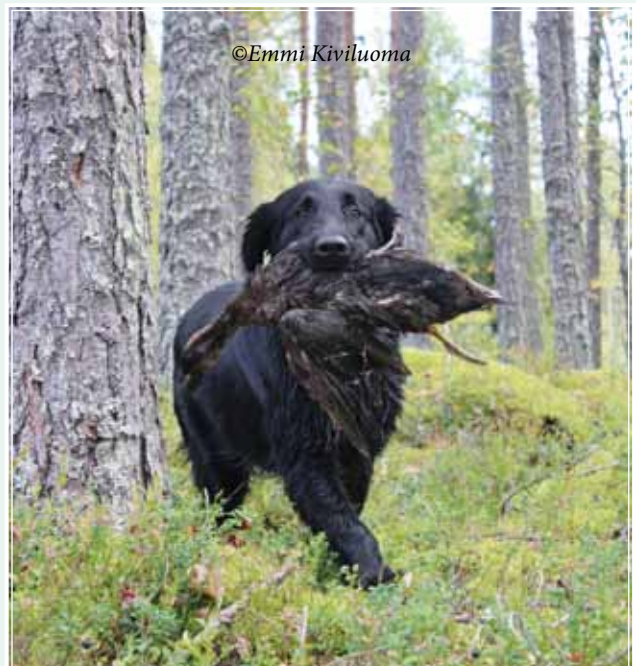
Sannin kanssa pitkälti yhteistyön vahvistamiseen, eli ohjauksiin ja lähihallintaan. Hakua ja markkeerauksia ei juurikaan ole tarvinnut treenata, ne sujuu Sannilta ihan luonnostaan.

MIKÄ OLI MIELEENPAINUVIN HETKI KISASSA?

Varmaankin kun koeosuuden lopuksi sai kytkeä koiran kiinni hienosti menneen suorituksen jälkeen.

Sanni on ensimmäinen flattini, ja vaikka niitä on perheessä ollut jo useita, on Sanni ensimmäinen jonka olen itse pennusta asti kouluttanut.

- Hannu & Sanni

©Emmi Kiviluoma

JUNIORIMESTARUUS TOP3

1. BIEHKAN KUURAKETTI / Pisteet: 1+12 = 13p om. Martina Westman & Tomi Liittäinen, ohj. Martina Westman

Näyttelyosuus: 1 v 3 kk. Erittäin hyvän tyyppinen nuori narttu. Hyvälinjainen nartun pää. Hyvä kaula ja selkälinja. Rintakehä voisi olla aavistuksen tilavampi. Kulmautunut paremmin takaa. Esitään niukassa turkissa, laatu kuitenkin ok. Liikkeessä hyvä ryhti. Liikkuu sivusta riittävällä askelpituudella, takaliike aavistuksen ahdas. Etuliike saa vielä voimaantua. Rauhallinen kehäkätös.

Koeosuus: Haku: koira esittää erinomaista hakua molemmissa maastoissa Ohjattavuus: lähtee etenemään ohjattuun suuntaan, mutta kaartaa nopeasti rannalle, eikä kuuntele ohjaajan merkkejä. Toisella lähetyksellä koira etenee pidemmälle annettuun suuntaan, fasaani saadaan talteen. Paikallistamiskyky: MM: näkee pudotuksen, jonka noutaa nopeasti ja suoraviivaisesti ohjaajalle käteen. VM: näkee pudotuksen ja noutaa vauhdikkaasti käteen. Riistankäsittely: Hyvät otteet linnuista. Vauhdikkaat palautukset haun yhteydessä. Passityöskentely: Rauhallinen ja tarkkaavainen. Muut ominaisuudet: Miellyttävässä yhteistyössä ohjaajansa kanssa. Erinomainen yhteistyö hakutehtävässä. Yleisvaikutelma: Vauhdikas nuorikoira, joka tekee hienot markkeeraukset. Koira saisi olla vielä paremmin ohjattavissa, riista saadaan kuitenkin talteen toisella lähetyksellä. Koira esittää erinomaista hakutyötä molemmissa maastoissa.

2. COATFLOATS MILTON / Pisteet: 1+10 = 11p om. & ohj. Riitta Hynninen

Näyttelyosuus: 1 v 10 kk. Erittäin hyväntyyppinen nuori uros. Kaunis ilmeinen pää. Aavistuksen lyhyehkö ja pysty kaula. Hyvä selkälinja. Rintakehä voisi olla aavistuksen pidempi. Aavistuksen kevyehkö raajaluusto. Riittävät etukulmaukset, erinomaiset takaa. Liikkuu tasapainoisesti. Iloinen esiintyjä.

Koeosuus: Haku: Tekee hyvää hakua maalla ja kattaa vesialueella rannan hyvin. Ohjattavuus: Lähtee annettuun suuntaan, kuuntelee osittain ohjaajaa, riista saadaan talteen. Paikallistamiskyky: MM: näkee pudotuksen, lähtee noutamaan suoraviivaisesti, empii hieman, mutta tuo ohjaajalle käteen. VM: näkee pudotuksen, jonka noutaa suoraviivaisesti ohjaajalle käteen. Riistan käsittely: Hyvät otteet linnuista markkeerauksissa ja ohjauksessa. Hieman empii variksella ja fasaanilla, mutta ottaa itsenäisesti. Moitteeton hakutehtävissä. Passityöskentely: Rauhallinen ja tarkkaavainen. Muut ominaisuudet: Seuraa osittain ohjaajaa ilman talutinta. Helposti hallittavissa hakutehtävässä. Yleisvaikutelma: Nuori innokas koira, joka suorittaa hyvät markkeeraukset. Ohjauksessa kuuntelee osittain ohjaajaa ja riista saadaan hyvässä yhteistyössä talteen. Koira esittää tänään kokonaisuutena mukavaa hakua.

3. KORVEN AKAN KATAJALINTU / Pisteet: 1+8 = 9p om. Niina Nevala & Lassi Nevala, ohj. Niina Nevala

Näyttelyosuus: 14 kk. Hyväntyyppinen nuori uros. Hyvälinjainen uroksen pää. Aavistuksen lyhyehkö ja pysty kaula. Rintakehä voisi olla aavistuksen pidempi. Hyvä lanneosa. Aavistuksen liian laskeva lantio. Hyvälaatuinen karva. Runko voisi olla aavistuksen pidempi. Niukat etukulmaukset, erinomaiset takaa. Liikkuu sivusta hyvällä voimalla. Takaliikkeet turhan ahtaat. Etuliikkeet löysät.

Koeosuus: Haku: Koira työskentelee mukavalla innolla niin maalla kuin vedessä. Ohjattavuus: Lähtee osoitettuun suuntaan. Kuuntelee hyvin ohjaajaa ja riista saadaan nopeasti talteen. Paikallistamiskyky: MM: näkee pudotuksen, jonka noutaa suoraviivaisesti ja palauttaa ohjaajalle käteen. VM: ei näe pudotusta, koska koira on levoton rannalla. Ohjaajan avuista huolimatta ei saada talteen. Riistan käsittely: Hyvät pehmeät otteet markkeerauksissa. Palauttaa ohjaajalle käteen. Haussa moitteeton. Passityöskentely: Rauhallinen maalla, mutta hieman levoton rannalla. Muut ominaisuudet: Hyvässä yhteistyössä, seuraa ohjaajaa hienosti ilman talutinta. Yleisvaikutelma: Nuori innokas koira, joka on miellyttävässä yhteistyössä ohjaajansa kanssa. Suorittaa erinomaisen maamarkkeerauksen ja ohjauksen. Valitettavasti vesimarkkeeraus jää suorittamatta. Nuori koira esittää mukavaa, tasapainoista hakutyöskentelyä.

JUNIORIMESTARUUS NÄYTTELYOSUUDEN SIOITTUNEET

1. HARVAHAMPAAN UNIDENTIFIED EXTRATERRESTRIAL om. Emmi & Hannu Kiviluoma

9kk. Erinomaisen tyyppinen juniorinarttu. Kaunisilmeinen nartunpää. Kaunis kaula. Erinomainen selkälinja. Hyvä vankka runko. Tasapainoiset kulmaukset. Kokoon sopiva raajaluusto. Erinomainen karva. Liikkuu hyvällä draivilla. Erinomainen maksanväri.

2. DANTARAN MY LUCKY DAY om. Johanna Uosukainen

1,5v. Erinomaisen tyyppinen nuori uros. Kaunislinjainen uroksen pää. Keskiruskeat silmät. Kaunis kaula ja selkälinja. Tasapainoiset kulmaukset. Hyvä vahva raajaluusto. Erinomainen karvanlaatu. Liikkuu sivusta hyvällä askelpituudella. Taka- ja etuliikkeessä aavistuksen levottomuutta. Liikkeessä häntä nousee selkälinjan yläpuolelle.

3. DUAL LANES EYE OF THE STORM om. Sails Rappumäki

1v. Erinomaisen tyyppinen junioriuross. Kaunisilmeinen uroksen pää. Kaunis kaula ja hyvä selkälinja. Hyvä raajaluusto. Ikäsekseen erinomainen eturinta. Tasapainoisesti kulmautunut. Hyvä karvanlaatu. Seistessä hyvä ryhti. Liikkeiden tulee vielä vakaintua kauttaaltaan. Iloinen esiintyjä.

Koirat saavat pisteitä sijoituksista seuraavasti. 1=6 p, 2=5 p, 3=4 p, 4=3 p, 5=2 p. Loput osallistujat saavat 1 pisteen.

4. MAYLIGHT HANDSOME HESTIA om. Miia Suppanen

1v 11kk. Erinomaisen tyyppinen narttu. Voimakaslinjainen pää, jossa kuitenkin selvä sukupuolileima. Hyvä kaula. Hyvä selkälinja. Hyvä rintakehän pituus ja syvyys. Kokoon sopiva raajaluusto. Kulmautunut paremmin takaa. Oikealaatuinen karva. Erinomainen maksanväri. Sivuliikkeessä hyvä pituus ja vahvuus. Erinomainen takaliike. Etuliikkeessä aavistuksen kapeutta.

5. NINJATÄHDEN DIRTY DIANA om. Ville Vainikka

2v. Erinomaisen tyyppinen narttu. Kaunis ilmeinen nartun pää. Hyvä kaula ja selkälinja. Kulmautunut paremmin takaa. Seistessä hyvä ryhti. Kokoon sopiva raajaluusto. Hyvä karvanlaatu. Liikkuu tasapainoisesti riittäväällä askelpituudella.

Kuvat Tanja Siltanen:

1. Harvahampaan Unidentified Extraterrestrial
2. Dantaran My Lucky Day
3. Dual Lanes Eye Of The Storm

JUNIORIMESTARUUS: TUOMAREIDEN TERVEISET

Vesa Turunen, Juniorimestaruuden koeosuus:

Kiitokset Suomen Sileäkarvaiset Noutajat ry:lle sekä järjestelyvastuussa olleille henkilöille hienosta tapahtumasta. Keskuspaikka, koemaastot sekä näyttelyalue oli saatu varsin lähelle toisiaan. Arvostelin itse yhdessä Susanna Purtolan kanssa Juniorimestaruuden koeosuutta ja siinä hakurastia maalla sekä vedessä.

Maahaun osalta valtaosalla koirista oli hyvä itseluottamus ja ne uskalsivat edetä hyvin saadakseen vainua riistoista. Koirien riistan käsittely oli myös kokonaisuutena varsin hyvää, vaikka joillain koirilla palautuksessa/luovutuksessa toivottavaa olikin. Toki joidenkien koirien osalta olisin toivonut hieman innokkaampaa (lue flattimäisempää intoa) ja vauhdikkaampaa työskentelyä. Koirien hallinta oli myös pääosin hyvää ja siirtyminen maahausta vesihakuun tehtiin pääosin ilman hihnaa.

Valtaosalle koirista vesihaku uiden oli täysin uutta eikä sitä oltu aikaisemmin harjoiteltu. Harvassa kaislikossa oli 3 riistaa, joista kuitenkin suurin osa koirista sai 2 riistaa talteen.

Pienenä vinkkinä pennun omistajille, antakaa pennun/nuoren koiran myös ”metsästää” ja seurata nensänsä, kyllä ne jarrutkin sitten löytyvät ;)

- Vesku

Tomi Nieminen, Juniorimestaruuden näyttelyosuus:

Kiitos mahdollisuudesta päästä arvostelemaan Flattimestaruudessa. Iso kiitos järjestäjille, jotka olivat tehneet hienoa työtä hienon ja tärkeän tapahtuman eteen!

Päivä sujui kaikilta osin mielestäni hyvin. Oli hienoa nähdä monta erityyppistä ja eri kehitysvaiheessa olevaa junioria. Koirat olivat pääsääntöisesti hyvän kokoisia, toki kookkaampia yksilöitä oli muutamia myös. Päät olivat rodunomaisia ja luonteet reippaita kuten noutajalla kuuluu olla. Se mihin toivoisin kiinnitettävän huomiota on korkealla kannetut hännät liikkeessä.

Yksilöarvosteluiden jälkeen jatkossa oli 10 koiraa. Sijoittamani koirat olivat parhaiten tasapainossa ja ne olivat hyväkokoisia.

Haluan muutamalla sanalla mainita kolmesta parhaasta. Voittajaksi valikoitui 9kk ikäinen maksanuskea narttu. Kyseinen koira oli hyväkokoinen ja ikäsekseen hyvin kehittynyt. Koira tuli yksilöarvostelussa kehään voittajan elkein. Koira esiintyi iloisesti ja liikkeet olivat ikäsekseen hyvin tasapainossa. Se jaksoi heiluttaa häntää ja esiintyä loppuun saakka.

Toiseksi sijoitin nuoren kaunislinjaisen uroksen joka myös liikkui tasapainoisesti ja esiintyi rauhallisesti. Kolmanneksi tuli myös erinomaisen tyyppinen nuori uros joka maltaessaan esiintyi ja liikkui hyvin.

- Tomi Nieminen

”Toivon, että löydettäisiin tasapaino, eli ei unohdeta että varsinkin nuori koira tarvitsee vielä leikkiä ja iloisuutta tekemiseen, jotta sen on kiva työskennellä vielä vanhemmallakin iällä.”

Susanna Purtola, Juniorimestaruuden koeosuus:

Olen todella kiitollinen kun sain kutsun Junnumestaruutta tulla arvostelemaan. Upeasti tuli koiria ja järjestäjien toimesta saimme onneksi toisen tuomarin, Turusen Vesan, jonka kanssa yhteistyö alkoi sujua jo ennen mestaruusviikonloppua Riitan luodessa Whatsapp-ryhmän. Siellä viestittely oli heti samaan hiileen puhaltamista ja ajatus tulevasta viikonlopusta alkoi selkeytyä hyvässä ajoin.

Viikonlopun tapahtumat vasta antoivat minulle oikean kuvan, kuinka suuresta tapahtumasta on kyse, ja täytyy kyllä suu auki todeta että WAU! Yhteen hiileen puhaltaminen, Me-henki ja järjestelyjen pyöriminen monella saralla oli kyllä sellainen voimannäyte, ettei moni usko, ennenkuin sen itse saa kokea. Itse junnumestaruudesta jäi päällimmäisenä mieleen rentous ja kiireettömyys, vaikka Vesku siellä yritti hoputtaa seuraavaa huumtamalla ;) Minun ns. rasteillani oli maalla ykkösmarkkeeraus, seuruutusta, laukauksiin reagointia, yhteistyötä, maaohjaus, veteen ykkösmarkkeeraus ja hieman passia ennen siirtymiä. Vesan rastille sai siirtyä hihnan kanssa, jossa oli sitten hakua maalla ja vedessä.

Mielestäni saimme tehtyä Vesan kanssa hienot kokeen omaiset ja metsästykselliset tehtävät mitaten samalla eri NOME-B arvostelulomakkeen osa-alueita. Matkat eivät olleet pitkiä, mutta maastojen vaihtuvuus toi omat haasteensa.

Koirat olivat hyvin hallinnassa ohjaajillaan ja hiljaisia. Toki kun oli noinkin nuorista koirista kyse, olisin toivonut vähän räväkkyyttä ja ehkä muutaman paukkunoudonkin, vaikka ohjaaja ei siitä välttämättä tykkäisikään. Paljon on nyt nähnyt ns. malttiteeniä ja koiria pidetään passissa, mutta se tasapainon löytäminen, että koiralla säilyisi vauhti, innokkuus ja pieni ”röyhkeys”...

Asiasta voi olla montaa eri mieltä, mutta itse tykkään vauhdikkaista koirista, jossa ohjaaja saa olla koko ajan vähän varpailaan, hereillä ja skarppina suitsissa ohjaamassa. Nämä toki voi olla taas haasteellisia koiria ensikertalaisille. Mutta toivon, että löydettäisiin se tasapaino, eli ei unohdeta että varsinkin nuori koira tarvitsee vielä leikkiä ja iloisuutta tekemiseen, jotta sen on kiva työskennellä vielä vanhemmallakin iällä. En tarkoita, ettei vanhan koiran kanssa voi leikkiä vaan päinvastoin, leikkiä ei kannata unohtaa, se tekee aina hyvää yhteistyölle ja leikin kautta voi monia asioita kerrata ja opettaa.

Toivon syksyyne ja tulevaisuuteenne paljon iloa ja leikkiä sekä jatkoa upealle flattitapahtumalle!

- Susanna Purtola

JUNIORIMESTARIN HAASTATTELU

MARTINA WESTMAN & BIEHKAN KUURAKETTI "Mix"

MILTÄ NYT TUNTUU?

Hienolta. Vasta näin jälkikäteen olen ymmärtänyt miten arvostettu titteli Junnumestari flattipiireissä onkaan. Olen ylpeä pikku Mixistä.

MINKÄLAISIA TEHTÄVIÄ KISASSA OLI?

Ensin tehtiin metsään markkeeraus. Seuraava tehtävä oli lyhyt seuraaminen, jonka perään ohjaus. Lopuksi rannalla markkeeraus kaislikon taakse veteen. Toinen tuomari arvosteli hakua. Ensin oli tehtävänä hakea metsäalueelta 2 riistaa ja sitten siirryttiin rantaan, josta haettiin vesialueelta riistaa.

MIKÄ RATKAISI KISAN VOITON TEILLE?

Meille sattui hyvä tuuri ja kaikki tehtävät menivät hyvin. Mixillä on myös suhteellisen varma luovutus, joten koska löysi riistat, niin toi ne myös minulle.

MINKÄLAINEN PAIKKA VIITASAARI OLI MESTARUDELLE?

Kivat maastot oli löytynyt ainakin junnuille ja avo-koirille. Parkkialue oli näyttelypaikalla vähän haasteellinen.

MIKÄ ON KOIRASI PARAS OMINAISUUS?

Mixillä on työskennellessään hyvä moottori ja hyvää mieltä tuo se, kuinka paljon Mix haluaa tehdä ohjaajalle töitä.

KUINKA PALJON HARJOITTELETTE?

Tehdään jotain pientä joka päivä arjessa. Pyritään kuitenkin kerran viikossa käymään treenikavereiden kanssa tottiskentällä. Yhteisnometreenejä ja muita maastolajeja harjoitellaan vaihtelevasti. Jorin kanssa käydään treenaamassa säännöllisen epäsäännöllisesti.

MIKÄ ON OLLUT VAIKEINTA TREENATA?

Odottamista ja passityöskentelyä. Pidän sitä vähän tylsänä harjoitella, mutta onhan se todella tärkeä taito noutajalla.

MIHIN KESKITYTTE TREENEISSÄ?

Nyt on pidetty ihan treenitauko. Mix on lomaillut viikon kotona mieheni kanssa, siellä on lähinnä lenkkeilyä ja käynyt metsällä kyyhkyä katsomassa.

Lähitulevaisuudessa keskitytään vesityöskentelyyn, ohjauksiin tarkkuutta ja korkeassa vireessä seuraaminen saisi olla parempaa.

MIKÄ OLI MIELEENPAINUVIN HETKI KISASSA?

Varmaankin kun Mix toi viimeisenä riistana hausta lokin. Toi sen pitkän matkaa maata pitkin ja hienosti käteen asti.

JUNIORIMESTARUUDEN KIERTOPALKINNOT

- Juniorimestari: Biehkan Kuuraketti, ohj. MartinaWestman
- Mustavaris (kokeen paras): Biehkan Kuuraketti, ohj. MartinaWestman
- Viltinmalja (paras yhteistyö): Biehkan Kuuraketti ohj. MartinaWestman
- Wilmanvaasi (näyttelyn kaunein): Harvahampaan Unidentified Extraterrestrial, om. Emmi & Hannu Kiviluoma

MEJÄ-MESTARUUS 2023

Flattien MEJÄ-mestaruus järjestettiin toista kertaa peräkkäin Surkeejärven matkailutilalla ja Moxsin erämiesten sekä valtion mailla. Koepaikkana Surkeejärvi toimii hyvin ja MEJÄ-porukka mahtuu hyvin viikonlopun ajaksi Tiinan tuville sekä päätalon majoitushuoneisiin.

Ruokailusta koeviikonlopun aikana vastasi Virpi Peltonen, ja emännälle koetoimikunnan puolesta suurkiitos työpanoksesta. Lauantain illallisen meille kokkasi Surkeen väki, ja maittavaa ruokaa saimme. Maastomestarina toimi paikallinen labradoriharrastaja Keijo Kettunen ja ilman häntä kokeen järjestäminen Surkeelle olisi ollutkin hyvin haastavaa. Koeporukka onnistui hyvin jälkien teossa, samoin koepäivä sujui hyvin. Oppaat olivat tehtäviensä tasalla. Koeviikonlopun keli oli poutainen ja kohtalaisen viileä.

Tänä vuonna flatteja oli mukana mestaruudessa (VOI-luokka) seitsemän ja Hirvipäässä (AVO-luokka) toiset seitsemän. Ryhmässä muut oli lisäksi jäljestämässä kaksi voittajaluokan labradoria, kaksi avoimen luokan labradoria ja yksi avoimen luokan kultsu. Metsästä saatiin sekä tuloksia koirakoille, että runsaasti kanttarelleja. MEJÄ-mestariksi jäljestivät Celtair Walks Like a Fox ja Päivi Fadjukoff ja Hirvipääksi kruunattiin Metsänpeiton Kypron Prinsessa sekä Susanna Poutanen.

VOI-luokan palkitut: kuvassa vas. 2. Metsävirnan Stormwind Willet om. & ohj. Heli Siikonen VOI1 44p, 1. Celtair Walks Like a Fox om. & ohj. Päivi Fadjukoff VOI1 45p, 3. Finnflats Olympias om. Heidi Vainio ohj. Markku Kastepohja VOI1 42p

Muut tulokset: Huntstars Fatal Attraction VOI1 42p, Blacfriar Tibersman VOI2 39p, Buumin Maija Poppanen VOI2 38p, Egon from Admont Flat-XP VOI-

AVO-luokan palkitut: kuvassa vas. 2. Huntstars Love Me Only om./ohj. Tiina Asovaara AVO1 44p, 1. Metsänpeiton Kypron Prinsessa om./ohj. Susanna Poutanen AVO1 48p, 3. Morrini Monisha K om. Laura London ohj. Arto Martikainen AVO1 43p

Muut tulokset: Majakkasaaren Eräliekki AVO1 43p, Celtair Who Let The Fox Out AVO1 40p, Metsänpeiton Pilviparta AVO2 37p, Metsänpeiton Myrskyn Jälkeen AVO3 26p

MEJÄ-MESTARUUS 2023

MEJÄ-MESTARIN MIETTEITÄ

Olipa huikea Flatti-Mejä-mestaruusviikonloppu! Hämmäntävän hienolta tuntuu sekä oman koiran suoritus ja tulos, että se, miten paljon tukea ja kannustusta olemme saaneet. Kiitos upealle Mejä-yhteisölle ja Celtairin kotijoukoille!

Vaikka jo flättiä hankkiessani halusin harastaa sen kanssa, selvää lajivalintaa en ollut tehnyt. Ajattelin, että katsotaan mikä siltä ja meiltä yhdessä luonnistuu. Mejä löytyi lajiksi flattien kesäleirillä, jossa meitä lajin pariin opasti kokenut kouluttajaryhmä.

Wildalle laji tuntui heti omalta, minä olin se heikompi lenkki. Wildan liiankin vauhdikkaan etenemisen jarruttelu ei ole helppoa vieläkään, mutta eniten arveluttivat omat suunnistustaitoni, jäljentekovastuut ja pitkät koeviikonloput osaamattomana kokenempien joukossa. Mejä-koehan vie metsään kokonaiseksi viikonlopuksi.

Ensimmäisen Mejä-kokeemme tulos oli huippuyllätys, kun nousimme vuoden 2022 Hirvipääksi. Lisäksi meillä oli kivaa! Se mikä oli ollut itselle pelottavinta, olikin lajissa ihan parasta. Yhteishenki on upea, aloittelijakin on porukkaan tervetullut, ja tukea saa sitä mukaa kun tarvitaan. Jäljentekotalkoissa on ihan parasta päästä itseä viisaampien ja kokenempien seuraan oppimaan ja jopa vuosikymmenien kokemuksia kuulemaan.

Myös opastaessa oppii paljon eri tilanteista ja koirien persoonallisista jäljestystavoista. Jännittäväintä on tietysti lähteä jäljelle oman koiran perässä. Metsän olosuhteita ei koskaan voi tietää etukäteen, ja jäljen eri vaiheissa ehtii tapahtua monenlaista. Vaikka hukka veisi pisteitä, voi samalle jälkimatkalta mahtua myös paljon onnistumisia.

Flättien Mejämestaruus 2023 on meille kunia ja onnistuminen, jonka taustalla on paitsi Wildan määrätietoinen ja palava jäljestyminen, myös Mejä-yhteisömmen konkareiden lämpö ja kyky jakaa omaa osaamistaan. Tiedän, että meillä on vielä paljon opittavaa. Samalla haluan rohkaista uusia tulokkaita mukaan tähän hienoon porukkaan ja lajin pariin. Anna flattisi näyttää mihin se pystyy! Suomen parasta lajiopastusta saa flattien kesäleiriltä, ja yhdistyksen kokeisiin olet tervetullut!

*MEJÄ-mestari 2023 Celtair Walks Like a Fox
omistaja & ohjaaja Päivi Fadjukoff*

TERVETULOA FLATTIEN SYYSTREFFEILLE

KOKEMÄEN PITKÄJÄRVELLE 27.-29.10.2023

Syystreffeillä tavataan uusia ja vanhoja tuttuja, treenataan nomea, vietetään aikaa yhdessä ja kokoustetaan järjestön syyskokous.

©Tanja Siltanen

Syystreffeillä kouluttavat Kari Husso, Mika Sarekivi, Terhi Kantanen, Minsu Rauramo ja Nina Onufriew. Tapahtumassa järjestetään kaikenlaisia koulutusta, ja voit tulla mukaan myös nuoren koiran tai aloittelijan kanssa. Pennuille ei tänä vuonna ole tulossa ryhmää, vaan syksyllä on luvassa erillinen pentupäivä aluetoiminnan kautta eri alueilla.

Koirat jaetaan sopiviin tasoryhmiin. Tänä vuonna tasoryhmien lisäksi tarjolla Ohjauksen alkeet -teemakoulutus (kouluttajana Minsu). Koulutuksiin etusijalla ovat jäsenten flatit, ja jos tilaa jää, myös jäsenten omistamilla muun rotuisilla koirilla voi osallistua koulutuksiin.

Koulutus on ryhmäkoulutusta. Koirakot jaetaan aamu- ja iltapäiväryhmiin, eli yksi koirakko treenaa kahtena päivänä, molempina puoli päivää. Voit seurata koulutusta ilman koiraa toisen puolen päivästä. Voit myös treenata kahta koiraa, jos ilmoittaudut kahdelle koirapaikalle.

Jos haluat tulla tutustumaan flatti-ihmisiin ja rodunomaisiin lajeihin, mutta et halua osal-

listua koulutuksiin koiran kanssa, voit tulla seuraamaan koulutuksia kuunteluoppilana.

Koulutukset maksavat 35€/viikonloppu. Kiihtoksesta yhdistyksen tapahtumissa (kokeet, päänäyttely, kesäleiri) talkoiluille tarjotaan koulutus hintaan 20€/viikonloppu. Kuunteluoppilaat maksavat 10 €/viikonloppu. Etusijalla ovat koko viikonlopun koulutukseen osallistujat, mutta jos tilaa jää, myymme yksittäisiä koulutuspäiviä.

Majoitus ja ruokailu Pitkäjärven leirikeskuksesta (www.pitkajarvi.fi). Ruokailun ja majoituksen voit varata ilmoittautumislomakkeen kautta.

Majoitus:

Majoitus 2-3 hengen huoneissa. Majoituksen hinta on 30€/yö. Mikäli tilaa jää, voit tiedus-

tella mahdollisuutta yöpyä yhden hengen huoneessa (50€/yö). Halutessasi voit saapua jo perjantaina. Mukaan voit varata omat laukat ja pyyhkeen tai vuokrata ne hintaan 10€. Majoituspaikkoja on tarjolla rajoitetusti, ja ne jaetaan ilmoittautumisjärjestyksessä.

Ateriapaketti perjantai - sunnuntai 76€

Sisältää perjantaina iltapalan, lauantaina aamiaisen, lounaan, päivällisen ja iltapalan sekä sunnuntaina aamiaisen, lounaan ja päivällisen.

Ateriapaketti lauantai - sunnuntai 68,5€

Sisältää lauantaina aamiaisen, lounaan, päivällisen ja iltapalan sekä sunnuntaina aamiaisen, lounaan ja päivällisen.

Vain lounaat 23 €

Sisältää lounaan lauantaina ja sunnuntaina.

Ilmoittautuminen: Ilmoittautumislinkki julkaistaan tapahtuman Facebook-sivulla. Ilmoittautuminen on auki yhdistyksen tapahtumissa talkoiluille 18.9.-24.9., minkä jälkeen ilmoittautuminen avataan kaikille, ja paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä. Ilmoittautuminen päättyy, kun koulutuspaikat on täytetty.

ILMOITTAUDU MUKAAN!

Syystreffit ovat vain Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n jäsenille. Etkö ole vielä jäsen? Liity nyt, niin pääset mukaan treffeille! www.flatti.net/jarjesto/jasenasiat/jasenhakemus/
Tiedustelut: Noora Lavonen, puh. 050 339 6132, noora.lavonen@gmail.com

Noutajakauppa.fi

Jouluilmoitukset Flattiviestiin 4/2023

Pian on taas aika muistaa kasvatteja ja muita flattiystäviä joulutervehdyksellä!

Toimita jouluilmoituksen aineistot viimeistään 14.11. osoitteeseen flattiviesti@gmail.com. Jos tarvitset apua ilmoituksen tekemiseen, niin lähetä meille haluamasi teksti ja kuva/logo, niin taitamme sinulle valmiin ilmoituksen.

Kuvien tulee olla resoluutioltaan 300 dpi (matalaresoluutioiset kuvat menevät printissä suttuisiksi, emmekä valitettavasti voi käyttää niitä). Tekstit doc- tai rtf-muodossa. Valmiit ilmoitukset .pdf-muodossa. Ilmoitus laskutetaan lehden ilmestymisen jälkeen.

Ilmoituskoot ja hinnat (4-väri)

- 1/1 sivu (210 mm x 297 mm) / 60€
- 1/2 sivu (vaaka – 186 mm x 133,5 mm) / 40€
- 1/2 sivu (pysty – 90 mm x 273 mm) / 40€
- 1/4 sivu (90 mm x 133,5 mm) / 30€

© Tanja Siltanen

TOKO SM-viikonloppu

Heinäkuun puolessavälissä kilpailtiin TOKOn eli tottelevaisuuden suomenmestaruuskilpailuissa Helsingin Tuomarinkylässä. Joukkuetta edustivat Tiina Rasi & Rusty Rebel's Black Is My Happy Colour "Vilda", Johanna Af Hällström-Kamila & Harvahampaan On The Road Again "Simo", Jenny Mänttari & Hunstars The Wind Of A Dream "Maija", Kirsi Kankaala & Filurin Pinball "Pinni", Emmi Leikkola & Flat Power Lilac Heart "Winston" ja Marianne Forsell & Flat Power Friends Forever "Wili".

Lauantain helteisessä säässä kilpailun aloittivat alokas-, voittaja- ja erikoisvoittajaluokka. Erikoisvoittajaluokka alkoi paikallaoloilla, jonka jälkeen alkoivat kehissä pyöriä yksilösuoritukset. Samoihin aikoihin käynnistyivät alokas- ja voittajaluokan yksilösuoritukset.

Erikoisvoittajaluokassa Mariannen ja Wilin suoritus alkoi paikallaololla. Pitkän odottelun jälkeen kaksikko pääsi starttaamaan yksilösuoritukset, jotka suoritettiin kolmessa kehässä. Pisteitä kerättiin täsmällisesti juuri ykköstuloksen verran, joten tuloksena EVL1, 256 p. sij. 25/60.

Voittajaluokassa Emmi ja Winstonin suoritus alkoi yksilösuorituksilla, jossa haastetta riitti nurmikon hyvistä tuoksuista. Jännitystä riittikin loppuun asti, mutta lisäkäskeyistä huolimatta saatiin toinen ykköstulos VOI1, 256.75 p. sij. 9/29.

Samoihin aikoihin alokasluokassa Tiina & Vilda sekä Johanna & Simo tekivät upeita suorituksia. Tiinan ja Vildan paikallaolon aikana helteinen sää vaihtui rankkasateeseen, mutta flattimaiseen tapaan sade ei haitannut ja kaksikko sai kasaan tuloksen ALO1, 166.84 p. sij. 34/57. Myös Johanna ja Simo saivat ALO1-tuloksen, 176.83 p. sij. 18/57.

Kun pitkän päivän jälkeen suoritukset olivat ohi, oli vihdoin aika hengähtää ja nauttia täysillä kisatunnelmasta. Koesuoritusten jälkeen vietimme vielä aikaa yhdessä, söimme ja shoppailimme. Tämän jälkeen olimekin valmiina seuraavaan päivään!

Sunnuntaina sää jatkui helteisenä ja vuorossa oli avoin luokka. Avoin luokka alkoi paikallaoloilla, josta jatkettiin yksilösuorituksiin. Ne suoritettiin kahdessa kehässä. Ensimmäisenä yksilösuorituksiin lähtivät

Kirsi & Pinni. Heidän yhteistyönsä huokui hyvää filistä ja suorituksesta kertyi ansaitusti tulos AVO1, 288.83 p. sij. 10/55.

Viimeisenä suorittamaan lähtivät Jenny & Maija. Suoritus alkoi erittäin lupaavasti, mutta jäävien epäonnen osuessa kohdalle lopullinen tulos oli AVO2, 252.33 p. sij. 33/55.

TOKOn SM-viikonloppu oli jälleen huikea kokemus mahtavan flattiporukan kanssa. Syömisistä huolehdittiin nyyttärimeiningillä ja jokainen koirakko sai tarvittavan avun oman suorituksensa aikana. Hyvällä yhteishengellä koko joukkue sai kasaan upeat 722.42 p sij. 11/33.

Toivomme, että kaikki innokkaat hakevat ensi vuodelle edustamaan flattijoukkuetta!

#keepthatpositiveflattitude

KESÄLEIRIN TUNNELMIA

Flattien kesäleiriä vietettiin tuttuun tapaan Surkeejärven matkailutilalla Jyväskylässä 20.-23.7.2023. Leirillä oli tarjolla perinteiseen tyyliin koulutusta rodunomaisissa lajeissa eri tasoilla taipumuskokeista voittajaluokkaan sekä mejää ja tokoa. Valitettavasti sairaustapauksen vuoksi aiemmin ilmoitettu rally-tokokoulutus jouduttiin tänä vuonna perumaan. Koulutustarjonnassa oli myös tutustumislajina nosework ja viime vuoden palautteen perusteella trimmauskoulutus järjestettiin tänäkin vuonna.

Koulutusten lisäksi leirillä järjestettiin virallinen jalostustarkastus, näyttelytuomareiden kollegio, josta valmistui uusia ulkomuototuomareita rodulle, sekä MEJÄ-koe. Viihdettä leirivälle tarjosivat toto-juoksu, Open Show ja arpajaiset.

Ensi vuonna Flattien kesäleiri järjestetään jälleen Surkeella.

Leirillä järjestö tarjoaa vuosittain koulutusta kaiken tasoille ja ikäisille koirille sekä koirien ohjaajille. Mukaan mahtuvat niin ensikerतालaiset kuin konkaritkin, tunnelma on rento

samanmielisten harrastajien kohtaamisille. Neuvoja leiriltä saa niin arjen haasteisiin flattin kanssa kuin harrastamiseenkin, on leiriltä löydetty myös yhteisiä uusia harrastuksia flattin kanssa tekemiseen kuin vinkkejä vanhojen harrasteiden buustaamiseen. Opastusta on tarjolla useissa eri lajeissa, toki pääpaino noutajien rodunomaisessa tekemisessä.

Open show tulokset:

- BIS 1 Black Mica's Less is More
- BIS 2 Almanza Simply Starstuck
- BIS 3 Dantaran My Lucky Day
- BIS 4 Finnflats Olympias

- Open Show Lapsi ja koira: Lumi ja Minni

Uusia flattituomareita!

Leirillä järjestettiin sileäkarvaisten noutajien ulkomuototuomareiden arvostelukoe. Saimme rodullemme kuusi uutta tuomaria. Onnea Johanna Sarkkinen, Tiina Eskelinen, Marjo Järventölä, Teija Viljanmaa-Petjala, Maarit Hassinen ja näytöllä Marianne Holm Larnemaa! Kokeen vastaanottivat Kirsi Nieminen ja Katja Korhonen ja valvojana toimi Juha Putkonen.

Ensi kesän Flattileirin
SUUNNITTELU ON JO ALOITETTU,
VARAA SIIS KALENTERIISI:

FLATTILEIRI
11.-14.7.2024!

Teksti: Liisa Keränen

KESÄLEIRILLÄ MEJÄILTIIN INNOKKAASTI

Flattileirin aluksi järjestettiin virallinen MEJÄ-koe. Kokeen jäljet tehtiin jo keskiviikkona ennen varsinaista leirin alkamista ja koepäivä oli leirin ensimmäisenä päivänä torstaina. Koe oli perinteisesti osa leirin mejäkoulutusta ja sen tarkoituksena oli mm. opastaa aloittelijoita kokeen tehtäviin: jälkien tekemiseen ja oppaana toimimiseen. Kokeen tuomareina toimivat pitkän linjan MEJÄ-yliuomarit Mikko Ahti, Kari Grönman ja Marko Saarni. Tämä kolmikko toimi myös mejän kouluttajina loppuleirin ajan.

Kokeessa starttasi yhteensä 17 koiraa, joista 12 oli sileäkarvaisia noutajia. Flattien tulokset löytyvät oheisesta taulukosta. Tulosten perusteella voidaan todeta, että flateissa on hyvää potentiaalia mejään. On hienoa todeta, että leirin kokeessa startanneet ensikerतालaiset saivat myös hienoja tuloksia. Oman jännityksensä kokeeseen toi jälkientekopäivänä nähty emokarhu pokasineen. Nalleper-

he olikin myllästännyt yhdellä jäljellä, mutta pysyivät onneksi pois näkyvistä varsinaisena koepäivänä.

Leirin mejäkoulutukset olivat tänäkin vuonna hyvin suosittuja. On ilahduttavaa, että monet uudet harrastajat tulivat tutustumaan lajiin ja saamaan vinkkejä myös jatkoharjoitteluun. Kouluttajat olivat tehneet etukäteen valmiita jälkiä, joilla koulutettavat pääsivät kokeilemaan koirillaan eri tasoisia ”ratoja”. Jokaiselle koiralle pyrittiin tarjoamaan sen tasoa vastaavia harjoituksia ja antamaan vinkkejä myös jatkoharjoitteluun. Pikku-pennuille oli myös tarjolla oma Nallekerho. Siinä leirin juniorit pääsivät haistelemaan verijälkeä ja tutustumaan mielenkiintoiseen sorkkaan.

Kouluttajat olivat tyytyväisiä sekä koulutettaviin koiriin, että ohjaajiin. Lajiin tutustujat olivat innolla mukana ja edellisinä vuosina

oppia hakeneet harrastajat tulivat hakemaan jatkokoulutusvinkkejä. Tästä on taas hyvä jatkaa myös omatoimista harjoittelua. Toivottamme kaikki tervetulleiksi kokeilemaan tätä hienoa lajia jälleen ensi vuoden kesäleirillä!

FLATTIEN TULOKSET:

Heilurihännän Maiden's Blush VOI1 46p
Finnflats Olympias VOI1 44p
Biekan Riprap VOI1 42p
Myrskylinnun Tulivuori VOI2 32p
Blacfriar Tribesman VOI-
Morrini Monisha K AVO1 48p
Celtair Walks Like A Fox AVO1 47p
Majakkasaaren Eräliekki AVO1 47p
Celtair Who Let The Fox Out AVO1 45p
Egon From Admont Flat-XP AVO1 44p
Flat Power Mystery Of Lilac AVO2 34p
Buumin Kuka Muu Muka AVO2 33p

ERIKOISNÄYTTELYN TULOKSET

BIS1 ROP PN1 Celtair Fox Channel, om. Kari & Senni Husso
BIS2 VSP PU1 Dantaran Emotional Rescue, om. Jaana Rätty

PU2 Harvahampaan Pawprint In My Heart,
om. Sirpa & Mikko Saastamoinen
PU3 Heilurihännän Autumn Wizard, om. Tomi Taipale
PU4 One Shining Masi Mazzano, om. Liisa Jyväskylä

SERT Leeway's Frizzanto, om. Paula Säteri
VARA-SERT Celtair Turn This Fox Around,
om. Johanna Myllyharju

PN2 SERT Celtair Pink Fox, om. Minna Honkonen
PN3 Heilurihännän Autumn Myth, om. Tomi Taipale
PN4 Celtair Piece Of Me, om. Jenni Juvén

VARA-SERT Heilurihännän Spring Prankster, om. Tomi Taipale

ROP-pentu Harvahampaan Unidentifield Extraterrestrial,
om. Liisa Jyväskylä & Hannu Kiviluoma
VSP-pentu Flat Power Memory Of Smiling Lion,
om. Marianne Forsell

ROP-juniori Celtair Pink Fox, om. Minna Honkonen
VSP-juniori Koenigsegg Jesko, om. Marika Moilanen

ROP-veteraani Celtair Piece Of Me, om. Jenni Juvén
VSP-veteraani Heilurihännän Limerick, om. Tuula Niva

BIS1-kasvattaja: Kennel Flat Power,
om. Anu & Kimmo Vorobjev ja Marianne Forsell

BIS1-jälkeläisluokka: Harvahampaan Keep Your Style,
om. Veera Sorjonen

BIS1 3-sukupolvea: Flatkiss Hottest Go-Getter,
om. Anni & Minna Vornanen

BIS1-pari: Hilla & Nesta ja Senni Husso

Tatun tuoppi: Almanza Moment Of Truth,
om. Liisa Jyväskylä & Sirpa Saastamoinen

Lupaavin nuori koira (JUN/NUO): Celtair Pink Fox,
om. Minna Honkonen

Paras suomalainen käyttökoiro (KÄY):
Heilurihännän Autumn Wizard, om. Tomi Taipale

Paras NOME-koira: Celtair Fox Channel, om. Kari & Senni Husso

Kaunein maksanvärinen: Heilurihännän Autumn Wizard,
om. Tomi Taipale

Kaikkien osallistuneiden flattien tulokset löytyvät osoitteesta showlink.fi
näyttelytulossivuilta ja jalostus@kennelliitto.fi

ROP PENTU

VSP PENTU

ROP PENTU & VSP PENTU

ROP JUN

ROP JUN & VSP JUN

VSP JUN

BIS1 ROP & BIS2VSP

ROP VET & VSP VET

BIS1 KASVATTAJA

BIS1 JÄLKEÄISLUOKKA

*BIS1
3 SUKUPOLVEA*

BIS1 PARI

FLATTIEN ERIKOISNÄYTTELY 2023

TUOMAREIDEN TERVEISET

It was a great honour and experience to judge the bitches at the 2023 Finish Flatcoated Retriever Show. An entry of 97 girls gave a good impression of the quality of the breed in Finland. In 2009 I judged in Finland the Retriever Speciality and can say that quality has improved a lot. Size went down, also feet are much better on the whole. Pleasantly surprised (although I judged males the previous time) there were very view dogs with loose eyelids or deeply set eyes with was the case in 2009. I have seen many lovely coats and typical heads. Also just a very view level bites.

A point of critique would be to watch out that heads don't get too long and therefore also too narrow. Then the typical one piece head is becoming a caricature of itself, also with too narrow skull the rest of the bone will follow and this was already seen, flat ribcages and too long in loin with makes the back and also movement weak. Presentation was pleasant and happy tails and temperaments (I ended up with many kisses :) so typical for the Flatcoat. Because the quality was high there were many bitches that left the ring unplaced. Looking for a strongly build but still elegant bitch that can do a days work in the field. Typical well scisseled head not overexaggerated, good lay shoulder giving a strong neck into a fluent topline, well shaped body and short coupling for strong movement. I found this type of bitch in my winner and later BOB.

A big thank you for the lovely hospitality of the Club (Piia and Mia!) and to my ring stewards who both did such great jobs. Not to forget all the exhibitors for their sportsmanship and showing their lovely Flats!

- Best regards, Wies Boermans

Firstly, I would like to thank the committee for inviting me to Finland for my first overseas appointment, the hospitality and care was lovely and very much appreciated. Secondly to the exhibitors for welcoming me as their judge for their sportsmanship and accepting my decisions.

I was very pleased with my entry of 75 males and found my best dog in C.I.B. FI MVA SE MVA(N) EE MVA EE JMVA EEJV-16 EEV-16 EEV-19 Dantaran Emotional Rescue. For Best in show I thank Wies Boermans for putting forward C.I.B. FI MVA SE MVA EE MVA TL-NJW-19 TLNW-19 HeW-19 HeW-21 Celtair Fox Channel. I found on comparison she had the upper hand due to her beautiful size and the correct structure throughout, she was not overdone in anyway, but classical in outline and balance, she excelled on the move and for me her excellent construction won out over the male.

Overall I found the males to be typical of the breed and in good condition, heads were well moulded and had good length and had the correct stop between skull & muzzle and typical of the breed. Bites were excellent, overall bone and top lines were all excellent and movement was good. I found size to be mostly correct, though some where a little tall on the leg at times. In terms of focus points, I would prefer more return of upper arm and lay of shoulder. This gives the correct forechest construction and that 90° angle that is required for the breed standard, therefore giving that overall shape and appearance of a well-made workmanlike flatcoat. The only other point would be that loins length of line was quite long, bitches this is slightly more acceptable, in males it should be short and square therefore, the dogs can have propulsion from the rear quarters and strength through the back.

I found some lovely males and was very pleased with my award winners. Thank you again.

- Hayley Walker

Ensinnäkin haluan kiittää toimikuntaa kutsusta Suomeen ensimmäiselle ulkomaanvierailulleni tuomarina. Vieraanvaraisuus ja huolenpito olivat erinomaista, arvostan sitä suuresti. Toiseksi kiitos näyttelyleasettajille, jotka toivottivat minut tervetulleeksi tuomarikseen, ja hyväksyivät hyvällä yhteishengellä päätökseni. Näin ihania uroksia ja olin erittäin tyytyväinen palkittuihin koiriin.

Olin erittäin tyytyväinen, että kehässäni esiintyi yhteensä 75 urosta ja löysin parhaan koirani C.I.B. FI MVA SE MVA(N) EE MVA EE JMVA EEJV-16 EEV-16 EEV-19 Dantaran Emotional Rescue. Rotunsa kauneimman palkinnon saajasta kiitän Wies Boermansia, hänen valittuaan narttujen kauneimmaksi C.I.B. FI MVA SE MVA EE MVA TLNJW-19 TLNW-19 HeW-19 HeW-21 Celtair Fox Channel. Vertailllessani näitä kahta koiraa, huomasin, että narttu oli ylivoimainen kauniin kokonsa ja kauttaaltaan oikeanlaisen rakenteensa ansiosta. Narttu ei ollut missään suhteessa liioiteltu, mutta ääriivoiltaan ja tasapainoltaan klassinen. Narttu suorastaan loisti liikkeessä ja tämän koiran erinomainen rakenne voitti uroksen.

Kaiken kaikkiaan urokset olivat rodulle tyyppisiä ja esitettiin hyvässä kunnossa. Päät olivat hyvin muotoutuneita ja hyvän pituisia, ne olivat rodulle tyyppisiä ja mittasuhteiltaan oikeita. Purennat olivat erinomaisia, luusto ja ylälinjat olivat kaikki erinomaisia ja liikkeet pääosin hyviä. Urosten koot olivat enimmäkseen oikeanlaisena, vaikka jotkut olivatkin hieman korkearaajaisia. Asioita, joihin pitäisi keskittyä: toivoisin parempia olkavarsia ja lapojen asettumista. Tämä antaa oikean rakenteen eturinnalle ja rotumääritelmän vaatiman 90° kulman, mikä antaa yleisilmeen ja ulkonäön hyvin rakentuneelle työskentelevälle flatille. Toinen huomionarvoinen seikka ovat lantiot, jotka ovat melko pitkiä. Nartuilla tämä on hieman hyväksyttävämpää, uroksilla lantiosan tulisi olla lyhempi ja neliömäinen, jolloin koiralla on parempi työntövoima takaneljänneksestä ja enemmän voimaa selän kautta.

- Hayley Walker

Oli suuri kunnia ja hieno kokemus arvostella nartut sileäkarvaisten noutajien erikoisnäyttelyssä, Suomessa. Yhteensä 97 nartun arvosteleminen antoi hyvän kuvan rodun laadusta Suomessa. Vuonna 2009 arvostelin Suomessa Noutajien erikoisnäyttelyssä ja voin sanoa, että laatu on parantunut paljon. Narttujen koko on pienentynyt, myös raajat ovat kaiken kaikkiaan paljon paremmat. Olen iloisesti yllätynyt (vaikkakin arvostelin edellisellä kerralla urokset), että näin todella vähän koiria, joilla oli löysät silmäluomet tai syvään asettuneet silmät, jollainen oli tilanne vuonna 2009. Näin myös monia ihanan laadukkaita karvapeitteitä ja hienoja rotutyypillisiä päitä. Tasapuren-toja oli hyvin vähän.

Kritiikkinä sanoisin, että olisi syytä varoa, etteivät päät muutu liian pitkiksi ja siten myös liian kapeiksi. Siten tyyppillisestä yksiosaisesta päästä on tulossa karikatyyri itsessään. Liian kapeaa kallon rakennetta seuraa helposti muu luusto perässä ja tämä oli jo hieman näkyvissä. Kapea rintakehä ja liian pitkä lanne tekee selän ja myös liikkeen heikoksi. Koirien esiintyminen oli miellyttävää, iloisesti heiluvat hännät ja hyvät luonteet (päädyin saamaan monia flattisuukkoja :) niin tyyppillistä flateille. Koska koirien laatu oli niin korkea, monet nartut lähtivät kehästä ilman sijoitusta. Etsin vahvarakenteista, mutta silti tyylikästä narttua, joka jaksaa tehdä pitkiä päiviä töitä. Tyyppillinen hyvin muotoutunut pää, ei liioiteltu, hyvin asettuneet lavat, joka jatkuu vahvaksi kaulaksi ja linjakkaaksi ylälinjaksi, hyvin muotoutunut runko ja lyhyt kiinnitys voimakkaaseen liikkeeseen. Löysin tämän tyyppisen nartun voittajastani ja myöhemmin siitä tuli myös näyttelyn ROP.

Iso kiitos ihanasta vieraanvaraisuudesta rotujärjestölle (Piia ja Miia!) ja kehäsihteereille, jotka molemmat tekivät niin hienoa työtä. Unohtamatta kaikkia näyttelyleasettajia mahtavasta yhteishengestä ja ihanien flattien esittämisestä!

- Terveisin, Wies Boermans

* Käännökset Mari Mamia

HAASTEJUTTU

MINUN polkuni flattiien pariin – Raija Gärding

Tässä artikkelisarjassa Wanhat Flatti-harrastajat kertovat hieman itsestään sekä polustaan tämän hienon rodun pariin. Toivon että saamme lukea monta mielenkiintoista tarinaa siitä, kuinka kukin on tämän rodun löytänyt. Toivottavasti näemme myös vilauksen vanhoista koirista ja harrastajista juttujen kuvissa.

Jeramon Riitalta sain haasteen kirjoittaa omasta polustani flattiien pariin. Riitan kanssa olemme tunteneet jo vuosikymmenet, käyneet noutajien metsästyskokeissa, metsästäneet sekä treenanneet yhdessä paljon. Kerran tapasimme satamassa, vuosi oli 1997. Riitalla oli Remu jo auton takapaksissa, ja minä laitoin sinne ensimmäisen flattini, jonka kanssa kävin kokeissa ja jahdeissa, eli Rommin. Ajoimme laivaan kohti Ahvenanmaata, ja siellä tuli koettua hieman erilaista, enemmän ruotsalaistyylinen, mutta opettavainen, koeviikonloppu. Pitää vielä mainita, etteivät koirat reagoineet toisiinsa mitenkään autossa, vaikka eivät olleet aiemmin niin tiiviisti olleet yhdessä; fiksuja siis.

Meillä oli lapsuudessani suomenajokoiria ja suomenpystykorvia, ja metsästys oli perheessä elämäntapa. Muistan, kun isäni kanssa kävimme suomenpystykorva Miskan kanssa koiranäyttelyssä. Löydettyäni myöhemmin lapsuudenaikaisen päiväkirjani, oli sen välissä muovinen sininen nauha sekä teksti: Miska tuli näyttelyssä toiseksi. Olin pienenä mankunut kultaisnoutajaa, mutta jouduin tyytymään jo kotona oleviin koiriin. Lisäksi kävelytin kaikki naapurienkin koirat, joita uskallettiin käsiini antaa.

Sitten vei hevoset, ensin Etelä-Suomeen ja edelleen pitkin Eurooppaa; raviradat tulivat tutuiksi, ja pääsin Euroopan parhaimpien hevosten hoitajaksi. Reissujen jälkeen aseuin Tampereelle, ja nuoruudenystäväni flatti tuli minulle hoitoon. Siinä kävi kyllä sitten niin, että Brandy, sittemmin Taka-Tapiolan Brandy, jäikin minulle kokonaan. Koira oli lihava kuin syöttöporsas minulle tullessaan, eikä tilannetta parantanut yhtään se, että kun olin Teivon raviradalla töissä, niin ravipäivinä Brandy istui makkaramyyjien kopilla...

Liityin Pirkan Nuuskuihin, ja yritettiin joutain opettaakin koiralle; se ei ollut helppoa, kun ei Brandyn kanssa ollut oikein mitään harrastettu ja ikääkin sillä jo oli. Tästä alkoi kuitenkin polkuni flattiien pariin. Polte syttyi, että jos saisin hankittua pennun ja siitä koulutettua jahtikoiran, niin olisihan se enemmän kuin mukavaa. Tämä jahtikoira-ajatus oli ensimmäisenä mielessäni, kiitos ”kotikasvatuksen”.

Ensimmäinen flattipentuni tuli Iittalasta, kennel Blackpicsistä Rajalan Tuulalta. Alle sadan kilometrin päästä, eikä se ollut matka eikä mikään ajaa kasvattajan luo viikottain. Kasvattajan, joka osasi neuvoa koiran pidon pennusta lähtien sekä neuvoa minua koulutamaan koirasta oikeanlaisen noutajan metsälle. Koiran nimi oli Blackpics Handsome Hunter eli Rommi, jonka kanssa osallistuin ensimmäiseen Flattimestaruuteen eli Juniorimestaruuteen heti seuraavana vuonna eli 1993. Eikä ole montakaan mestaruutta jäänyt sittemmin väliin. Ensimmäistä Flattimestaruutta olin seuraamassa vuonna 1992 ilman koiraa.

Blackpics-koiria minulla oli kaikkiaan kolme, kaikki Suomen muotovalioita. Lisäksi Blackpics King Of Spade eli Brenkku oli myös Ruotsin muotovalio ja Blackpics Silver Gin eli Hörppy myös Suomen käyttövalio. Tuulan kanssa kävimme Ruotsissa astutamassa Hörpyn emän, kennel Micawberin uroksella Micawbers Silverground Carpet Flyer eli Eilertillä. Kotimatalla ajoimme pienen Hörby-nimisen kylän ohitse, ja näin oli pennulle nimikin jo keksitty. Sittemmin Eilertin omistaja Inger kutsui meidät kennelleirilleen. Samoilla tulilla starttasin ensimmäistä kertaa Ruotsissa Nome-kokeessa; Hörppy sai alokasluokan kokeesta tulokseksi ykkösen. Sittemmin hain Ruotsista uroksen nimeltään Fägeltorps Korkki Kungsörn.

Taisi olla jo vuonna 1992, kun jotenkin ajauduin Flattikerhon hallitukseen, muistaakseni varainhankkijaksi. Sittemmin olin rotujärjestön puheenjohtajana yhteensä 7 vuotta, kahtena eri ajanjaksona. Kasasin ja taitoin Flattiviestiä erittäin hyvän toimikunnan kanssa, ja samaan aikaan tein myös Metsästysnoutajien lehteä. Olin nometoimikunnan puheenjohtaja, järjestin yhdistykselle kokeita, näyttelyitä ja kesäleirejä (mm. Aitoossa, jossa valjastin puoli sukua keittiöhommiin), sekä syys- ja kevättreffejä. Tein jopa päättötyön kauppaopistossa Flattikerhosta, taisi olla iso osa elämäniäni tämä yhdistys tuolloin. Jossain kohtaa istuin myös Suomen Noutajakoirayhdistyksen hallituksessa. Ja vaikka kuinka paljon touhusin vapaa-ajallani yhdistysasioita, oli päällimmäisenä tavoitteena kuitenkin käydä mahdollisimman paljon jahdeissa, niin kaupallisissa kuin muissakin

jahdeissa, ja kouluttaa koiriani paremmiksi noutaviksi sekä jäljestäviksi koiriksi.

Hörpyn linjasta minulla on ollut jo edesmennyt Huikka ja nyt koirina ovat Allikon Tulen Voima (Hoppu), jonka kanssa olen ollut mukana pohjoismaisissa flattiien mestaruuksissa, sekä Hopun siskon poika Allikon Virkkunen eli Vergi. Vergi on siis Hörpyn tyttärenpojantyttärenpoika.

Nyttemmin kotoa löytyy myös kaksi metsästyslinjaista labradoria, Rinksu (Vesiketun Chili) ja Lögi (Metsäsuharin Huikea Haamu), joiden suvut menevät myös samaan uroslinjaan. Tämä siksi, että olen nähnyt niiden esi-isien ja -emien koesuorituksia aikoinaan ja olen ollut niistä vaikuttunut. Kaikki neljä koiraa kisaavat voittajaluokassa, tosin Hoppu on kokeista jäänyt eläkkeelle ja käy ”vain” töissä ja jahdeissa.

Koirat ovat minulla työkoirina eli homekoirina ja harrastavat metsästystä sekä noutajien metsästyskokeita. Nyt moni varmaan miettii, että onkohan minkälainen ero rotujen välillä. Onkin ollut hyvin avartavaa huomata molempien rotujen heikkoudet sekä hyvät puolet, ja ottaa ne huomioon koulutuksessa. Eroja siis on; mutta flatti-ihmisten perisynti on laiminlyödyä koiran peruskoulutus sekä se, ettei koiria opeteta olemaan rauhallisina. Niille heitellään kaikenlaista, koska se on kivaa, miettimättä, että se pienen koiran pää ei ehkä kestä sitä, vaan ne alkavat käymään kovilla kierroksilla, ja kun pitäisi oikeasti alkaa noutamaan, niin ei ne enää tiedä, mitä pitäisi tehdä. Kasvattajat ovat suuressa roolissa miettimällä yhdistelmiä, joissa on todistetavasti hyvät metsästysominaisuudet, sekä toimimalla pennun ostajien oppaana. Mikäli kasvattaja ei tiedä, mitä hyvältä metsästyskoiralta vaaditaan, sellaisia tuskin syntyykään ja tavoitteelliset metsästäjät/koeharrastajat ottavat toisenlaisen noutajan. Tätä asiaa ei toki minulta kysytty, mutta päätin sitten kuitenkin asiasta kirjoittaa, kun tuli tilaisuus.

Seuraavaksi haastan flattiien Grand Old Manin, Ilpo Sarkkisen, joka on minullekin ollut tukena jo ensimmäisissä mestaruuksissa, joissa pääsin finaaliin. Ilpo on taitava koirankouluttaja ja hyvä ystävä. Ilpo on voittanut kaiken koirillaan, mitä voi noutajalla voittaa.

1. Flattimestaruus Ahvenanmaa, A-kokeen paras Blackpicks Silver Gin
2. SM NOME Hailuoto
3. Kanta-Hämeen Piirimestari -08
4. Hörppy ja Korkki kyyhkysjähdissa
5. Telkkä ja koskelo syksy -12
6. Huikka
7. Raija ja Hoppu

8. WT-koe Allikon Virkkunen
9. Team Finland, Pohjoismaiden mestaruus Tanska 2022
10. Hörppy
11. JVA Kuikka
12. WT-Mestari Allikon tulen Voima

VANHAT & VIISAAT

Vanhoista flateista on lista Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n kotisivuilla: www.flatti.net/jalostus/lista-vanhoista-flateista. Listalla ovat yli 13-vuotiaiksi eläneet flatit. Toivomme myös lehteen lisää tarinoita vanhoista flateista. Juttuja voitte kirjoittaa yli 10-vuotiaista koiristanne. Onko oma Vanha ja Viisaasi jo listalla? Haluatko kertoa koirasi tarinan? Jos tiedossasi on yli 13-vuotias flatti, joka ei ole listalla, niin kerro se minulle. Kiitos! Ota yhteyttä: virpi.peltonen@turkuflatti.net tai laita yv Facebookissa. – *Virpi*

FI MVA FI VMVA FI JVA TK1 BH

Gilliam's Gold LEAVINGS OF THE WOLF 'TINYA'

s. 11.2.2013

Tinya, FI MVA FI JVA FI VMVA TK1 BH Gilliam's Gold Leavings Of The Wolf on tätä kirjoittaessani 10,5-vuotias.

10,5 vuotta täynnä rakkautta, viisautta sekä yhteenguuluvuutta. Hain Tinyan Karininilta Göteborgista. Olen kiitollinen, että juuri minä olen saanut näinä vuosina olla Tinyan ihmisenä ja jakaa hänen elämänsä.

Minulla oli suunnitelmia mutta toisin kävi. Tinyan polvi ei ollut ihan kunnossa; 1/0, niin päätin olla käyttämättä Tinyaa jalostukseen. Onneksi polvi ei ole koskaan oireillut koko Tinyan elämän aikana ja on saanut/voinut harrastaa vaikka mitä. Paras nometulos on Flattimestaruudessa AVO1 sekä muutamia ”läheltä piti” tuloksia. Myös jälkimetsästä on hienoja tuloksia.

Kun Tinya täytti ”veteraani-ian”, päätin viedä näyttelyihin ja helposti niitä veteraaniserttejä tuli. Tinya on aina ollut varjoni, aina halukas tekemään sitä ja tätä kanssani. Usein tulee ajatus, miten minä jonain päivänä pärjään ilman häntä. Vaikka on ikää, niin askel on kevyt ja edelleen innokas tekemään. Kulkee muiden koirien kanssa lenkillä ja hänellä on nykyään ”häiriökoiran virka” nometreeneissä; saa noutaa häiriödummit ylös.

Mustikat ja kaikki muu syötävää maistuu hyvin. Hän ei ole ikään sairastunut elämänsä aikana, ollut terve kaikin puolin. Kuono ja tassut ovat ihan harmaita ja muistuttavat minua koko ajan Tinyan korkeasta iästä. Kunpa saisimme vielä muutaman vuoden lisää; aikaa silittää ja kertoa kuinka rakas hän on. Mutta näen lempeässä ja viisassa katseessa, että hän ymmärtää – me olemme yhdessä tässä ja nyt.

KOLME VANHAA VIISASTA TIETÄJÄÄ RAUHA, CIMI JA LAHJA

s. 21.3.2013

Rauha, Cimi, Lahja

Me kolme – Rauha, Cimi ja Lahja sekä viisi muuta sisarustamme synnyimme Flatkiss-kenneliin keväällä 2013. Nyt reilu 10 vuotta myöhemmin vuonna 2023 meidän sisarusparvestamme porskuttaa menemään vielä viisi kahdeksasta!

Takaisin vuoteen 2013... Muutamien viikkojen jälkeen syntymästämme pääsimme valitsemaan henkilökuntamme. Rauha valitsi Annakaisan, joka tuli sopivasti tyrkyllä ja täytti kuljettajan odotukset erilaisiin harrastuksiin. Kuljettaja oli myös kovin ihastunut isäämme. Cimi puolestaan valitsi kotinsa silloisen kansanedustaja-Annen luota, koska Hämyhaukussa oli ollut edeltäjänsä Heikki-flatin kertomuksia makkaranhuuruuksista yleisötapahtumista. Lahja valitsi hihnanpittelijäkseen Mariannen ja pääsi näin asustamaan Leo-isän luo.

* * * * *

”RAUHA” ELI FLATKISS GLITTER GIRL

Olin kuulemma saada nimekseni Gucci-girl, mutta eihän tuolla kuskillani olisi ollut varaa ostaa sen merkisiä pantoja ja taluttimia. Glitterillä koristeltuja varusteita minulla on kyllä ollut. Ne ovatkin mielestäni tosi kivoja, koska niissä pysyy hyvin tallella kierimällä hommatut aromit. Niitähän täällä maaseudulla riittää. Pääsen nimittäin usein mukaan ”munkkitehtaalle” eli hevostallille. ”Pulla päivässä” pitää luot piilossa! Joskus minua on haukuttu pullukaksi, mutta minkäs teet, kun ruoka maistaa! Ja jos en saa riittävästi ruokaa, osaan hakea sitä itse pöydiltä. Meillä on aina kotona ollut myös kissoja. Niillä on omituinen tapa ruokailla erittäin korkealla. Onneksi

pian keksin, että kissojen ruokakippojen alla on jokin pala kangasta, jonka helmasta vetämällä saan sapuskat itselleni. Tässä hyvä vinkki kavereille! Tosin nenä on tullut usein kipeäksi, kun olen ahminut kissojen ruokakupeista heidän herkkujaan.

Tykkään lenkkeillä paljon. Kuljettajani leikkii välillä urheilijaa, hiihtää ja juoksee... Usein yritti saada minut vetämään itseään, mutta joku raja tässäkin touhussa on oltava. Hihna kiristyy vain, jos varmasti tiedän, että ollaan menossa kotiin ja siellä odottaa ruoka. Nyt vanhemmiten osittainen kurkunpään halvaus hidastaa menoani. Muutoin olen ollut ihan terve. Vain yksi patti on poistettu ja tutkimuksissa se osoittautui sukkulasoluiseksi kollageeni muodostumaksi eli ei kuulemma mitään vakavaa.

Käytännön metsästys on minun juttuni. Voi kun sitä pääsisi tekemään ympäri vuoden. Aina kun tapaan eräpukuun sonnustautuneen – hieman ruudille tuoksuvan miehen – istahdan hänen varpailleen ja liehittelen. Kuskini jäi aina aivan nollassa tällaisissa tilanteissa. Siitä suivaantuneena hän hommasi oman haulikon ja opetteli ampumaan. Kyllä siinä oli ihmettelmistä, kun pääsin noutamaan kuljettajani ampumaa kyyhkyä.

Nykyään pääsen viileällä kelillä noutamaan tähän lähipellolle helpoihin maastoihin. Tuo perhanan osittainen kurkunpään halvaus, kun haittaa tätä hommaa. Kroppa ei meinaa jäähtyä ja välillä hengittäminen on vaikeaa, voisin jopa pyörtyä. Sen takia en enää kuulemma pääse mukaan rankkoihin jahteihin. Noh, vanhuus ei tule yksin.

Onneksi alamaisiini kuuluu nykyään 4-vuotias Ronja, joka saa tehdä rannat työt. Ronja on meidän Viljo-veljen jälkeläinen. Tosi kiva kaveri. Olen minäkin kerran päässyt tapaamaan sulhasta. Pääsin oikein Ruotsiin asti reissuun. Sulhanen oli vain melko nuori ja kokematon. Minun piti sitten näyttää sille mallia, kuinka nämä astumishommat oikein hoidetaan. Eikä se sitten enää uskaltanut yrittää yhtään mitään.

Koulutuksissakin on ihan kiva käydä, varsinkin jos palkaksi saa nameja. Kokeissa olen myös käynyt. Kuskini mielestä kokeissa minun huumorini on ihan mahdotonta. No sitä saa mitä tilaa!!! Hän on kuulemma joskus työssään ihastunut flatti-huumoriin ja sitä hän minä esitän kokeissa. Yleisöllä sekä itselläni on hauskaa ja sehän on pääasia. Yhdellä kesäleirillä sain nimekseni Svetlana. Paikalla olleet tietävät miksi...

Isäni omistaja Marianne on pitänyt meille erilaisia koulutuksia. Yhtä niistä taidetaan kutsua nome-tottikseksi. Minulle tarjotaan namia ja en muka saisi sitä ottaa... Silloin alkaa aina hymyilyttää. Kun olen hymyillyt riittävästi, kuljettajani tuo minulle jotakin vielä parempaa namia! Kannatti siis taas hymyillä. Marianne nimittääkin minua Klovniksi – ja niin totta se on! Oikeastaan minua naurattaa aina kun näen Mariannen. Nauran myös aina kun näen kasvattajani.

Nyt olen jo virallisesti eläkkeellä. Saatan vielä päästä pyörähtämään näyttelyssä. Tämän kesän leirillä kävinkin putsaamassa supervete-raanien palkintopöydän ja melkein onnistuin kampittamaan kuljettajani nurin... Toivottavasti vielä onnistun siinä. Joskus teen myös keikkaa opettajan roolissa. Tulevana talvena käyn taas kouluttamassa uusia eläinfyysioterapeutteja. Se on oikein hauskaa, koska yleisöä on paljon ja saan kaikilta nameja. Välillä kuljettajani tekee koirien jumppavideo-oppaita ja esiinnyn kuvauksissa mallina – siitäkin saan herkkuja. Namimaiskia! Aika mukavaa tämä eläkkeellä oleminen!

"CIMI" ELI FLATKISS GREAT ICEMAN

Olin erityisen odotettu pentu. Minua ennen meillä oli asunut 13 vuotta Yeccu-kennelin Heikki-flatti. Persoona, jonka tassunjäljet olivat kuulema suuret täyttää. Minulle olikin sisustettu kokonainen huone omaan käyttööni. Huoneeseeni oli pystytetty telta ja henkilökunnasta äiti-niminen ihminen nukkui kanssani siellä ensimmäisten viikkojen yöt. Sitten yllättäen eräänä aamuna heräsin yksin. Missä oli henkilökunta?!? Olivat kuulema menneet työ-nimiseen paikkaan. Ryhdyin toimeen ja paketoitin teltan. Tuon päivän jälkeen teltaa ei koskaan enää pystytetty ja olenkin saanut sen jälkeen hallita ihan kaikkia kodin huoneita...

Henkilökuntaani kuuluvan Johtajavariksen eli äiti-nimisen ihmisen työn vuoksi asuimme vuosia viikot Helsingissä. Totuin käymään kaupoissa ja kahviloissa. Minusta sukeutui oikea HelsinkiCityBoy! Poistin kuulema monelta pieneltä koiralta pelon suuriin ja mustiin koiriin. Hyvä niin! Koska olen hyväkäyttöksinen ja rauhallinen, kävimme usein kahviloissa. Niissä minua ihailtiin ja rapsutettiin. Ja bonuksena sain luonnollisesti aina jotain herkkuja. Valitsinkin usein paikan lasten pöytien läheisyydestä, sillä niissä herkkupalat hyvin pitkälti suorastaan putosivat suuhuni... Helsingin kodin lähellä oli myös eräs kauppa, josta sain säännöllisesti käydä valitsemassa mieluisia herkkuja, jotka sitten itse kannoin kotiin. Miten helppoa ja kätevää. Ei hutiostoja.

Sittemmin tuli koronarajat ja mekin henkilökuntani kanssa sulkeuduimme Hollolan kotiin ja mökille Asikkalaan. Ei enää kahvila- tai kauppakäyntejä Helsingissä. Puistoretkestä tai uutisten vaihtamisista nyt puhumattakaan. Pelkkiä pitkiä metsälennkejä, joilla ei koskaan

Rauha, Cimi, Lahja

tapaa ketään mielenkiintoista tyyppiä! Kun koronarajoja purettiin, piipahdimme jälleen Helsingin kodissa. Henkilökuntani huomasi, että minullehan oli iskenyt blokin aikana suoranaisten masennus. Mutta piristyin pian, kun sain puistoissa kuunnella Hämyhaukku-uutisia sekä haistella puiden ja pensaiden tuoksuista viimeisimpiä pääkaupunkiseudun trendejä. Henkilökuntani jäi korona-aikaan kotiin etätöihin, joten omatoimiset puuhasteluni kotona loppuivat. Olin sitä ennen varsin usein siivoillut ajankulukseni kaappeja. Kierrätys on nimittäin minulle sydämen asia. (Henkilökuntani tuntuu tosin menettävän äänensä ja hermonsa metsässä, jos nautin jo kertaalleen syödyn ja metsään hylätyn ruoan. Hassua, sillä sehän on puhdasta bioenergiaa. Varsin trendikästä siis!). Mutta takaisin asiaan. Melko usein siis tsekkasin, oliko henkilökuntani lajitellut roskat oikein. Osasin avata keittiön kaapin ovia ja lajittelin roskat selkeästi lattialle ja puhdistin ne huolellisesti. En ymmärrä, mikä ihmeen hälinä alkoi aina heidän tultuaan kotiin...

Kerran siivoksen myös jääkaapin. Voi pojat, siinä hommassa meni koko päivä, enkä silti jaksanut aivan kaikkea syödä... siis siivota. Jääkaapissa ollut Lihaliike Merosen savukassleri (noin 1,5 kg) huuteli toistuvasti ja varsin viehkeästi minun nimeäni. Lopulta onnistuin avaamaan jääkaapin oven. Tuon päivän jälkeen kaappien oviin ilmestyi lapsilukoiksi nimettyjä esteitä. Ehkä syynä oli myös aamuyöllinen vatsatauti, joka iski ylensyönnin seurauksena. Sain henkilökunnan hereille, kun seisoin sängyssä ja vimmatusti heilutin häntääni. Näky ja haju oli kuulema varsin mykistävä, olihan upea häntäni saanut hieman osuaa siitä ruskeasta tuotteesta, jota vatsataudissa usein yl-

lättäen ja pyytämättä tulee. Tuolloin sitä tuotetta löytyi varsin laajasti makuualkovin sekä eteisen seinistä. Muun muassa. Helsingin kodin rappukäytävässä on pienehkö hissi ja 4:stä kerroksesta on melko pitkä matka silloin, kun on kiire. Jarmo-niminen juoksupoika unohti tuona aamuna ottaa puhelimen mukaansa kiireellisen matkan ulos alkaessa. Joten hän ei voinut soittaa ja ilmoittaa, että hissien takaseinä oli niin ikään saanut uuden ja melko haisevan rappauksen. Se taas johtui hissien hitaudesta sekä suolistoni määrittelemästä tuotteen toimittamisnopeudesta. Noh, kun hän sitten sitä meni pesemään, niin ei kuulema ollut selitelty sille hissisiin tulleele naapurin nuorelle rouvalle, mistä se kamala haju johtui. Hän yritti piilotella pask. öh, liikaista rähtiä selkensä takana.

Jotta elämäni olisi voinut korona-aikaan vielä kurjistua lisää, meille muutti ärsyttävä ruskea riiviö... Olinhan seitsemän vuoden ajan totunut, että Johtajavaris-Anne ja Juoksupoika-Jarmo, olivat vain minun käytettävissäni. Nyt tämä uusi tulokas ”Roope” – Flatkiss Known for Kisses -tyyppi yritti saada minun ja minun henkilökuntani huomion. Elimme todella haastavia aikoja. Puoli vuotta yritin vältellä edes katsomasta koko tyyppiä. Mutta koska olen hyväkäyttöksinen ja luonteeltani lempeä sekä rauhaarakastava, niin sopeuduin tilanteeseen. Oikeastaan isoveljenä sekä palvonnan kohteena olo on varsin kivaa!

Nyt olen 10-vuotias ja keskityn elämästä nauttimiseen. Edelleen. Eri-tyisesti pidän erilaisista peleistä. Kotona pallopeleistä ja mökillä uintipeleistä. Jaksan uida ja pelata vaikka kuinka kauan. Henkilökuntani arveleekin, että iloisen mieleni lisäksi metsälenkit sekä pallo- ja muut pelit ovat hyvän kuntoni ja terveyteni salaisuus. Noh, lienee geeneilläkin oma osuutensa. Lihaskunto ja sopiva painonhallinta ovat minulle tärkeitä, koska 7 kk iässä liukastuin Helsingin kodin rappukäytävässä niin, että reisiluunjatkeena oleva nivelrusto/kasvu-jatke murtui kolmeen osaan ja poistettiin. Siskoni Rauhan omistajalta Annakaisalta olen saanut vuosien varrella hyvää hoitoa sekä henkilökuntani erinomaisia neuvoja kuntoutukseen. Olen saanut viettää monipuolista, turvallista ja huolettoman iloisen Flatin elämää. Hämyhaukkuun ilmoitin juuri männä viikolla, että elämä on kuulkaa ihanaa, kun sen oikein oivaltaa!

* * * * *

”LAHJA” ELI FLATKISS GUILTY INTENT

Hymyni hurmasi jo pentulaatikossa ja pääsinkin omaan kotiini Leoisäni oppiin harjaannuttamaan lisää tätä taitoa. Hymyilevä kaksikko kun olimme. Myöhemmin sain maailman matkaajana ja omalaatuisen hymyni johdosta lempinimen ”Naurava kulkuri”.

Koska hihnanpitelijäni vahvuuksiin ei kuulu paikallaan olo, on minulla ollut jokseenkin vauhdikas elämä, ainakin ennen eläkepäiviäni.

Olin kuulemma hieman pikkuvanha jo pennusta pitäen ja työnteko on ollut minulle aina vakava juttu. Samoin ruoka. Useat vuodet hain noutokapuloita, etsin ruutu- ja kiertomerkkejä milloin mistäkin, istuskelin rivissä usein mustavalkoisten otusten kanssa ja harjoittelin muitakin TOKOKsi kutsutun lajin tehtäviä. Yleensä treenin lomassa tai päätteeksi sain purkillisen ruokaa ja sehän oli mahtava juttu se!

Useaan otteeseen menneinä vuosina pakkasimme hihnanpitelijäni kanssa matkalaukut, ja mukaan tietysti tärkeimpänä ruokapurkki-ni ja Suomen lipun. Matkustimme kerran junalla ja pariin otteeseen lentokoneellakin ulkomaille uusiin kohteisiin, joissa samat TOKO-harjoitukset jatkuivat.

Olen käynyt elämäni aikana Belgiassa, Hollannissa, Venäjällä, Norjassa ja Ruotsissa. Lentäminen oli minusta aika jännittävää, koska olisin aina halunnut matkustaa vain hihnanpitelijäni vierellä.

Selvisin kuitenkin hetkittäisestä erossa olemista lentokoneessa ja määränpäässä oli minulle aina mieleisiä juttuja odottamassa :) Aktiivisimpien TOKO-vuosieni jälkeen ehdin harrastella pari vuotta myös NOMEa ja siitähän nautin kovasti. Silloin tällöin olen päässyt myös käytännön metsälle, mikä on mielestäni ollut aina ihan parasta!

Hihnanpitelijäni meno ei ole vuosien varrella paljoakaan rauhoittunut, mutta enää minä en kulje ihan kaikissa reissuissa mukana. Pari vuotta sitten alkava kurkunpään halvaus alkoi näyttämään ensimmäisiä oireitaan ja pääsin kisakentiltä kuulemma ansaitulle eläkkeelle. Omasta mielestäni ansaitsisin kyllä tehdä kaikkea ihan entiseen malliin! Pidän niin paljon yhdessä tekemisestä ihmisen kanssa, että saan pienissä määrin treenailla edelleen ja metsälenkeille lähdän päivittäin innoissani mukaan kuten aiemminkin. Olen monessa asiassa myös loistava apuopettaja nuoremmilleni.

Nykyään saatan jäädä toisinaan hoitoon Parolaan ja siellä vasta onkin mahtava henkilökunta. Odotan aina kovasti, että minulle ammutaan trainerilla jokunen dami metsään. Damien etsimistä rakastan yli kaiken! Lähdän nykyään useimmiten kyselemättä paukkunou-ttoon, olenhan menneinä vuosina totellut niin paljon käskyjä, että on tullut aika ottaa vähän vanhusten vapauksia. Ja niitä on minulle myös annettu.

Näin 10-vuotiaana askeleeni ei ole suuremmin vielä hidastunut ja elän edelleen päivästä toiseen samalla asenteella kuin koko elämäni tähänkin saakka:

*”Nauraan kuljen kuin kuningas mä oisin,
elän täysillä hetkessä, matkalla nauttien retkestä.
Ilo irti mistä ikinä lähtee, sata prossaa mitä ikinä teen.
Vähempäänkään en tyydy. Ja tää hymy, se ei hyydy!”*

Lahja – Naurava Kulkuri

FI MVA ELVENPATH'S SHENANDOAH 'TIDA'

s. 1.6.2011

Synnyin 1.6.2011 Anna Björklundin luona Pietarsaareissa. Liisa, käyttäköön hänestä nyt lyhennettä L, oli kuulemma ennen syntymääni nähnyt äitini Poppyn jossain tapahtumassa ja tykästynyt kovasti. Muutin L:n luokse Tampereelle heinäkuussa 2011. Siellä tutustuin silloin 6-vuotiaaseen, nyt jo edesmenneeseen Unnaan, joka oli kovasti samannäköinen kuin koirat synnyinkodissani.

L on aina sanonut mun olevan tosi kilvaluontonen. Kuulemma oon ollu tosi helppo koulutettava. Niin, tai siis minä osasin kouluttaa L:n hyvin. Mulla on sellaista hiljaista auktoriteettia mitä tulee muihin koiriin, ja esimerkiksi nuo nykyiset lauman lajitoverit osaavat jättää mut aikalailla rauhaan. Mulla on ollut myös hyvä taktiikka väistellä yli-innokkaita uroksia, nimittäin menemällä maahan makaamaan.

Noutohommista mä oon aina tykännyt. Voi L mut johonkin taipumuskokeeseenkin vuoden ikäisenä ja sehän oli ihan lastenleikkiä mulle. Mä osaan olla myös tosi hiljaa, vaikka olis tosi jännittävä noutotilanne. Jotkut sanoo, että ne saattoi nuorena nähdä metsässä mörköjä. Noh, mä en ole koskaan nähnyt, enkä siis usko sellasiin. Laukauksia tai ilotulituksia en oo koskaan pelännyt.

L:n kanssa on tykätty hirveesti harrastaa agilitya. L aina sanoo, että se on ollut mun ”päälaji”. Kyllä mä sanon, että siinä tarvitaan myös kuntoa eikä pelkästään päätä. Ekoihin kisoihin mentiin kun olin 3,5-vuotias. Kisatahti ei ollu kovin tiivis, vaan kierreltiin lähikilpailuita aina silloin tällöin. Pari vuotta siihen meni, että noustiin kisoissa ylimpään tasoluokkaan, mikä oli kai jonkinlainen tavoite. 8,5-vuotiaana jäin sitten kisoista eläkkeelle, mutta ajoittaiset höntsäilytreenit onneks kyllä jatkui. Mun lemppariesteet on kontaktit ja erityisesti niiden alastulot, koska sieltä saa yleensä palkkaa. Tykkään mennä pallo suussa kontakteille ihan vaan hengaillemaan.

L kutsuu mua välillä myös puudeliksi. Vissiin sen takia kun olen kunnostautunut myös näytelmissä. Sain ekan sinivalkoisen ruusukkeen lähemmäs 3-vuotiaana, toisen noin 8-vuotiaana ja kolmannen 10-vuotiaana. Näin musta tuli kuulemma Suomen muotovalio. Olisi se tullut aikaisemminkin, jos L olisi ollut vähemmän laiska vieämään mua kehiin. Mutta toisaalta se sanoo, että aika hienoa, että valioiduit 10-vuotiaana. Se on kyllä totta!

En usein käy eläinlääkärissä, mutta kun käyn, niin käydään sitten kaikissa laitteissa. No ei vaan oikeestaan mulla on ollut kolme isompaa remppaa lekurilla. Ensimmäisellä kerralla, ollessani reilun vuoden ikäinen, olin lempipuhani eli heinänsyönin lomassa saanut aikaiseksi jonkinlaisen tukkeutuman suolistooni. Kuulemma usean kymmenen sentin pätkä ohutsuolta jouduttiin poistamaan! Enhän mä sitä harrastustani toki siihen lopettanut, mutta L on sentään tyytyväinen, koska nykyisin keskityn popsimaan lähinnä juuria ja sammalta pitkien heinien sijaan. Toinen tapaus oli sitten jo selvästi korkeammalla iällä, kun mun vasemman silmän vilkkuluomesta poistettiin joku kystapallura. Kävi se patologillakin, mutta todettiin kuulemma kiltinsorttiseksi. No sitten kului taas muutamia vuosia ilman sairastumisia. Mitä nyt jotakin ranteen venähtymää emäntä kävi hädissään näyttämässä. Paranin siitä kyllä. Noh, seuraava juttu olikin sitten taas iso keikka elokuussa 2023. Nimittäin mulla alkoi vuotamaan alapäästä kummanhajuista eritettä. Ja sitten janotti ja pissatti hullun lailla samaan aikaan. Oli mulla kuulemma kuume-takin. Noh, sitten ne leikkasi multa ilmeisesti synnytyselimet pois, ja sitten paranin. Ei sillä, että olisin tällä iällä (12) enää pentuja halunnutkaan. Yhtäkaikki, lekurissa ei ole tarvinnut yhtenä juosta.

No mitä eläkepäiviin nykyään kuuluu? Ollaan asuttu Jyväskylässä jo jokunen vuosi, ja seuranani laumassa on nuoremmat koirat Mesi 5v ja Mahla 1v. Nekin näyttää hyvin samanlaisilta kuin Unna ja synnyinkotini koirat. Jännä juttu. Lisäksi laumaan kuuluu nykyisin myös yksi karvaton(!) vauva, joka ei ainakaan vielä ole pahasti oloani hetkauttanut. Lenkkeilen edelleen muiden mukana, mutta toki hieman rauhallisempaan tahtiin. Ei ole kulkeminen enää samanlaista kuin nuorena tyttönä. Rakastan myös oman kodin rauhaa, ja osaan ilmaista milloin vieraiden on aika lähteä koteihinsa. Rakastan kieriä lumessa ja metsän varvukoissa. Rakastan palloja, noutamista ja agilitya. Ruokahalu vaihtelee, mutta ainakin silloin syön, jos L tajuaa laittaa kuppiin jotain muutakin kuin tylsää nappulaa. L sanoo, että ihan kuin osaisin lukea sen ajatukset. No niinhän mä osaankin.

- Tida

TARVIKEMYYNNTI

Tarvikemyynnistä kaikkea kivaa harrastuksiin! Koko valikoiman ja tuotekuvat löydät osoitteesta: www.flatti.net/tarvikemyynti. Muista tilata pentupaketit ajoissa! Lisätietoa nettisivuilta.

FLATTI-info

Flatti-info on Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n julkaisema tuhti tietopaketti flattien omistajille ja flattipennun hankintaa harkitseville.

Flatti-infossa käsitellään asioita flatin hoidosta aina trimmauksesta ja kynsien leikkuusta ruokintaan asti, ensiapuohjeita unohtamatta. Lisäksi infossa kerrotaan vinkkejä ja neuvoja flatin pennun kotiutumisesta uuden perheen luokse ja pennun tarvitsemasta peruskoulutuksesta. Ja paljon muuta flatin omistajalle hyödyllistä tietoa.

Flatti-info tarvikemyynnistä 10 €/kpl, tarvike@flatti.net

Kasvattaja! Flatti-infot pentupakettiin kasvattajaetuhintaan 5 €/kpl. Ota yhteyttä jäsenihteeriin (jasenasiat@flatti.net) tilataksesi.

Hintoihin lisätään postimaksut.

DRYUP-FROTEELOIMET

- Kokovaihtoehdot: L (65cm) ja XL (70cm)
- Väri vaihtoehdot: lila ja oranssi
- Materiaali: 100% puuvillafrotee
- Painatus: www.flatti.net
- Hinta 59€

TILAA OMASI HETI: TARVIKE@FLATTI.NET

Mittaa selänpituus niskasta kaulapannan kohdalta hännäntyveen. Jos mitta on kahden koon välissä, valitse isompi koko. Jos haluat, että loimi tulee takaa hännän päälle reilusti yli, valitse isompi koko.

Agilityn pohjataidot

Ennen varsinaista agilityn lajitreeniä voidaan koiralle opettaa monenlaisia pohjataitoja. Nämä sopivat niin pennuille kuin jo vähän vanhemmallekin koiralle, jonka kanssa halutaan aloittaa uusi harrastus. Treenaamisessa on hyvä muistaa, että lyhyet treenihetket ovat usein parempia ja tehokkaampia kuin yksi pitkä treenisessio. Näin saadaan koiran motivaatiota pidettyä yllä, kun se ei pääse väsähtämään. Lisäksi toistoja saa tehtyä useammin, jolloin opitut asiat jäävät paremmin mieleen.

Kuva: Petri Viinikainen

Kuva: Marko Mikkilä

PALKKAAMINEN

Tärkeää on ensin tutustua koiraan ja siihen, kuinka se palkkaantuu ja minkälainen tyyppi koirasi oikein on luonteeltaan. Onko koirallesi lelu vai nimi parempi palkka? Haluaako koira olla lähelläsi vai viilettääkö se mieluummin kauempana? Muista, että kaikki koirat eivät osaa luonnostaan leikkiä tai niille ei maistu tavallinen nakkii.

Leikkiminen on opeteltava taito, joka vaatii myös ohjaajan heittäytymistä tai sopivan lelun etsintää. Monelle vähän vaativammalle koiralle on käynyt esimerkiksi jauheliha tai maksamakkara treeniherkuksi ja palkkaleluksi kaninkarvalelu. Lisäksi koirat ovat erilaisia myös siinä suhteessa, minkälaisesta leikkimistyylisestä ne innostuvat. Toisille sopii esimerkiksi vetoleikit, kun taas toiset pitävät lelujen jahtaamisesta.

Erilaisia palkkaamistapoja voi käyttää agilityn harjoittelemisessa hyväksi. Esimerkiksi jos koirasi on paljon ohjaajassa kiinni, niin sille on hyvä vahvistaa irtoamista ohjaajasta kauemmas. Päinvastoin mikäli koira on hyvin itsenäinen, on hyvä vahvistaa ohjaajan luokse tuleamista. Nykyisillä agilityradoilla on tärkeää, että koira osaa tarvittaessa irrota itsenäisesti kauemmas ja tarpeen tullen tulla takaisin lähelle ohjaukseen.

Namirasialle, lelulle tai namiautomaatille juokseminen on yksi hyvä pohjataito agilityyyn, mikä vahvistaa koiran irtoamista kauempaa palkalle. Tätä palkkaustapaa voi hyödyntää erilaisilla estetehtävillä, kuten kepeillä.

Namiautomaatti on yksin treenatessa kätevä, sillä kauko-ohjaimella voi aukais-ta luukun, josta koira saa namin. Täl-löin koira ei voi varastaa esimerkiksi lelua ja näin saada palkkaa väärästä toistos-ta. Namiautomaattia ei tarvitse itse mennä aukaisemaan, joten koira saa palkan välittö-mästi verrattuna namirasiaan.

PAIKALLAOLO

Paikallaolo ja treenihallilla hengailu on yksi tärkeimmistä agilityykoiran taidoista. Agility on kiihdyttävä laji ja koirat syttyvät siihen usein melko nopeasti. Kilpailupäivät ovat pitkiä ja koiran palautumista auttaa se, että se osaa levätä rauhassa suoritusten

'Kaikki koirat eivät osaa luonnostaan leikkiä tai niille ei maistu tavallinen nalkki. Leikkiminen on opeteltava taito, joka vaatii myös ohjaajan heittäytymistä tai sopivan lelun etsintää. Monelle vähän vaativammalle koiralle on käynyt esimerkiksi jauheliha tai maksamakkara treeniherkuksi ja palkkaleluksi kaninkarvalelu. Lisäksi koirat ovat erilaisia myös siinä suhteessa, minkälaisesta leikkimistyylisestä ne innostuvat. Toisille sopii esimerkiksi vetoleikit, kun taas toiset pitävät lelujen jahtaamisesta.'

välillä. Tätä voi harjoitella ensin kauempaa häiriöistä esimerkiksi taukomattoa hyödyntämällä.

Kilpaileminen on mukavampaa, jos koira osaa istua lähdössä karkaamatta paikaltaan. Myös kokeneen koiran kanssa on välillä syytä käydä palkkaamassa koiraa lähdössä pysymisestä, jotta rauhallinen mielentila pysyy lähdössä yllä.

Paikallaoloa kannattaa aina harjoitella niin, että onnistuminen on varmaa. Aluksi ohjaaja pysyttelee aivan koiran lähellä ja palkkaa annetaan tiheästi. Pikkuhiljaa lisätään kestoa ja välimatkaa. Häiriöt myös otetaan mukaan vähitellen, mutta muistetaan uusien häiriöiden kohdalla helpottaa ensin kestoa ja välimatkaa. Kokeneen koiran kanssa on hyvä heilutella esimerkiksi käsiä tai ottaa pieniä juoksuaskelia. Näin koira ei opi ennalikoimaan, milloin lähtölupa on annettu.

LUOKSETULO JA HÄIRIÖIDEN KESTO

Ennen agilityyreeneihin menemistä, on koiralle hyvä opettaa varma luoksetulo erilaisissa häiriöissä. Agilityykenttä on koiralle kiinnostava paikka ja mikäli luoksetulo ei ole kunnossa, saattaa treenijasta mennä suurin osa koiran takaisin kalasteluun.

Kilpailuissa on paljon ihmeteltävää kisaradan ulkopuolella: yleisö ja muut koirakot. On tärkeää opettaa koiralle, että radalla ollaan ohjaajan kanssa tekemässä hommia, eikä silloin mennä moikkailemaan muita ihmisiä. Tähän voi käyttää apuna hyviä palkkoja, jotta koiran mielestä ohjaaja olisi aina kaikista mielenkiintoisin.

Lisäksi koiralle voi opettaa esimerkiksi katseluvihjeen ”katso”, jolloin koira saa luvan kanssa katsoa ympäristöä ja kun se ottaa kontaktin takaisin ohjaajaan, annetaan koiralle palkka.

Kuva: Petri Viinikainen

KÄSIKOSKETUS

Käsi kosketuksen opettaminen on hyödyllinen taito myös agilityn parissa. Käsi kosketusta voi hyödyntää esimerkiksi in-in hypyillä eli hypyillä, joka suoritetaan ohjaajan puolelta. Käsi kosketus opetellaan ensin yksittäisenä tehtävänä, jonka jälkeen sitä voi hyödyntää myös esteillä. Käsi kosketuksella voidaan vahvistaa koiran tulemista ohjaajaa kohti. Vähitellen käsi kosketus jätetään hypytehtävällä pois eli lopullisella tehtävällä koiran ei enää tarvitse tulla koskettamaan kättä, vaan ohjaajaa kohti tuleminen riittää.

LIHASKUNNON VAHVISTAMINEN

Agility vaatii koiralta hyvää kropkan hallintaa. Koiran lihaskuntoa on hyvä vahvistaa erilaisilla harjoituksilla. Ylämäkeen peruuttelu, ristikkäisten jalkojen nostaminen, tasapainotyönnöllä tasapainottelu ja maassa olevien tikapuiden päältä kävely, ovat hyviä ja helppoja harjoituksia lisätä arkeen. Ylämäkiin voi tehdä mäkitreeniä pienten juoksupurttien muodossa. Agility on koiran kropalle raskasta, joten säännöllinen hieronta ja fysioterapeutilla käynti ennaltaehkäisee vammoja. Ammattilaisilta saa myös juuri omalle koiralle sopivat jumppaharjoitteet.

ERILAIISIIN ALUSTOIHIN TOTUTTAMINEN

Agilitykoira suorittaa tehtäviä erilaisten alustojen päällä, joten koira on hyvä totuttaa pienestä asti erilaisiin alustoihin. Agilitykentät voivat olla materiaaliltaan esimerkiksi keinonurmea, luonnonnurmea tai kivituhkaa. Putket ja kontaktiesteet ovat myös eri materiaaleista tehtyjä. Koiraa voi rauhassa koittaa houkutella kävelemään erilaisten alustojen päältä ja antaa siitä palkkaa. Koiraa ei saa kuitenkaan pakottaa alustalle, vaan on hyvä edetä rauhassa koiran omaa tahtia.

HARJOITTELU ILMAN ESTEITÄ

Agilityn erilaisia ohjauskuvioita voi harjoitella pelkillä siivekkeillä ilman esterimoja. Siivekkeiden korvikkeena menee kotipihassa esimerkiksi ämpäri tai tötterö. Tämä mahdollistaa agilityn opettelun ilman esteiden tuomaa rasitusta. Tällöin toistoja voi myös tehdä enemmän rasittamatta kroppaa turhaan. Siivekkeillä voi harjoitella esimerkiksi takakiertoja ja lukitusten pitoja tai vaikkapa kokonaista rataa.

2ON2OFF

2on2off tarkoittaa sitä, että koiran takajalat ovat tietyn kohteen päällä ja etujalat kohteen ulkopuolella. Tätä tekniikkaa voi agilityssa hyödyntää esimerkiksi puomilla tai keinulla. Kotona tätä asentoa voi treenata esimerkiksi rappusissa, kivellä, kannolla tai vaikkapa vadilla. Vaikka tekniikkaa koskaan käyttäkään agilityssa, niin tämä on hyvä tapa harjoittaa koiran keuhonhallintaa ja takajalkojen hahmottamista. //

TARGET

Targetilla tarkoitetaan jotain kohdetta, johon koira opetetaan jaloilla koskemaan. Usein targettina toimii kumiruouheinen alusta tai vaikkapa leikattu ovimaton palanen. Tärkeää on, että targetti olisi mahdollisimman luistamaton. Targettia voi hyödyntää esimerkiksi juoksupuomia rakentaessa. Target työskentelyn voi aloittaa tarjoamisen kautta.

Kun koira astuu targetille, saa siitä palkkaa. Pikkuhiljaa koira opetetaan juoksemaan targetin yli/kautta. Kun targetille juokseminen alkaa sujua, voi koiran ja palkan sijaintia muuttaa ns. kellotauluasetelmalla, jossa targetti pysyy samassa kohti. Tällöin koiran tulee malttaa juosta targetin kautta päästäkseen palkalle.

Kuva: Emmi Korpela

Kuva: Marko Mikkilä

Spondyloosikuvaustuki

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry tukee sileäkarvaisten noutajien selän virallista spondyloositutkimusta. Tukea saadakseen koiran omistajan tulee olla rotujärjestön jäsen. Ennen tuen maksamista tutkimustulos tulee olla julkaistu Suomen Kennelliiton jalostustietokannassa. Koiran tulee kuvaushetkellä olla vähintään 2-vuotias (24 kk) ja korkeintaan 6-vuotias (72 kk).

TUTKIMUS ON TEHTÄVÄ SKL:N VAATIMAN TUTKIMUSPROTOKOLLAN MUKAISESTI

- * röntgentutkimus on tehty laillistetun eläinlääkärin valvonnassa
- * tutkimuksessa on otettu ohjeen mukainen, riittävä määrä laadukkaita kuvia
- * koiran tulee olla tunnistusmerkitty ja tunnistusmerkintä tulee tarkistaa tutkimuksen yhteydessä
- * koira on rauhoitettava tutkimusta varten
- * tutkimuksessa on käytettävä SKL:n virallista röntgenlähetettä
- * tutkittavan koiran ikä tulee olla vähintään 24 kk
- * kuvat on lähetettävä SKL:oon lausumista varten

Tuen suuruus on 50€/koira. Tukea maksetaan 24.10.2020–31.12.2023 välisellä ajalla tehdyistä tutkimuksista. Tukea haetaan www.flatti.net/jalostus-sivulta löytyvällä lomakkeella. Verottajan uuden ohjeen (8/2023) mukaisesti tuesta pidetään ennakkovero. Tulemme pyytämään kopion maksun saajan verokortista kun tuki on myönnetty.

SUOMEN SILEÄKARVAISET NOUTAJAT RY:N

PENTUVÄLITYS

- * Hanna Hujanen 040 578 9523
- * Sanna Lahtinen 040 731 0831

Olemme toimineet pentuvälittäjinä vuodesta 2012 lähtien. Ota rohkeasti yhteyttä: pentu@flatti.net, tai tule nykäisemään hihasta kokeissa ja tapahtumissa, jos jotakin kysyttävää tulee mieleen.

Pentuvälityksen sivuilta: www.flatti.net/pentuvälitys löytyy ohjeet kasvattajille pentueiden ilmoittamiseen pentuvälitykseen ja listat suunnitteilla olevista sekä astutetuista ja syntyneistä pentueista. Sivulta löydät ohjeita myös flattipennun ostajalle.

Kuva Juho Pajari

Pikku-treeni: kohteelle peruuttaminen

Liikkeenä kohteelle peruuttaminen kehittää koiran kehonhallintaa. Erityisesti takaosan kehonhallintaa. Se on myös hauskaa kotitreenaamista silloin, kun ulkona on märkää ja pimeää.

Tämä liike on helpointa opettaa sheippaamalla ja/tai nameilla ohjaten. Valitse kohteeksi aluksi jokin matala, mutta riittävän suuri esine, jonka koira pystyy tunnistamaan jalkojensa alla. Kohteen tulisi siis olla eri tuntuinen kuin lattia. Voit käyttää esimerkiksi kumirouhetarrettia, tyhjähköä tasapainotyynyä, taiteltua mattoa tai pyyhettä, sohvatyynyä, päällystettyä (eli ei liukasta) lankkua/kirjaa tai vastaavaa. Valitse kohde, joka on riittävän leveä.

Vaihe 1: Ohjaa koira kävelemään etuperin alustan yli ja pysäytä se alustalle, takajalat vielä alustan päällä etujalat lattialla. Merkitse hetki, kun takajalat ovat kohteella ja etujalat lattialla. Palkitse koira tässä asennossa muutaman namin verran. Jos koira kiertää alustan, voit helpottaa tehtävää esimerkiksi niin, että alusta on jalkojesi välissä, ja ohjaat koiran kävelemään jalkojesi välistä.

Vaihe 2: Ohjaa koira seisomaan alustan yli kävelyttäen niin, että alusta on aivan sen takajalkojen takana. Odota, pyydä tai ohjaa koira peruuttamaan, ja heti, kun yksikin takajalka osuu kohteeseen, merkitse hetki palkkasanalla esimerkiksi ”jes” tai naksauta ja palkitse.

Vaihe 3: Odota, että molemmat takajalat ovat kohteella, merkitse hetki / naksauta ja palkitse. Pidä palkkioiden avulla koira paikoillaan alustalla niin, että se ymmärtää jäädä siihen hetkeksi. Vapauta selkeästi esimerkiksi sanomalla ”vapaa” ja ohjaa koira uudelleen alustan etupuolelle, jotta se pääsee helposti peruuttamaan takaisin alustalle.

Mikäli vaiheissa 2 ja 3 koira kävelee liian pitkälle pois alustalta, ohjaa koira uudelleen ihan alustan eteen kävelyttämällä koira alustan yli.

Vaihe 4: Lisää mukaan pidempi peruuttaminen, eli koira on aluksi hieman kauempana alustasta. Palkitse edelleen niin, että koira jää hetkeksi seisomaan takajalat alustalla ennen kuin vapautat sen. Vaihtelee peruutusmatkaa. Älä siis kasvata etäisyyttä jatkuvasti pidemmäksi. Nimeä tehtävä.

Vaihe 5: (Mikäli haluat koiran, joka oppii nostamaan jalkansa korkeammalle). Ala hiljalleen korottaa alustaa. Muista pitää huoli, että alusta on koiralle turvallinen, eli älä tee kiikkeriä, huojuvia pinoja! Voit siirtää alustapinon esim. seinän tai sohvan eteen, jolloin se ei pääse liukumaan taaksepäin. Huomaa, että alustan korkeuden kasvassa koiran paino ohjautuu enemmän sen etuosalle, joten mikäli koiralla on mitään tahansa ongelmia etuosassa (esimerkiksi kyynärisä), jätä korottaminen tekemättä! Älä myöskään treenaa liikettä korotettuna liian nuoren koiran kanssa.

Vaihe 6: Voit yleistää tehtävän myös muihin erilaisiin esineisiin. Jos esine on selvästi vaikeampi kuin aiempi, esimerkiksi huomattavasti kapeampi, aloita helpommasta harjoituksesta ja etene vähitellen vaikeampaan. Muista edelleen aina koiran turvallisuus esineen valinnassa (ei liukas, eikä sellainen, joka voi kaatua koiran alta). Älä myöskään treenaa näitä alustalla, joka on etuosalle liukas.

Vaihe 7: Lisää tehtävään etäisyyttä, eli koira peruuttaa alustalle oppimisen myötä aina vain kauempaa. Muista edelleen palkita koira useamman kerran niin, että se pysyy jonkin aikaa alustalla peruuttuksen jälkeen.

Treeni-iloa!

Uusia valioita

Sileäkarvainen noutaja uros FI23329/21 s.4.3.2021
FI MVA FI JMVA Buumin Melkoinen Tuuliviiri

i: FI MVA EE MVA Pyymäen Tuuliviiri
e: Buumin Katujen Kuningatar

Kasvattajat: Elo Mari, Tuononen Henna & Sivonen Anne
Omistajat: Saukkonen Tero ja Valto Hanna

SERTIT:

24.04.2022 Polvijärvi, Paavo Mattila
29.05.2022 Kontiolahti, Beatrix Märki Casanova
21.05.2023 Kajaani, Kärädi Maret

NOU1: 11.06.2022 Joensuu, Tajja Varis

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI10002/22, s. 9.8.2021
LT JMVA FI JMVA LV JMVA BALTJV-22 Rise and Shine Oasis of Peace

i.SE U(U)CHCHCZ CHSK CHPL ClubCHCZ GrandCHCZ
JCHAT JCHSK JCHCZ JCW-18 CW-19 GJW-17 WSS-21
WSS-22 Diamante Blue Nella Mia Stanza

e. SU(U)CH GrandCH CZ CH CZ JCH CZ JCW-19 CW-19
WSS-20 Herbstsieger, Bundessieger Prague's Winner
Let the Sun Shine Oasis of Peace

Kasvattaja: Alzbeta Vrablová & Pavel Vrabel
Omistajat: Satu & Jonna Saarinen & Piia Piiparinen

CACIB-J

12.11.2022 Riga, Tiina Taulos
13.11.2022 Jyväskylä, Brian Grace
27.01.2023 Kaunas, Erikas Piskunovas

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI41011/21, 15.6.2021
FI MVA FI JMVA EE MVA EE JMVA EEJV-22
Dantaran May The Force Be With You

i: Seaheart Crian At Gloi
e: FI MVA EE MVA Dantaran Guide To Your Heart

Kasvattaja: Laura Rajakallio
Omistajat: Tanja Mattila & Tom Saura

SERTIT:

09.07.2021 Mikkeli, Paula Rekiranta
04.09.2022 Kihniö, Pia Itkonen
20.08.2023 Harjuma, Viro Judit Beke

NOU1: 27.05.2023 Hattula, Pasi Majuri

Sileäkarvainen noutaja, uros, EJ56750/15, s.12.10.2015
FI VPVA LT JMVA Huntstars Arctic Warrior

i. C.I.E GB MVA SE MVA (N) NO MVA EE MVA NOV-14
PMV-15 HeW-17 SEV-18 Altaflats Ain't I'm A Dog
e. C.I.B FI MVA EE MVA Sniffens Syystuuli

Kasv. Satu Saarinen ja Piia Piiparinen, omistaja: Maija Taipale

27.08.2022 VEPE VOI1 Loppi, Oinonen Heli
29.07.2023 VEPE VOI1 Hämeenlinna, Virtanen TeemuPekka
12.08.2023 VEPE VOI1 Salo, Oinonen Heli

Uusia valioita

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI44191/19, s. 4.8.2019
FI & EE & LV & LT & BALT MVA Flat Power Sensation Lilac

i: C.I.E. NORDIC & DK & NO MVA SE MVA(N) DKV-19-21
FIV-18-19 NOV-19-21-22 NORDV-19-21 MV-22
Almanza Backseat Driver
e: FI & EE MVA Almanza Exception With A Twist

Kasvattajat: Anu ja Kimmo Vorobjev, Marianne Forsell
Omistajat: Elisa ja Jarkko Pekki

LT & BALT MVA:
02.07.2023 Moletai, Zlatko Jojkic

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI44188/19, s. 4.8.2019
FI & EE MVA SE MVA(N) Flat Power Lilac Garden

i: C.I.E. NORDIC & DK & NO MVA SE MVA(N) DKV-19-21
FIV-18-19 NOV-19-21-22 NORDV-19-21 MV-22
Almanza Backseat Driver
e: FI & EE MVA Almanza Exception With A Twist

Kasvattajat: Anu ja Kimmo Vorobjev, Marianne Forsell
Omistaja: Maarit Penttilä

Ruotsin SERT:
26.03.2023 Högbo, Sven Slettedal

*Kuva: Kuvauksellista
Photography*

Sileäkarvainen noutaja uros, FI10530/21, s. 27.11.2020
FI MVA Emkristina's Pyres-Gryver

i: Emkristina's Kanza
e: FI MVA Emkristina's Ladybug

Kasvattaja: Tiina-Maarit Kisonen
Omistaja: Hanna-Mari Ruuskanen

SERTIT:
02.04.2022 Kajaani, Löfman Tarja
04.06.2022 Suomussalmi, Leiviskä Jouko
20.05.2023 Kajaani, Tuominen Matti

NOU1:
18.06.2022 Kajaani, Rönty Sanna

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI44189/19, s. 4.8.2019
C.I.B. C.I.E. FI & BALT & EE & LT & LV MVA SE MVA(N) FI TVVA
EE & LT JMVA BALTJV-20 EEJV-20 Flat Power Lilac Heart

i: C.I.E. NORDIC & DK & NO MVA SE MVA(N) DKV-19-21
FIV-18-19 NOV-19-21-22 NORDV-19-21 MV-22
Almanza Backseat Driver
e: FI & EE MVA Almanza Exception With A Twist

Kasvattajat: Anu ja Kimmo Vorobjev, Marianne Forsell
Omistaja: Emmi Leikkola

TOKO VOI1:
06.05.2023 Hämeenlinna, Ralf Björklund
15.07.2023 Helsinki, Pirkko Bellaoui
29.07.2023 Helsinki, Ilkka Stén

Ruotsin SERT: 20.08.2023 Eskilstuna, Auður Sif Sigurgeirsdóttir

Uusia valioita

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI44192/19, s. 4.8.2019
C.I.E. SE MVA(N) BALT & EE & LT & LV MVA EE & LT JMVA
BALTJV-20 EEJV-20 EEV-20 LJV-22 Flat Power Miracle of Lilac

i: C.I.E. NORDIC & DK & NO MVA SE MVA(N) DKV-19-21
FIV-18-19 NOV-19-21-22 NORDV-19-21 MV-22
Almanza Backseat Driver
e: FI & EE MVA Almanza Exception With A Twist

Kasvattajat: Anu ja Kimmo Vorobjev, Marianne Forsell
Omistajat: Niina Kivinen ja Valtteri Kivinen

Ruotsin SERT:

20.08.2023 Eskilstuna, Auður Sif Sigurgeirsdóttir

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI44197/19, s. 4.8.2019
FI MVA NO MVA Flat Power Passion for Lilac

i: C.I.E. NORDIC & DK & NO MVA SE MVA(N) DKV-19-21
FIV-18-19 NOV-19-21-22 NORDV-19-21 MV-22
Almanza Backseat Driver
e: FI & EE MVA Almanza Exception With A Twist

Kasvattajat: Anu ja Kimmo Vorobjev, Marianne Forsell
Omistajat: Anu ja Kimmo Vorobjev, Marianne Forsell

Norjan SERT:

18.08.2023 Tromssa, Domenico Di Matteo

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI50797/18, s. 21.9.2018
FI MVA NO MVA FI TVA Flat Power Friends Forever

i: C.I.E. NORDIC MVA SE MVA(N) NO & EE & PH & UA MVA
SE JVA MV-15 EUV-17 HeVW-18-19 NORDVV-19 FIVV-19
Almanza Burberry Goodiebag
e: FI MVA EEJV-16 Starworkers Xpensive Taste

Kasvattajat: Anu ja Kimmo Vorobjev, Marianne Forsell
Omistaja: Marianne Forsell

TOKO EVLI:

08.10.2022 Pori, Ilkka Stén
05.11.2022 Vantaa, Susanna Berghäll
19.11.2022 Mikkeli, Heli Herranen

Norjan SERT: 20.08.2023 Tromssa, Domenico Di Matteo

Muut tulokset: NOME-B ALO1

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI50798/18, s. 21.9.2018
C.I.B. C.I.E. FI & EE MVA SE MVA(N) NO MVA FIV-21 TLNW-23
Flat Power Unique Friendship

i: C.I.E. NORDIC MVA SE MVA(N) NO & EE & PH & UA MVA
SE JVA MV-15 EUV-17 HeVW-18-19 NORDVV-19 FIVV-19
Almanza Burberry Goodiebag

e: FI MVA EEJV-16 Starworkers Xpensive Taste

Kasvattajat: Anu ja Kimmo Vorobjev, Marianne Forsell

Omistajat: Olga ja Anu Vorobjev

Norjan SERT:

20.08.2023 Tromssa, Stig Arne Kjellevoid

Kuva: Kuvauksellista
Photography

Uusia valioita

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI13105/16, s. 4.5.2016
FI MVA Myrskylinnun Tulivuori

i: FI MVA Almanza Never Burn Out
e: Taka-Tapiolan Berta

Kasvattaja: Heidi ja Tarmo Wacklin
Omistaja: Tarja Koistinen

SERTIT:

03.07.2022 Tuusniemi, Saija Juutilainen
05.08.2022 Kuopio, Ricky Lochs-Romans
15.07.2023 Outokumpu, Leni Finne

NOUI: 30.09.2017 Pomarkku, Ari Huttunen

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI23337/19, s. 7.3.2019
FI MVA FI JVA Kevätniityn Country Field

i. Kevätniityn Blue Shadow
e. FI MVA FI JVA TK1 BH Gilliam 's Gold Special

Kasvattaja: Ann Leskinen, Pietarsaari
Omistaja: Ann Leskinen

SERTIT

29.08.21 Pyhäjoki, Katja Korhonen
30.04.22 Kurikka, Reino Korpela
29.04.23 Lapua, Marjo jaakkola

NOME-B: AVO3

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI56627/22, s. 24.10.2022
FI JMVA Harvahampaan Unidentified Foo Fighter

i: DK JMVA Starworkers Dear Mr. President
e: C.I.B FI MVA Harvahampaan Prissy Missy Heartbreaker

Kasvattaja: Mikko Saastamoinen, omistaja: Mira Pyhälähti

JUNIORISERTIT:

18.08.2023 Joensuu, Paavo Mattila
19.08.2023 Joensuu, Sari Holopainen
20.08.2023 Joensuu, Jelena Kruus

SERTIT:

18.08.2023 Joensuu, Paavo Mattila
19.08.2023 Joensuu, Sari Holopainen

Sileäkarvainen noutaja, narttu, FI34975/22, s. 8.4.2022
FI JMVA Jay-Jay 's Zezebel

i. GB SH CH Gayplume Dream-Maker
e. Kevätniityn Country Lily

Kasvattaja: Juha Junkala Kruunupyö
Omistaja: Ann Leskinen

JUN SERTIT

13.05.23 Kruunupyö, Harto Stockmari
18.05.23 Luoto, Tarja Löfman
01.07.23 Kurikka Reino, Korpela

NOUI: 20.05.23 Kurikka, Jari Hartikainen

Uusia valioita

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI25228/20, s. 23.3.2020
FI MVA Celtair Rock With the Fox

i: FI MVA Wildzeal Turn This World Around
e: C.I.B. FI MVA FI VMVA EE MVA Celtair Piece Of Me

Kasvattaja: Jenni Juvén, omistaja: Hanna-Kaisa Koskinen

04.09.2021 **NOU1** Hattula, Tobina Nyman
04.06.2022 **SERT** Ylöjärvi, Sanna Kavén
18.05.2023 **SERT** Turku, Kalvo Kriisk
20.05.2023 **SERT** Rauma, Saija Juutilainen

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI40906/15, s. 3.7.2015
FI RTVA Noanarkin Bubo Lacteus

i: FI MVA LT MVA Noanarkin Nereis Virens
e: Noanarkin Topaza Pella

Kasvattaja: Kaija Leinonen, omistaja: Sari Louhisola

Rally-tokon valionarvoon oikeuttavat tulokset:

95/100: 26.09.2020 Janakkala, Kirsi Petäjä
99/100: 02.04.2022 Salo, Jaana Karppinen
97/100: 20.05.2023 Salo, Tiia Hämäläinen

Toko: ALO1

Sileäkarvainen noutaja, uros, FI10309/22, s. 14.11.2021
FI JMVA Heilurihännän Joshamee Gibbs

i: C.I.B FI & EE & LT MVA Heilurihännän Autumn Wizard
e: FI MVA Heilurihännän Sunny Surprise

Kasvattajat: Kirsi & Asko Nieminen
Omistajat: Janina Sundell & Veli-Matti Levänen

JUN SERTIT

20.08.2022 Kouvola, Irina Poletaeva
07.05.2023 Sipoo, Tarja Löfman
13.05.2023 Varkaus, Iuza Beradze

SERTIT

17.06.2023 Virolahti, Katja Korhonen
22.07.2023 Suonenjoki, Jaana Kummala

Sileäkarvainen noutaja narttu, FI51790/15, s. 28.5.2015
FI MVA FI JVA FI VMVA TK1 BH Gilliam 's Gold Special

i: SE MVA DK MVA SE JVA
Gilliam's Gold One Of A Kind
e: SE JVA QuillQuest U R Unique

Kasvattaja: Karin & Johanna Friberg, SE
Omistaja: Ann Leskinen

VET SERTIT:

09.06.23 Alavus, V. Montonen
01.07.23 Kurikka, R. Korpela
12.08.23 Halsua, T. Okkola

Nome-B: AVO2

KASVATAJAILMOITUKSIA

Blackpepoon
www.blackpepoon.com

Tarja Kolkka, Valkeala
040 706 6659
blackpepoon@gmail.com

flatcoated retrievers
Dantaran

Laura Rajakallio
Kunnarlantie 55
02740 Espoo
050 535 6926

laura.rajakallio@gmail.com www.dantaran.com

Kennel
Huntstars
Living home of Flatcoated Retrievers
Järvenpää - 058 45243737 / Pii Pönninen 050 40311316
www.huntstars.fi

**Kennel
Kevätniityn**

Ann Leskinen / Pietarsaari / 050-338 3562 / ann.l@luukku.com

#FLATTIMENESTYSTÄ

Suomen sileäkarvaiset noutajat ry haluaa tuoda esille flattia monipuolisena harrastuskoirana ja nostaa esille eri lajeissa menestyneitä flatteja. Some-työryhmä ottaa vastaan ilmoituksia koe- ja näyttelymenestyksestä ja julkaisee tuloksia Instagramin ja Facebookin story/tarina osiossa.

JULKAISTAVIA TULOKSIA OVAT:

- * NOME ja WT: kaikkien luokkien 1-tulokset
- * Muut lajit: Lajin korkeimmasta luokasta saatu 1-tulos tai muu valiotulos (esim. Rally-Toko MES väh. 95p)
- * Valionarvon saavutukset Suomesta

Julkaisemme Suomessa saavutettuja tuloksia, sekä ulkomailla saavutettuja koetuloksia, kun kyseessä on suomalaisen omistuksessa oleva flatti.

Lisätietoja ja lomake tulosten ilmoittamiseen www.flatti.net etusivulla

KASVATAJAILMOITUKSIA

Kennel Finnflats

Tuula Ehrman
0400 699 197
tuulaehrman@gmail.com

Heidi Vainio
0400 822 110
heidivainio@merityo.fi

www.finnflats.com

FLAT POWER
FLATCOATED RETRIEVERS

Ann ja Kimmo Vorobjev - Marianne Forsell www.flatpower.com

Korven Akan

Riitta Koivisto / 040-544 6697 / Jämsänkoski
koivisto.riitta@gmail.com / www.korvenakan.com

– Siläakarvaisia noutajia kaveriksi
metsälle ja harrastuksiin –

Minna Latva, Noutajantie
20780 Kaarina
puh: 0400 842 998
majakkasaaren@gmail.com
majakkasaaren.wixsite.com/flattit

**Morrini
Retrievers**

Riitta Niemelä
Långvik
Kirkkonummi
040-7091133
riitta@morrini.net

**KENNEL
NINJATAHDEN**
FLATCOATED RETRIEVERS

Satu Marins
Vehkataipale
p. 0400 415515
satu.marins@hotmail.com
www.ninjatahden.com

www.facebook.com/ninjatahden
IG: ninjatahden

KASVATAJABOXIT

Kasvattajailmoitukset Flattiviestiin
40€/vuosi (4 nroa). Kasvattajaboxin koko 88x50 mm.
Aineistot osoitteeseen: flattiviesti@gmail.com.

KENNEL NOANARKIN

kaija.leinonen@noanarkin.com
www.noanarkin.com

SUOMEN SILEÄKARVAISET NOUTAJAT RY

– JÄSENASIAT, KUVAPANKKI- JA TILITIEDOT

JÄSENASIAT

www.flatti.net/jarjesto/jasenasiat

Jäsenenä saat yhdistyksen jäsenlehden, Flattiviestin kotiisi neljä kertaa vuodessa sekä etusijan yhdistyksen järjestämiin kokeisiin, koulutuksiin ja tapahtumiin.

JÄSENMAKSUT 2023

- Varsinainen jäsen 28€
- Perhejäsen 6€ (ei omaa lehteä)
- Pentuejäsen 10€
- Liittymismaksu 5€ (ei koske pentuejäseniä)

KASVATTAJA-ALENNUKSET

Kasvattaja saa 10% alennuksen ostaessaan Tarvikemyynnistä Suomen sileäkarvaiset noutajat ry:n pentuvälityksessä oleville pennuille tarvikkeet pentupakettiin (pilli, pillinauha, dummy, talutin). Kasvattajan liittäessä uudet pennun omistajat pentuejäseniksi, saa uusi jäsen lahjakortin, jolla saa 10% alennuksen ensimmäisestä Tarvikemyynnin ostosta.

OSOITTEENMUUTOKSET

www.flatti.net/jarjesto/jasenasiat/osoitteenmuutos

Ilmoita osoitteenmuutos järjestön nettisivulla tai sähköpostitse jäsenihteerille: jasenasiat@flatti.net.

KUVAPANKKI

www.flatti.net/flattiviesti/kuvapankki

Flattiviestin toimituksella on kuvapankki, jonne voi ladata flattikuvia rotujärjestön käyttöön (Flattiviesti, nettisivut, Facebook, Instagram). Julkaistuissa kuvissa mainitaan kuvaajan nimi.

TILITIEDOT

OKOYFIHH

Tarvikemyynti: FI45 5620 0920 4247 35

Jäsenmaksut: FI23 5620 0920 4247 43

Yleistili (näyttely, nome ja muut):

FI28 5620 0920 4247 50

Löydät meidät myös Facebookista ja Instagramista!

FLATTIVIESTI AIKATAULU 2023

*Seuraava Flattiviesti, nro 4/2023, ilmestyy 14.12.
Lehteen tulevat aineistot tulee lähettää osoitteeseen
flattiviesti@gmail.com 14.11. mennessä.*

Kuvamateriaalia lehden käyttöön voi toimittaa myös kuvapankkien kautta. Tekstitiedostot rtf- tai doc/docx-muodossa. Kuvien resoluutio 300 dpi ja jpg-, pdf- tai tif-muodossa. Matalaresoluutioiset kuvat menevät printissä suttuisiksi, emmekä voi valitettavasti niitä käyttää. Jos olet epävarma kuvien/aineistojen laadusta, ota yhteyttä Flattiviestin toimittukseen ja katsotaan yhdessä materiaalit kuntoon.

Flattiviesti aikataulu 2023:

Nro 1 – ilmestyy 23.02. – aineistopäivä 24.01.

Nro 2 – ilmestyy 11.05. – aineistopäivä 11.04.

Nro 3 – ilmestyy 28.09. – aineistopäivä 29.08.

Nro 4 – ilmestyy 14.12. – aineistopäivä 14.11.

SUOMEN SILEÄKARVAISET NOUTAJAT RY:N YHTEYSTIEDOT

HALLITUS 2023

Puheenjohtaja

Mari Mamia
Stor-Rösintie 66, 01150 Söderkulla
p. 050 458 6770
puheenjohtaja@flatti.net

Sihteeri

Tanja Aunela
Iiriskuja 18A, 20320 Turku
sihteeri@flatti.net

Varapuheenjohtaja

Miia Koski, Kausala
p. 050 458 2157

Christina Kiuru, Lahti
p. 044 425 4312, christina@flatkiss.fi

Noora Lavonen, Karkkila
p. 050 339 6132
noora.lavonen@gmail.com

Henna Tuononen, Joensuu
p. 0500 896 444, hennatuononen1@gmail.com

Vesa Turunen, Kempele
p. 040 755 0538, vesaturunen32@gmail.com

Minna Vornanen, Lahti
p. 050 5261540, minnajvornanen@gmail.com

Varajäsenet: Markku Kastepohja, Senni Husso

TOIMIHENKILÖT 2023

Taloudenhoitaja & Jäsensihiteeri

Heidi Vainio, p. 0400 822110
Leikkuodontie 130, 23310 Taivassalo
talous@flatti.net, jäsensiat@flatti.net

Sosiaalinen media (SoMe)

Senni Husso
Heidi Siipo
some@flatti.net

Tarvikemyynti

Janina Alankoja-Kanervalala
Merimasku
tarvike@flatti.net

Pentuvälittäjät

Hanna Hujanen, p. 040 5789523
Sanna Lahtinen, p. 040 7310831
pentu@flatti.net

Kiertopalkinnot

Sari Hagström
p. 0400 514215
flatti.kiertopalkinnot@gmail.com

Webmaster

Markku Kastepohja
p. 040 6650566
webmaster@flatti.net

ALUEYHTEYSHENKILÖT

Uusimaa, aluetoiminnan vastuuhenkilö

Nina Onufriew, p. 041 4331959
nina.onufriew@gmail.com

Uusimaa Noora Lavonen

p. 050 3396132, noora.lavonen@gmail.com

Varsinais-Suomi Mia Jaakola-Siimes

p. 050 3764517, mia.lehtinen@gmail.com

Varsinais-Suomi Katja Virtanen

p. 040 356 9046, k_suojanen@hotmail.com

Kanta-Häme Tanja Porttikallio

p. 044 0660664, tanja.porttikallio@gmail.com

Päijät-Häme Minna Vornanen

p. 050 5261540, minnajvornanen@gmail.com

Satakunta Maija Valtonen

p. 040 4120392, maijajokela3@gmail.com

Pirkanmaa Tarja Tuhola

vilpputuhola@yahoo.com

Keski-Suomi Niina Parviainen

p. 040 5473493
parviainen_niina@outlook.com

Mikkeli-Pieksämäki -alue Jonna Häkkinen

p. 050 3057422, hiekkoi@hotmail.com

Savon seutu Tarja Koistinen

p. 040 7586768, tarja.koistinen@luke.fi

Etelä-Savo Anu Karhunen

p. 050 526 3679, anu.karhunen79@gmail.com

Etelä-Karjala Juho Pajari

p. 041 4582812, jpajari@gmail.com

Etelä-Karjala Satu Marins

p. 0400 415515, satu.marins@hotmail.com

Pohjois-Karjala (Lieksa)

Tiina-Maarit Kisonen
p. 040 5477128, tiinakisonen@gmail.com

Pohjanmaan alue Heli Pitkäjärvi

p. 040 5621529, pitkajarvi.heli@gmail.com

Kainuun alue Anne Haverinen

p. 044 3601152, kennelregalerazza@gmail.com

Oulun alue Henna Mikkonen

p. 044 5400609, hennamik@gmail.com

FLATTIVIEСТИ

- flattiviesti@gmail.com
- Päätoimittaja: Mari Mamia
- Toimitussihteeri: Jaana Kontto
- Taitto: Elisa Pekki

HARRASTUSLAJIEN TOIMIKUNTA

- Pj: Pipa Pärssinen
p. 040 5367167,
pipa.parssinen@gmail.com
- Jäsenet: Miia Mäkijouppila,
Tuija Manninen,
Johanna af Hällström-Kamila

KASVATTAJATOIMIKUNTA

- Pj: Marko Nikkonen
p. 044 019 0703, marko@flatkiss.fi
- Jäsenet: Kirsi Nieminen, Heidi Vainio,
Satu Saarinen, Miia Suppanen,
Piia Piiparinen

JALOSTUSTOIMIKUNTA

- jalostus@flatti.net
- Pj: Kirsi Nieminen, p. 0400 641866,
kirsi@kennelheilurihannan.fi
- Sihteeri: Tuula Niva,
p. 040 5045165
- Jäsenet: Laura Rajakallio, Anne Kolsi,
Jenni Juvén, Riitta Niemelä

MEJÄ-TOIMIKUNTA

- meja@flatti.net
- Pj: Liisa Keränen, p. 040 5921296,
liisam@kolumbus.fi
- Jäsenet: Mari Mamia, Marko Saarni,
Miia Koski, Janina Alankoja-Kanervalala

ULKOMUOTOTUOMARITMK

- Pj: Riitta Niemelä
p. 040 7091133, riitta@morrini.net
- Jäsenet: Kirsi Nieminen, Katja Korhonen

NÄYTTELYTOIMIKUNTA

- nayttely@flatti.net
- Pj: Piia Piiparinen,
p. 040 8314848
flatti87@gmail.com
- Jäsenet: Jenni Juvén, Christina Kiuru,
Anni Vornanen, Katja Korhonen,
Pia Mattsson, Niina Leppä

NOME-TOIMIKUNTA

- nome@flatti.net
- Pj: Anne Kolsi, annehkolso@gmail.com
- Jäsenet: Nina Onufriew, Niina Parviainen,
Heli Pitkäjärvi, Minsu Rauramo,
Noora Lavonen, Salla Sipilä,
Bernadetta Stenström

NOUTAJAJÄRJESTÖJEN YHTEISTYÖTMK

- Vesa Turunen, vesaturunen32@gmail.com
- Anne Kolsi, annehkolso@gmail.com (varalla)

COOKED WITH NATURAL INGREDIENTS
in
Vårgårda

 BOZITA

ROBUR

SWEDISH FUNCTIONAL QUALITY

Bozita Robur on Ruotsissa valmistettu superfunktionaalinen koiranruoka. Luonnollisista raaka-aineista valmistettu korkealuokkainen ravinto vahvistaa kehon omia toimintoja. Kun haluat antaa koirallesi parhaat mahdolliset edellytykset - täytä sen kuppi aterialla joka on täynnä luonnon omaa voimaa.

www.bozita.fi